

С о н е т и - Съдържание

1. Любов! Ти, майка на Омразата...
2. Обичам да си съзерцавам скуката...
3. Защо почтеността е тъй оскъдна...
4. Разпънат съм върху невидим кръст...
5. Не му остана време за приятелства...
6. Зарадва го голямото събитие...
7. Годиците на коленопреклонност...
8. Тревожно изтърпяваме заблудите...
9. Във ада няма свобода и робство...
10. Старостта със своята безполовост...
11. Мечтаем всички за прекрасно бъдеще...
12. Огромно множество от хора-личности...
13. Последен край е краят на стремежите...
14. Животът е възникнал във Вселената...
15. Безбожието е добро убежище...
16. В Дървото на живота обезлѝстено...
17. Един ръководител на държавата...
18. Дали грехопадението някога...
19. Голяят човек е Праистория...
20. За кораба ми старите пристанища...
21. Понякога си мисля, че склерозата...
22. Надеждите убиват нашто щастие...
23. Жертви сме на две противоречия...
24. Честността е враг на политиката...
25. Обвземат ме съмнения, когато...
26. Самотата най-често е избор...

27. Той бе като много властници...
28. Различията са родили Времето...
29. Не се опитвайте да ме пробудите...
30. Във времето, когато всички пролети...
31. Спомените ми са неспокойни...
32. На планината в синьото подножие...
33. Воюват помежду си политиците...
34. Дори и дяволът не би се сетил...
35. Изчезват щедрите производители...
36. Доволни сме, че в света на книгите...
37. Поетът е със собствена Вселена...
38. Отдавна хората са разделени...
39. Общуването ни раздалечава...
40. Капанът на случайността ни сграбчва...
41. От стадната природа на човека...
42. В държавата ни неголяма...
43. Възторгът от щастливата посредственост...
44. Във време на всеобщото поскъпване...
45. Как сладко е да вярваме в заблудите...
46. Бъдещето е без ускорение...
47. Приписват им изострена сетивност...
48. Страната ми е рай за чужденците...
49. Големите герои на планетата...
50. В прекрасния свободомислящ свят...
51. Човек е безобразно издържлив...
52. Какво е хубавото възпитание?...
53. Светкавичният бяг на новините...
54. Мени се бързо смисълът на думите...

55. Във този свят на жертви и потисници...
56. Роботите, безстрастни и замислени...
57. От братя Райт до птиците огромни...
58. А Глупостта е като всички дарби...
59. Ако Доброто стане неспасяемо...
60. Защитница на някои двуноги е...
61. Орисницата ми ме е орисала...
62. Живеели сме във прекрасно време...
63. Изчезнаха душевните терзания...
64. Какво го воят помежду си хората...
65. Казват, че светът намира ни...
66. Медът на всяка власт е произволът...
67. Търпението ни е добродетел...
68. Ти може да си предводител...
69. У нас водачите ни са кръстоска...
70. Кристалите обичат самотата...
71. Тук поданиците превърнаха...
72. Не са ли божествата светотатство...
73. Старее нацията ни, старее...
74. Във мислите си често аз греша...
75. Тъпотата няма върхове...
76. Да знаеш как да властваш над тълпата...
77. Пиянството е взрив на самотата...
78. Щастливи са заспалите народи...
79. На висшата наука сред чертозите...
80. Родната ни телевизия...
81. За грях един човек е недостатъчен...
82. Нима ще стигнете до свободата...
83. О, имат право мъдрите египтяни...
84. Животът е условната присъда...
85. Честта се чества вече от безчестните...

86. Обичам те със тиха свръхестественост...
87. Да се забравя е вълшебен дар...
88. Вселената е пълна с отмъщение...
89. Приятно е да знаеш, че Законът...
90. Кого запомнят братята човечи?
91. Предавани сме от безброй съюзници...
92. Когато боговете са различни...
93. О, колко изтощителна е вярата!
94. Работниците със ръце мазолести...
95. Посредственост притиска днес планетата...
96. Завърших на Земята обиколката...
97. В Града, във Селото и във Предградието...
98. Навред ще срещнете из континентите...
99. Безкрайността на Космоса без думи е...
100. "Език свещен на моите деди"...
101. Светът бе нявга безнадеждно сив...
102. Настъпва вече разочарование...
103. От самотата и скръбта раздирани...
104. Тъй дълго *изковавахте* законите!
105. Мечтите са безмилостни тирани...
106. Огромни са на робствата мащабите...
107. Как стигат новините до звездите...
108. Красиви словосъчетания...
109. Светлата душа на Свободата...
110. Да беше църквата ни по-богата...
111. Една красива незабравка...
112. Уверен бил е някога Сенека...
113. Сред молекулите отсъства злоба...
114. Страхът на няколко хилядолетия...
115. По силата на някаквя ирония...
116. Под мамещата сянка на Позора...

117. Общественото мнение...
118. Една красива млада изкустителка...
119. Остана сам след битка с главорези...
120. Какво ли казва бедният бандит...
121. Децата на воюващи държави...
122. Днес политическото празнословие...
123. Презрял на трона тежката умора...
124. Човешката природа дълго вече е...
125. Отдавна Авенариус и Мах...
126. Неандерталците са още живи...
127. За Бога-Слънце вече са признати...
128. Каква сияйна сила е науката!
129. Нерони, сталини и тамерлани...
130. Бе слаб по историческите факти...
131. Събратя му отровиха съдбата...
132. Богатата и щедрата душевност...
133. Минава време, сменят се водачите...
134. Наградите са белег за успехите...
135. Кръвта на стиховете са словата...
136. Откакто Омир бог е с "Илиада"...
137. Един крадец с лице на конгресмен...
138. Той падна на властта си от високото...
139. Какво велико чудо на природата...
140. След порива свещен към Свободата...
141. "Най-правилно е умно да мълчиш!"
142. Въображението ми е тайна...
143. Човечеството е по брой наддаващо...
144. Някога дали ще стане ясно...
145. Цветята, Любовта и Красотата...
146. От джинсите до модните слова...
147. Тревожно се преплитат във душата...

148. Аз пишех нявга с вярата голяма...
149. Щом злобата безумна ме обхване...
150. Ако в страната ни цари мизерия...
151. Защо властта е толкова продажна?
152. Човешкото страдание покъртва те...
153. Харесвам възхвалата шумна и силна...
154. Върви ли племето ни към израждане?
155. Щом Никой си, това е постижение...
156. Съдбата иска да не ѝ се месим...
157. Дори и най-голямото откритие...
158. **Над** нас на небето е Богът всевишен...
159. Сънувам рай от изрусени ниви...
160. Тук името на Честността е Мъка...
161. На мене ми се струва, че мълчанието...
162. Ела, самоубийство на забравата...
163. Един вързоп огромен от мечти...
164. Творец си ти на чиста красота...
165. Наложил ми се да започна чистене...
166. Когато мечтите внезапно омръзнат...
167. Погребахме мечтите на бащите си...
168. Не съм самотен, щом тълпи от хора...
169. Смейте се, приятели, обиждайте!
170. Аз не съм благонадежден. Липсва ми Единодушие...
171. Аз болница съм, пълна с много болни...
172. Поетът търси правда огледална...
173. Пред мене бяга Новата година...
174. Видях на сън несъществуващ град...
175. Отвя те нависоко твоят вятър...
176. И все пак не изключвам Свободата...
177. Неизлечимо стари са лицата ни...
178. Сред облаци от розов аромат...

179. Ти си убеден борец за мир...
180. Земя на безвъзвратното въртене...
181. Страхът ще бъде вечен мой длъжник...
182. Когато Правдата е без защита...
183. “Живял е нявга един цар”...
184. Не са ли призраците ми роботите...
185. Неприлично е да бъдеш здрав...
186. За да бъде нещо поетично...
187. Той умееше вечно да бъде излишен...
188. Заекващата правда на насилието...
189. Да научиш човек да се пази от себе си...
190. На светещата Истина каратът...
191. Наскоро някакъв устат негодник...
192. Във дните на напразните надежди...
193. От огъня на всяко раздражение...
194. Да бъдеш вожд партиен е прекрасно...
195. Той бъркаше “сонети” със “солети”...
196. Подобно на великите империи...
197. Безумните скрижали на властта...
198. На щастието сладките закани...
199. Опасно е в единствено скривалище...
200. Какво е бедният човек? – Загадка!
201. Присъдата, предписваща убийството...
202. Решението да напуснеш дните си...
203. И най-големитете народни маси...
204. Набожността на праведните граждани...
205. Слова, които предизвикват страх...
206. Отело удушава Дездемона...
207. Слепотата на един народ...
208. Когато чуя думата статистика...
209. На хубавата ни земя във царството...

210. Възможно ли е някой да се справи...
211. Сини и червени ветрове...
212. През слънчевите дни на Ренесанса...
213. Заекването може би е грешка...
214. Идеалистите и реалистите?
215. Преквалифицират се пернатите...
216. Сред нашата съвременност тъгуваща...
217. Душата е прозрачна, като призрак...
218. Спокойствието е като Смъртта...
219. С бюлетинки поиграхме...
220. Езикът на Неправдата е свойски...
221. Забелязвате ли всички...
222. Защо Страхът във този свят расте...
223. Лечебната мъгла на древността...
224. Почитай, но недей обожествява...
225. С какво се мери злобата човешка?
226. Бъдещето е заспало Минало...
227. Броди из градеца наш...
228. Напразно търсим умно обяснение
229. Ако щастието е глагол...
230. Виждам как безчислени тълпи...
231. Над гробището се таи мълчание...
232. Не е ли този свят като змия...
233. Чрез разпореждания многочислени
234. В прогонване на древните лъжи...
235. Понявга дните се уеднаквяват...
236. Несправедливостта обича ужаса...
237. Ако огледаш датите внимателно...
238. Коя управа не е скапана...
239. В годините на масова психоза...
240. Питал съм се неведнъж напразно...

241. Красиво чувство ражда се у мен...
242. Лицемерието слави скромните...
243. Отдавна стене нашето търпение...
244. Народът ни е доста често в криза...
245. По небивало странна ирония...
246. Навред около нас народната култура...
247. Кога ще спрем пред портите затворени...
248. Изгубено е всяко равновесие...
249. Защо ли хората с духовна сила...
250. Природата е строго мълчалива...
251. Когато вечерта изсипе мрака...
252. Чрез ябълките в райската градина...
253. Достойно пазил той невинността си...
254. Тежат над него близо сто години...
255. Скрои хвалебствен стих, предаде хора...
256. Природата ни пълна с красоти е...
257. В обширната парламентарна зала...
258. Във тези неспокойни времена...
259. За изпита по Медицинска химия...
260. Предател ли е бил Апостол Павел...
261. Когато свестните са малобройни...
262. От малки още учим във училище...
263. Предишните революционери...
264. От старо време интелектуалците...
265. Чуден спор се разгоря наскоро...
266. Обичам бодрите лъжи на песните...
267. В прераждането вярват милиони...
268. Страната ни, родина на избраници...
269. В “добрите семейства”...
270. У нас аристократите са вносни...
271. Разоръжават ни и съкращават...

272. Липсват ни поеми за изселени...
273. Отдавна ханският аул без шатри е...
274. На английски “Riot” звучи “Раят”...
275. Бе пред осем века, сякаш вчера...
276. Самият съм безбожник, но обичам...
277. Напразно съм се питал многократно...
278. Къде е онзи героизъм свят...
279. Науката помага напоследък...
280. Дали злодей си, или пък добър си...
281. Загрижено нещастното човече е...
282. Не е ли твърде странно? – Мъдростта...
283. Те рядко произнасят “догодина” ...
284. Успех, пари и слава? – За какво ми са...
285. Със лицемерни сълзи вие плачете...
286. Знам десет заповеди. Всички – божи...
287. От страх – на страх, от грях – на грях...
288. Какви ли не езикови трагедии...
289. Омръзват черно-белите събития...
290. Хипократовата клетва...
291. Превърна се в министър-автомат...
292. Разбират ли сега аборигените...
293. Щастието – роза несравнима...
294. С почтеноста се свиква много трудно...
295. Копнея за душевно просветление...
296. Денят е вечно по-стар от нощта...
297. Не зная откъде ли са се взели...
298. Не мисли, а “определено счита” ...
299. Аз търся преводач към мен самия...
300. Погребани са спомените смътни...
301. Народите запяват одите...
302. Разтърсващо и страшно му е името...

303. В музея ни събрани тук са...
304. Празнични посмъртни песнопения...
305. Наказанията за почитеност...
306. Живеем си във два съвместни свята...
307. Тя се захвана с писане от скука...
308. Светът непоправим е. Общо взето...
309. В предсмъртен ужас е Невинността...
310. Граничната бразда... Кръвта по нея...
311. Какво ли значи думата “Раковски”...
312. Човек започва всяка светла заран...
313. Все по-самотни стават градовете...
314. Във нашата действителност разгащена...
315. Големият и абсолютен студ...
316. От Запад се командва днес живота ни...
317. Правото на болка май е главното...
318. Пътят към мечтите е безкраен...
319. Да, техниката промени света...
320. Навред нравоугодниците честни...
321. Под покрива на надпис “гениален”...
322. Човеците взаимно се избиват...
323. Водачите все повече треперят...
324. Зъл гений управленската ни мисъл...
325. Лукреций Кар е бил клинично луд...
326. Словата се износват, като дреха...
327. Да бъдеш честен, *ако се налага*...
328. Претъпкана с прочути мъртавци...
329. “Пастър – общочовешки благодетел”...
330. Щастлив да бъдеш днес е неприлично...
331. Отдавна Истината и Лъжата...
332. Красотата, странница случайна...
333. Титлата “голям специалист”...

334. Колко души днес четат Baudelaire...
335. Живеем с денонощни привидения...
336. Пътуват облаците без предел...
337. Говори се от стари времена...
338. Във “Никога” е пълно с мъртво време...
339. Защо не виждаме Исус дебел...
340. Старателно и строго всяка черква...
341. За миналото мъртво със любов се сещат старци...
342. Множат се клетниците безотрадни...
343. Неправдата достъпна е за всички...
344. Животът ни на този свят изглежда е...
345. Речта на бебетата е невинна...
346. Подхване ли ви старческата кашлица...
347. Салфетките са като политиците...
348. Страната се разграбва...
349. Защо живеем в криви времена?
350. Робите говорят чрез мълчание...
351. Земята ни – космическа избраница...
352. Късно е да спрем да се залъгваме...
353. Има болници в прекрасни здания...
354. Невинността понякога е стока...
355. Той носи безупречна скъпа риза...
356. Във този свят широк на безработните...
357. Едно грозно чудовище...
358. Добрите притчи вече са разказани...
359. Свободен, или пък под чуждо иго...
360. Измежду многобройните права...
361. Отвърщат взор читателите масови...
362. Солените потоци на сълзите...
363. И двете важни дати за човека...
364. Живеят гордо между нас писатели...

365. Разпокъсана е Вечността...
366. Тъгуват кучетата ни...
367. Той съзерцава, търси таен смисъл...
368. Христос създаде нулевия век...
369. Благата наши от различен тип са...
370. Обграждат ме Съвети със съвети...
371. “Убиване на Времето”... О, Боже!
372. Проектът за ракета до Луната...
373. Във родолюбието мярка няма...
374. Учудвах се, когато бях дете...
375. Не съм привърженик на Старостта...
376. Ако се случи някога магаре...
377. Във дългосрочния ми родов влог...
378. И все пак, съществуват честни хора...
379. За възрастта си старецът бе як...
380. Дебелата певица се пропива...
381. Измисленият образ е послушен...
382. В Историята входът е безплатен...
383. Заветна дарба! – да прикриваш нещо...
384. Кого зоват “обикновен човек”?
385. Забраната на смъртно наказание...
386. Живее нашата страна, живее...
387. Обвързани сме с гръмогласно минало...
388. Навремето Сатанаил решил...
389. Твърди се, че животът ни е вечен...
390. Любимата изстрадала Родина...
391. Лекарят-чистач, със власт белязан...
392. Паметникът му е ръкотворен...
393. Каква забележителна промяна...
394. Акулата блаженства във безмълвие...
395. Понякога се чудя на актьорите...

396. Безпаметни закони ни сервират...
397. Да, Картаген не беше победен...
398. За инвалидите се разговаря...
399. Разболяваме се все по-лесно...
400. От векове насам пред хиляди мадони...
401. Разлиствайки прастари писмена...
402. “Право да се смятат за красиви...
403. В съвременното ни Средновековие...
404. Днес осем милиона християни...
405. Човекът наш, по примера на мравките...
406. От времето на старите папируси...
407. Страданието ражда красота...
408. От вноса и износа на култура...
409. “Довиждане!” – родилен зов на мъките...
410. Не са еднакви вече вековете...
411. Медиците познават кой е луд...
412. Висш Съд, Прокуратура и Полиция...
413. Преображенията на войната...
414. С вродената боязън от смъртта...
415. Във дългата поредица на нулите...
416. Дори и за врага Тя бе велика...
417. На всичките съдилища напук...
418. Седя пред купища книжа и вестници...
419. Носят се от памти века слухове...
420. Клишета странни бродят сред годините...
421. Жестокостта привлича подсъзнателно...
422. Природата е майка благородна...
423. Понявга на Земята идва мъж...
424. Орфей е бил неповторим талант...
425. Възнегодувам с всичките си фибри...
426. Не е ли златото велик посредник...

427. Страданията в този хубав свят...
428. Докога ще бъде оправдана...
429. Защо руснаците из нашите земи...
430. Безначалност – неугледно слово...
431. Здравето поскъпва непрестанно...
432. Морето, планините и небето...
433. “Впрочем, ако трябва да сме честни...”
434. Робството ни е международно...
435. Земята ни отскоро е “глобална”...
436. Приятелството – висшата човечност...
437. Питал съм се не веднъж и дважд...
438. Какъв могъщ вълшебник е снегът!
439. Той люби аромата на числата...
440. Сред времената ни глаголни има...
441. Покрита с бойна слава е Родината...
442. Стоях сред чакащи за хляб...
443. Ти, Пепеляшке, като нежна ласка си...
444. Без жертвеност какво е обичта?
445. Оптимизмът стана ли професия?
446. Разчувствената дама се опива...
447. Планетата ни – люлка на титани...
448. Не знаели, че те ще станат древни...
449. Заветна завист буди Аспарух!
450. Учудвам се на странната загадка...
451. Подкупната природа на света...
452. Нова мъдрост в мъдростта роди се...
453. В отвореното днешно общество...
454. От пристъп на редици гъсти...
455. Ботев, Вазов – образи огромни...
456. Ликуват тайно всички мракобеси...
457. Мъдрият човек е толерантен...

458. Великите антични предводители...
459. Обичам онзи пещерен човек...
460. Ако наивните са многочислени...
461. Речникът ни пълен с родни думи е...
462. Бог някога е възкресил сина си...
463. Обикновено ги рисуват в черно...
464. Глупакът грее в своята вселена...
465. Подрежда се керванът на науките...
466. Играеше трагични главни роли...
467. Той страдаше безумно и красиво...
468. Покварата – и малка, и голяма...
469. Скръбно е когато две души...
470. Защо светът ни се шекспиризира?
471. Чешми крайпътни са крайпътни знаци...
472. Самотата често е проклината...
473. Съвършенството е отегчително...
474. Ако от любовните романи...
475. Благотворителните учреждения...
476. Богат престъпник рядко бива съден...
477. Какво в света е толкова противно...
478. Сред милиарди хора в този свят...
479. Поетите намират вдъхновение...
480. Къде ли не навлязоха панелите...
481. Във царството на безтегловността...
482. Не се пробуждай, драги Кубертен...
483. Човекът-инструмент живее лесно...
484. Страстта ми ме изгаря без пощада...
485. Познавах го, когато беше млад
486. Животът ми е все по-всекидневен...
487. Познавах се с едно човече ведро...
488. На ангелите кой ли им заплаща...

489. С лъжа, че уж е жертва на заблуди...
490. Роди се той в страна на великани...
491. Във джунглите най-тачената фигура...
492. Безспорно наркотиците са зло...
493. Сред хаоса на буквените знаци...
494. Понякога от ада в дни на криза...
495. На птиците завиждат рой мечтатели...
496. Ожесточение, ожесточение...
497. Животът – право или задължение?
498. Какви са правилата наши нравствени?
499. Учудвам се с какво упорство хората...
500. Огромни купове човешки трупове...
501. При моята печална равностметка...
502. Вярността цени се не в победите...
503. Те вече са придатък към машината...
504. Безбрежна е, но не и безпристрастна...
505. Да, всички, всички мразим тиранията!
506. Възпя Поета живите и мъртвите...
507. Съдебните процеси са явление...
508. Прастарите твърдения лъжливи...
509. Престорена е често добротата...
510. Децата – господари на света...
511. Диктаторът умира ненаказан...
512. “Къде си вярна ти любов народна?”
513. Момчето зад гишето няма име...
514. Отдавна Бог с човеците е скаран...
515. Човек на този свят се ражда трудно...
516. Пророчески очи...
517. Обществениците ни са отлични...
518. Светът е свят на Новината-мълния...
519. На кардинал дьо Ришельо...

520. Защо международните закони...
521. Съществуват чудотворни граници...
522. Във паметния списък на светците...
523. Със взрив са пълни мъжките сълзи...
524. Въпроси има мъдри и дълбоки...
525. Често срещаме слова-завеси...
526. Четиринайсет хиляди войни...
527. Днес младежта ни е самолюбива...
528. Управниците стават все по-скъпи...
529. Мъгла безбрежна и мъгла прекрасна...
530. Къде е примерът за издържливост?
531. Естествено ли е един от нас...
532. Не се осланям аз на никой бог...
533. Човекът идва на света с надежда...
534. Ловът бе нявга средство за прехрана...
535. Прекрасно пеят птичите ята...
536. Големите проблеми на света...
537. За Свобода, за Равенство, за Братство...
538. Във скромния си дом живееше писател...
539. Не търсеше духовното в живота...
540. Какво откраднал бих от младежта?
541. Надеждата – лъжа неосъзната...
542. Бедният е въвн от новините...
543. “Съгласна ли сте да вечерям с Вас?”
544. По силата на някаква прокоба...
545. Раните в душите са особени...
546. Въпрос световен и въпрос върховен...
547. Попизпълнителката се вълнува...
548. Прочетох пожълтелите изрезки...
549. Във каменните джунгли на града...
550. Нечестно често чувствата любовни...

551. Робството обича радостта...
552. Не съществува сваятна революция...
553. И да търсят, няма да намерят...
554. Аллах, Йехова, Саваот, Христос...
555. Почне ли се разговор за цигани...
556. Познавам как изглеждат хора гладни...
557. Раздават се прелюбопитни звания...
558. Без колебание цъфтят цветята...
559. Бе нявга добродетел честността...
560. Загиват хора всеки божи ден...
561. Със болни е препълнен този свят...
562. Голямата прогресия...
563. Научих, че отскоро съм клониран...
564. Проучват се Антарктика и Арктика...
565. Безмилостно обсебва го земята...
566. Като младеж бе даровит читател...
567. При липсата на електронни връзки...
568. Възторгът ми е чист и непресторен...
569. Религията - обич и коварство...
570. Как само хвалят нашия народ!...
571. Величието на една държава...
572. Не бях наясно дълго как така...
573. Каква мечта таи един картоф?
574. Малкият човек е без защита...
575. Велик художник ли и Модилиани?
576. Човекът сам е ни добър, ни лош...
577. Когато е платил комуто трябва...
578. Голямата любов е без "обаче"...
579. От делничното да направи вечност...
580. Успее ли богатият негодник...
581. От българския Седемнайсти век...

582. В граматиката ни международна...
583. Управниците тънат във веселие...
584. На “Хляб и зрелища!” им липсва нещо...
585. Надеждата е много уморителна...
586. Голям тиран е малкият екран!
587. Възпети са природни красоти...
588. Светът е пълен с разни състезания...
589. “Атом”, на латински “Индивид”...
590. При робството устите са затворени...
591. Сред всичките науки на Земята е...
592. Надгробни речи - те са с вид особен...
593. Неподкупността се среща главно...
594. Доведоха го в София от село...
595. Войната си спечелва порицание...
596. За някакви си петдесет години...
597. Пропаднали на сцената артисти...
598. “Христос Воскресе!” – с радостна почуда...
599. Очаквам с трепет вчерашния ден...
600. Сломени са творците на богатата...
601. Отдавна слушаме за “Първа копка”...
602. Радостта ни често е прибързана...
603. Какво ли мислят бързащите граждани...
604. Магия крие думата “покръстване”...
605. Сфинксът проговаря днес чрез киното...
606. Преди да се окажат във аптеката...
607. Във химията спят неизброими...
608. Физикът е неукротим поет...
609. Велики люде зъзнат във мансарди...
610. Човекът първо пеел за забава...
611. Когато боговете станат много...
612. Изтръпването почва от петата...

613. За светците и от двата пола...
614. На власт са хора от особен вид...
615. Предчувствието е като хладилник...
616. Изчел съм много редове любовни...
617. Поети рядко пишат за науката...
618. Съществуват суми с много нули...
619. Умствеността е смачкана без жал...
620. През всичките прекарани години...
621. Тя среща светлата зора на детството...
622. Огромен низ от всекидневни фрази...
623. Съдът е фабрика за справедливост...
624. Парите признак ли са на невинност?
625. Пътуват ли пътуват големците...
626. Отдавна липсва чувство за вина...
627. Вулканът-Глупост никога не гасне...
628. Сто глупци не правят един умен...
629. Умират ли компютрите, когато...
630. Претегляйки човешките способности...
631. Лежи човек безмълвен и застрелян...
632. Доброто дело ражда изненади...
633. Мрат гладните, а ситите тлъстееят...
634. Когато по неведоми причини...
635. Сред многото събития предишни...
636. Слова и рими, рими и мелодии...
637. Медалът е палачът за Поета...
638. Свободно слово в нашата държава...
639. На воля в стихотворния птичарник...
640. Кое ли в робството е най-тревожно?
641. Престорената радост днес е силата...
642. Много съвест се съдържа в книгите...
643. Има думи, силно проницаеми...

644. Обичам да се ровя в писмената...
645. Толкова различни са хората!
646. Аз зная, че през детството научен си...
647. Научих, че народен прокурор...
648. Руините – най-старите свидетели...
649. Напътсван е светът от много страници...
650. Когато Силата роди Насилие...
651. Свещениците ни не са виновни...
652. Монархът казва “Моя скъп народ”...
653. “Сърби я Сърбия, сърби я”...
654. В обществения ни живот...
655. На Левски под проникващия взор...
656. Човечността изглежда невъзможна...
657. Смъртта е бедствието за щастливите...
658. В Картината се влиза през очите...
659. Децата израстват сред свят от забрани...
660. Прехвърляли са ни от криза в криза...
661. Успехът не желае да понася...
662. Подлецът чувства изблик на почтеност...
663. Грехът е сред човешките права...
664. За разлика от бога и от царя...
665. Мечтайте, хора, докато мечтите ви...
666. Разглезените божества небесни...
667. Самоубийствено изтичат дните...
668. Расте корема и отслабва кръста...
669. Призраците никога не спят...
670. Смъртта ни придружава в старостта...
671. Любовта преизпълва сърцето...
672. Днес, ведно със повсеместния прогрес...
673. Глупостта е право на щастливите...
674. Ехти красноречивата бърливост...

675. Как спокойно пишат за Смъртта...
676. Гърмежи. И сърната е убита...
677. Недоверието към умрелите...
678. Избрала бе го щедрата природа...
679. Защо нараства нуждата от зло...
680. Загадъчна е титлата “мъдрец”...
681. Той през миналото лято писа музика за НАТО...
682. Почтеността изглежда подозрителна...
683. Да си човек е безпощадно трудно...
684. Тъгата е наградата за Гения...
685. Подслушването вече е “подмисляне”...
686. Когато стиховете ни са куци...
687. Изпод пръстта, опрян на тежка сопа...
688. Как малко значи чуждият живот...
689. Къде си ти, Априлско поколение...
690. Човекът е убит. Вината? – Ничия...
691. Кой ще опише ада на жените...
692. В България – родината на розите...
693. Наричаме ли щастието “чудно”...
694. Нараства непристъпността на касите...
695. Убиецът на само неколцина...
696. Ахил е бил надминат от петата си...
697. Превръща ли се в звяр Човека...
698. Свърхпроизводството на новини...
699. Вождът ни е всепризнат негодник...
700. Нищожествата нямат врагове...
701. “Отечество”, “Човечество”, “Развитие”...
702. Край нас витаят цифри и проценти...
703. Властта не им прощава милостта си...
704. Какви ли не човешки проявления...
705. Човекът – тази мислеца тръстика...

706. Насилието придружава живите...
707. Бе време свято и неповторимо...
708. Промени важни стават в медицината...
709. Един нещастен учен-недоучен...
710. Бог ръси правото на разкаяние...
711. Познавам интересен полиглот...
712. Откакто бъдещето е зад мен...
713. Добрите хора днес са малобройни...
714. Благочестивостта, общопризнатата...
715. Славата е опит за величие...
716. Забрана съществува за Ума ни...
717. Тълпата в мен е от един човек...
718. От болестите тя ще ни избави...
719. Изпитвам предумишлена боязън...
720. Измисленият свят ми е по мярка...
721. Горещата безформеност на огъня...
722. Светците, приближени до Небето...
723. Настъпват дни за кротко отчаяние...
724. Беседвахме със Времето веднъж...
725. Нормалната жестокост е страхлива...
726. Разбойникът си построява черква...
727. Защо ли любовта към самотата...
728. Дарен бях със умствена немощ...
729. Инфекциозната наивност вече...
730. Предателството не изисква учене...
731. Един човек видя как в наше село...
732. Не сме убивани, а сме избивани...
733. Попаднах на погрешното човечество...
734. Палачите убиват всеки ден...
735. Когато Бог изобретил Смъртта...
736. Защо ли Вечността е оцветена...

737. Живеем под властта на странни хора...
738. Тя, старостта, е светлата мечта...
739. Природно злобният човек е бедствие...
740. Върхът, това е тъжно предизвестие...
741. Ако при среща с всеки тих ветрец...
742. С обич тя го гледаше в захлас...
743. Честните, на честността си пленници...
744. Забързаната противоестественост...
745. Обичам приказките за морала...
746. Сред крадците най-прочут...
747. Безродни управляващи пиявици...
748. Организира се Престъпността ни...
749. За него никой няма да напише...
750. Добротата – странно отклонение...
751. Деца умират от лечими болести...
752. Защо ли чуждоземни твари...
753. Преминеш ли от този в онзи свят...
754. Понявга е капризна съвестта ни...
755. Децата на палачите растат...
756. Купуват се възвания и звания...
757. Не са ли Красотата и Парите...
758. Видях да честват местен големец...
759. Германиите бяха разделени...
760. Умре ли някой гибелен злодей...
761. Практикувам всички добродетели...
762. Как лесно се възсядат днес народите...
763. “Голям благотворителен банкет!”
764. Героите избързват все напред...
765. Мъртвите досаждаме на живите...
766. Изконна истина е, че в страната...
767. На Аспарух ликът през вековете...

768. Стареем двамата със неприятеля...
769. Въпросът за размера на потурите...
770. Да опоектизираш петолъчката...
771. Днес отечеството мило, щедро...
772. Питате как може да издирите...
773. Отдавна обучава гилотината...
774. Приема се от всички на доверие...
775. Животът ни без радост е ужасен...
776. Роди се във семейство на писатели...
777. Промяна стана тук откакто властите...
778. Подобно на условната присъда...
779. Пред Ваше царско Човекоподобие...
780. При избори родината гъмжи...
781. “Изгаря покрай сухото суровото” ...
782. Съдбата цъфнала, но не завързала...
783. Според Системата народът трябва...
784. Орелът, ракът заедно със щуката...
785. Във общоградската прокуратура...
786. В Историята няма да намерите...
787. Правителството удиви света...
788. Разнообразието е богато...
789. Светът е запасен със журналисти...
790. Кога е празникът на Честността...
791. Пристигат всекидневно новините...
792. След еката победен на камбаните...
793. Днес във властта на власт е Тъпотата...
794. “Демокрация и комунизъм” ...
795. Баща ми купи диня от пазара...
796. Човека търсих, който би разкрил ми...
797. Наскоро във Народното Събрание...

798. Подреждат гения сред психопатите...
799. Родината за да обичаш днес...
800. Богочовекът с мъдрост сътвори...
801. Познавам необикновен простак...
802. Във нашето демократично време...
803. Способността ни да се заблуждаваме...
804. Живея във тревожна самота...
805. Почтеното издигане е трудно...
806. На мощен водоскок подобна, блика тя...
807. Властта у нас се храни с беззаконие...
808. Да заповядваш без да убеждаваш...
809. Народът се превръща в инвалид...
810. На многобройни партии бе верен...
811. Бил заявил известен историк...
812. Моята държава обещава...
813. Напоследък родната държава...
814. Уви, римуваните обещания...
815. Гримирали са като почитатели...
816. Отдавна в ход е трескаво прочистване...
817. Грижите са твоите приятели...
818. Прекрасен дар е добродетелта...
819. Народите нерядко проявяват...
820. Не ни смущават грешките съдебни...
821. Министър Ламбо всичко знае...
822. Възсядали го малки и големи...
823. Това, което искам да не зная...
824. Одеждите на Правдата са черни...
825. Раздира вековете тази фраза...
826. До пълна невъзможност беше беден...
827. Сред роби и партийни секретари...
828. Изкуството с изкуствената Истина...

829. Познавах интересен музикант...
830. Химиците в съюз със генетиците...
831. Всевишният, доколкото го има...
832. Щом времето ти в робство преминава...
833. Немирните игри на мисълта...
834. Столетие, изпълнено с безвремие...
835. Приживе славата си той дочака...
836. На Дявола във адското предверие...
837. Цената на безсмъртие безплодно...
838. За Партията милионоръка...
839. Изкуството, нима не е алхимия...
840. Влечугите – любимци на планетата...
841. Заробването почва щом Народа...
842. Отдаде ми се случай да се срещна...
843. Убита бе човечността в човека...
844. С безспорен политически рекорд...
845. Комисия излезе със решение...
846. Търкаля се на дните колелото...
847. Отдушник търси злобата човешка...
848. Труда отдавна възхваляват в песни...
849. Дошло е време всеки да се хвали...
850. Безсъние! Бъди благословено!
851. Усещам някакъв болезнен спазъм...
852. Достойнството е тъжна добродетел...
853. Откакто всички честни патриоти...
854. Те също като своите предци...
855. Зазидан в многолюдната тълпа...
856. Големите числа са безпощадни...
857. Мигът за планината е столетие...
858. Обичам да тъгувам за България...
859. Във “Никога!” годините заспиват...

860. Какви са бъднините ни човешки...
861. Известно стана, че на бюрократите...
862. Народът ни заспива много лесно...
863. Уви, не е пригодна за поезия...
864. Ако Всевишния бе многодетен...
865. Човечеството във борба с Човека...
866. Тълпят се книгите мъртвородени...
867. Отнема Времето като палач...
868. Под дрипите на Безнадеждността...
869. Израстват градове като чудовища...
870. Класиците тогава се познават...
871. Живееше мъдрец-позитивист...
872. Събирането на тълпи от хора...
873. Ако похваля някое съсловие...
874. Когато гражданин по недоглеждане...
875. Законите – творение божествено...
876. Ваксина против робството ще бъде ли...
877. За робите хомотът всекидневен...
878. На този свят човешкото безправие...
879. Живеят си големите народи...
880. Защо ли мислите ми са студени...
881. По силата на някаква алхимия...
882. Приятелка ми бе една секвоя...
883. С превръщане на жертвите в потисници...
884. Огромни са залежите от злоба...
885. В света червен добрите ни приятели...
886. Не ме учудва зверският нагон...
887. Във тъжните землянки на умрелите...
888. Аз съм дребен земен планетянин...
889. Не може да се пише откровено...
890. “Виновен ли съм, че съм бил роден”...

891. Векът на безусловното съгласие...
892. Ехти в небето вечната идея...
893. Осъдените на почитеност люде...
894. Отдавна бедстващата ни наука...
895. Крадецът търси честно правосъдие...
896. Бандитите се учат от държавата...
897. Корупцията дълго бе явление...
898. Натрапен тайно от не знам кого си...
899. Скръбта човешка има ли предели?
900. Разправят, съществува общ език...
901. Поезията, прелестна натрапница...
902. Как странно е, че Силата с Доброто...
903. Във Гърция едва ли има град...
904. Епохата, наречена Възраждане...
905. Във края роден, ненаситно сив...
906. Отровена земя, пребит народ...
907. Човекът дълго време беше чакал...
908. Държавите се защитават с кръв...
909. Човек, за да остане дълго жив...
910. Ако войната бъде обявена...
911. Амбулантни търговци на братство...
912. Гърдите, устояли на куршуми...
913. Познавах се с микроскопична личност...
914. Невинността е трудна за доказване...
915. За нас властта бе форма на разврата...
916. Безотговорността е капитал...
917. Вопия, че живея в общество...
918. Човек се ражда както всички твари...
919. Година три хиляди сто и две...
920. Какво ли прави царят без престол?
921. В анти-държавата на чудесата...

922. Маймуните разбраха, че са хора...
923. Расте числото на осакатените...
924. О, колко много ярка красота...
925. В началото Адам бе без рога...
926. Различни са делата на палача...
927. Не е ли Свободата тирания...
928. Изглежда, че да бъде подчинен...
929. На паметта чрез тайната машина...
930. Убийствата когато зачестят...
931. Пространството се състои от клетки...
932. Със "На Историята във бунището!"...
933. Откакто някога питекантропа...
934. Чрз миналото ярко на звездите...
935. Диктаторът е влюбен във просветата...
936. На хиляди случайности по силата...
937. Когато тежка болест на портите потропа...
938. Парите за особени заслуги...
939. Делата първо са били без думи...
940. Каква ли грешка в мозъчните гънки...
941. Съдби със хиляди са консервирани...
942. Не се живее лесно на планетата...
943. Във жаждата си болестна за власт...
944. Светът за теб е вече пред разгром...
945. Личат си по омразата, натрупана...
946. Ако повикам чрез вълшебно слово...
947. Лирически отпадъци отвред...
948. Отдавна има на света държава...
949. Установи се в малко тихо село...
950. Невидима е Тъмната материя...
951. Душевната нагласа на палача...
952. Аз искам да напиша реквием...

953. Когато жестокост мореше страната...
954. Нечовекоподобно същество...
955. Изглежда странно милиони хора...
956. Бе най-добрият майстор на планетата...
957. Желаете ли точно да измерите...
958. От целите на Добродетелта...
959. Избраха предводителя с любов...
960. Религията има абонати...
961. Земята отхрани червени тирани...
962. В страните, обявени за свободни...
963. Смъртта единствена обединява...
964. Доверието ценно на тирана...
965. Навярно бъдещите богове...
 966. Бял дворец се извисява край брега осамотени...
 967. Тъй много хора искат да се кланят...
968. Войни за вярата? – Всесветски срам!
969. Самоубийственият щурм на робите...
970. Подобно на рициново масло...
971. Голяма е купчината от книги...
972. Старае се усърдно Историка...
973. Аз притежавах чуден меден глас...
974. Проникнахме във звездни глъбини...
975. Свидетелите срещу мафиотите...
976. Годината на части се разпада...
977. Да си престъпник днес е привилегия...
978. В гората сред бозайници и птици...
979. Ако си принципен си вечно сам...
980. И внуците ми вече побеляха...
981. Заклещени светкавици бучат...
982. Без Зло Доброто е неразлично...
983. Мъдрецът беше много преживял...

984. Над всичките изстрадали земи...
985. Мошеници, крадци и политици...
986. Когато човекът със много пари...
987. Безумната и ненаситна страст...
988. Живее ли човек преди смъртта?
989. С появата на втория човек...
990. Кога духовното човекоядство...
991. Убиха ме чрез съд и чрез присъда...
992. Исус Христос от двайсетина века...
993. Той бе поет, но бе поет особен...
994. Безспорно проницателен е Вожда...
995. В една далечна приказна страна...
996. На паметника аз изглеждам едър...
997. На хората оставям във наследство...
998. Имперският стомах е ненаситен...
999. Така твърди великият Уил...
1000. За да получи поста “президент” ...
1001. На гения чрез тайнствената власт...
1002. В безсмъртната Свещена книга пише...
1003. Научни данни неоповестени...
1004. Той каза на лежащата горила...
1005. Нещастие – семе на Съдбата...
1006. Трогателно е да се мре за вярата...
1007. Тълпа, опиянена до несвяст!
1008. На бъдещето в далнините скрити...
1009. Смъртта на Левски храни доста хора...
1010. При разпита методите са сходни...
1011. Какво е всеки действащ генерал...
1012. Той милионите у нас презира...
1013. Безумно кратко време е потребно...
1014. По силата на странни обстоятелства...

1015. Не всички са лишени от достойнство...
1016. По тънка като паяжина линия...
1017. Съгласно доста меродавни мнения...
1018. На робството във тежкия ярем...
1019. Обожествяването на Закона...
1020. Забравата бе някога убежище...
1021. Менят се обичаи и събития...
1022. О, колко много хиляди години...
1023. Ако покойникът е цял народ...
1024. Човешкото възвишено приятелство
1025. Добрата чест не може да расте...
1026. В Историята – старата и новата...
1027. Организираното лицемерие...
1028. Властта народна и Случайността...
1029. На нашия държавен параход...
1030. Лъжата щом превърне се в закон...
1031. Прилича на безвредно празноглавие...
1032. В прозореца на бедственото Време...
1033. Беднякът е различен от животните...
1034. Когато се преструвам на щастлив...
1035. Убийствата от милионен вид...
1036. Партийните писатели...
1037. Съвсем в началото бе демокрация...
1038. Разпадането на една империя...
1039. Във тази малка планетарна тиква...
1040. Лукавство, подлост, завист, гняв и злоба...
1041. Те са тълпа от гладни потребители...
1042. Установил съм, че Любезността...
1043. По време на междупартийни полети...
1044. Отдавна ми се иска да отгатна...
1045. Делата в родната ни власт...

1046. Пред мен са всички действащи тирани...
1047. В царете има нещо оперетно...
1048. В живота вечностите все са кратки...
1049. Прекрасен политически елит...
1050. Той, подкупът, е слънце денонощно...
1051. Една значителна закономерност...
1052. Претоплената стара свобода...
1053. Създавайки за свое забавление...
1054. Манифестациите – тъжна гледка...
1055. Ще бъде неприет във обществото...
1056. Отделни хора често са продажни...
1057. Законът пази петнайсетгодишния...
1058. С нещастия и скърби да се трови...
1059. Не са ли мъдреците и мечтатели...
1060. Един министър, влезе ли в затвора...
1061. Дълбоко скрит комплекс за малоценност...
1062. И производството на ореоли...
1063. До днес развъждането на царе...
1064. Какво би станало ако Човека...
1065. Отдавна твърдо съм се убедил...
1066. Познавам доста думи-удушвачи...
1067. Макар не непрестанно, но спонтанно...
1068. Разумният мръсник е страшна сила...
1069. У нас младежи свежи и невежи...
1070. Писатели познавам богоравни...
1071. Изкуството на естествеността...
1072. Преди да се превърнат във диктатори...
1073. Изкуството поле на всички страсти е...
1074. Човек е с най-обнадеждаващ нрав...
1075. Трагичното “Обезглавен без съд” ...
1076. Редици от овце опечалени...

1077. Във положението унижително...
1078. Диктаторът е неделим от зверството...
1079. Правото на бедност и мизерия...
1080. Нещастие то често навещава...
1081. Мнозина търсят личното си щастие...
1082. Добре дозираната ненормалност...
1083. Обичам да се вирам в големците...
1084. За политическите мародери...
1085. Вълшебството, не е ли то протест...
1086. Аз мисля, че е много интересна...
1087. Доказват неизбежните диктатори...
1088. Човечеството ни общопланетно
1089. Знаем край където гражданите всички...
1090. Как трудно е да се съпротивлява...
1091. Религията ни представя рая...
1092. За “Братство, Равенство и Свобода” ...
1093. За родолюбие то има песни...
1094. Навън от тях откриват те причини...
1095. Заветната кутия на Пандора...
1096. Животните живеят и без слава...
1097. Не се римува “братство” със “богатство” ...
1098. Когато гледам пъстрия букет...
1099. Комисията важна го избра...
1100. Като човек ти бе неповторим...
1101. Надявах се през младостта си ранна...
1102. Героите се раждат след смъртта си...
1103. Добрата книга честно придружава...
1104. Защо ли в колектива на палачите...
1105. Професия? – Наука или спорт?
1106. Щом искаш да си политик велик...
1107. Човек, когато се напие здраво...

1108. В държавата начело със Простака...
1109. Човечеството се самоиздържа...
1110. Коя ли от редицата безкрайна...
1111. В началото той бе с един катет...
1112. Наука, вяра, поетична лира...
1113. Сред падналите в битките герои...
1114. Най-важно е да си във обща група
1115. Патологична нужда от страдание...
1116. Да пишеш в някой стих “Душата ми...”
1117. Невиждана е кризата задгробна...
1118. Прегърбени във равенството тежко...
1119. Със вероятност седем на хиляда...
1120. Във вечната си битка със смъртта...
1121. Колко много светлина е скрита...
1122. Дали Христос е бог или човек...
1123. Добрите нрави имат стъпала...
1124. Мнозина се учудват на живота...
1125. Каква съкровищница от пристрастия...
1126. Писателството в близост с алкохола...
1127. Предателства, изложени на показ...
1128. На плажа полуголи политици...
1129. Доносниците са основна сила...
1130. Бог казал на жената: «Раждай в мъки!»
1131. При публични лица се забелязва...
1132. Какво картинно слово – “главорез”!
1133. Човек от всичко може да избяга...
1134. Към престъпленията на Закона...
1135. Страни със само по една държава...
1136. Презират често робското държане...
1137. Тъй много са загадките големи...
1138. Днес утрешният ден на всички хора...

1139. В архивите на нашата планета...
1140. Влстта безспорно много развъртава...
1141. Цени променят се скокообразно...
1142. Изкуството прилича на властта...
1143. Той беше стар, когато беше млад...
1144. На злобата верижната реакция...
1145. Убитите с безшумни гласове...
1146. У коня чувството религиозно...
1147. Съмнявам се дали би изкачил...
1148. “Идея”, “Идеал” и “Идиот” ...
1149. Как трайна и голяма е лъжата...
1150. Когато Дявола си прибере Тирана...
1151. Във лудниците (важни заведения!)
1152. Победен гол!.. Не бе ли от засада?
1153. Търкалят се парите по тревата...
1154. Вописе Конституционализма...
1155. В гората бравите не са на почит...
1156. На божествата висшето сдружение...
1157. Свидетел, който лъже, се наказва...
1158. Наемният убиец е нормален...
1159. Поетите членуват във съюзите...
1160. Да, има занимания където...
1161. Сънувам, че съм бил какво ли не...
1162. Във старческия дом на боговете...
1163. Нищожества, дарени с много власт...
1164. За гена на Несправедливостта...
1165. Опитвам се да изнамеря фраза...
1166. Безмислените текстове не са ли...
1167. Защо във редовете на войската...
1168. Изгарящо човеколюбие...
1169. Отдавна най-големите убийци...

1170. Износването на слуги-подметки...
1171. Поета пее, но възпява трудно...
1172. Какво ли означава за планетата...
1173. Облагат ни със данък безотчетно...
1174. От правдата едни се разболяват...
1175. Най-важното за всеки от тираните...
1176. Каква наслада дивна за душата...
1177. Убийството привлича журналистите...
1178. Придворните писачи имат фокус...
1179. Открих една задруга на писатели...
1180. И клетвата за вяност – нещо свято...
1181. Коя ли от добрите демокрации...
1182. Без да се хваля трябва да призная...
1183. Мечтая за световно безразличие...
1184. Фуше, представител на Сатаната...
1185. Напред със строевата демокрация...
1186. Кумирите – не са ли като въдици...
1187. За “сила” има единица мярка...
1188. Как ловко ползва своето незнание...
1189. Покупка и продажба на Човека...
1190. Не е ли “Опростачване без граници” ...
1191. Наградите по-много от поетите!..
1192. Бе горд с това, че обитава...
1193. Съдбата е безмилостна към смелите...
1194. Децата гледат Правдата в очите...
1195. Ограбиха държавата до дъно...
1196. Автомобил с цена на цяло селище!..
1197. Войник със ампутирани ръце...
1198. Снегът несетно става на лавина...
1199. Безмилостната глупост на тълпата...
1200. Когато хлевоусти вестникари...

1201. Небесните звезди са за подарък...
1202. Законността – робиня на победата...
1203. Да ремонтирам родната планета...
1204. Горчива е понякога насладата...
1205. Присъстваме на самопогребение...
1206. Въздействието на добрата книга...
1207. Изкуството с мъчения телесни...
1208. Според направената справка Бог...
1209. “Към гроба на незнайния чиновник” ...
1210. Кое накара много комунисти...
1211. Досеща ли се някой във реда...
1212. Борбите в политиката са тежки...
1213. Измъчва ме натрапчивата мисъл...
1214. Един добър и праведен мъдрец...
1215. Бездействието ли ни изтощава...
1216. Открих и то не само в моя град...
1217. Строим за богове от памти века...
1218. Етажите в човешкото съзнание...
1219. Познавам събеседници немалко...
1220. Не съществува друг подобен род...
1221. Лъжите надминават ловко дните...
1222. Организирана престъпност има...
1223. Природата е пълна със страдания...
1224. От бавната отрова на властта...
1225. В душата на наемния войник...
1226. Мълчанието – разговор с Всевишния...
1227. Най-лесно е да не твориш оръжия...
1228. Човечества духовно изолирани...
1229. Могъществото на дребнавостта...
1230. Кръщаваше с вода Свети Йоан...
1231. Горещата любов на хитлеристите...

1232. Убитите в сегашните войни...
1233. Ако благотворителен микроб...
1234. Да надживееш своята полезност...
1235. Властта не е ли най-добрият грим?
1236. Светът умее бързо да забравя...
1237. Измежду чудесата на природата...
1238. Обичам трескавото оживление...
1239. Измислен бе от някакъв глупак...
1240. Защо за президенти и палачи...
1241. Обхванати от прогресивен трепет...
1242. Идеалистът е призван да губи!
1243. На времето по стръмната пътека...
1244. Ще съобщят ли нещичко поне...
1245. На мислещите хора по света...
1246. Между най-лошите и най-добрите...
1247. Откриват се тук-там в света количества...
1248. На демокрацията красотата...
1249. Когато кралска проститутка слиза...
1250. Парите във борба против Закона...
1251. Говорят, въпреки че са безгласни...
1252. Към Мистер Господ се обръщам аз...
1253. Дванайсет хиляди са преброените...
1254. Защо се умножават психопатите...
1255. На Истината стряскащия глас...
1256. От мъката да прави красота...
1257. Отменят като твърде остарели...
1258. Когато многолюдната държава...
1259. Опитомяването на идеите...
1260. На роба злобата е без посока...
1261. Най-близката другарка на Тирана...
1262. На вождовете милите дечица...

1263. В науките ни липсва състрадание...
1264. Поетите общуват със смъртта...
1265. Прастарите ни земни материци...
1266. Марксист ли беше Маркс? Навярно не...
1267. Щом комунисти дойдоха на власт...
1268. Отдавна средствата за умъртвяване...
1269. Науката е жадна за пари...
1270. Изглежда, че безсмъртен е Нерон...
1271. Освен възпоминателен терор...
1272. Когато затъпяване е нужно...
1273. Преситен съм от светлите лъжи...
1274. Накараха децата да мълчат...
1275. На малките човеци от кръга...
1276. Чрез саможертвата на мъчениците...
1277. Разглеждам им лицата в едър план...
1278. Христос дойде преди двайстина века...
1279. Човечеството не от днес се чуди...
1280. Съдбата ми – преситена красавица...
1281. Водата е свободна в океана...
1282. Ермак е завладял със триста души...
1283. “Звездата” лесно съчетават с “порно” ...
1284. По силата на тъжна аналогия...
1285. Войска, готова да капитулира...
1286. Лъжа във Физиката те сразява...
1287. Отдавна мисъл странна ме тревожи...
1288. На Левски за живота всеки знае...
1289. Проклето черно чувство на виновност...
1290. Със короноването на тълпата...
1291. При нас достигна любопитен слух...
1292. Красиво е да страдам край морето...
1293. Народът има чудом да се чуди...

1294. Беседвах със известни футболисти...
1295. Растат периодичните издания...
1296. Светът е пълен с преуспели нули...
1297. Небето на талази дъжд ни праща...
1298. Самотна обикаля Мисълта...
1299. Навярно е назряла вече нуждата...
1300. Богат да станеш чрез политиканство...
1301. Устата на акулата в морето...
1302. Говедата излизат на арената...
1303. Вървя из моя свиден роден град...
1304. Да престоиш живота си нелесен...
1305. В Съюза на умрелите поети...
1306. С изчезване на белия човек...
1307. Видях как бързат охлюви червени...
1308. Каква по-висша правда за тирана...
1309. Величието е красива дреха...
1310. При комунизма няма мило-драго...
1311. Диктатор с половинвековен стаж...
1312. Мигът, най-скъпо заплатен в света...
1313. Избиваше езичници Борис...
1314. За София веднъж сънува Кмета...
1315. Велики хора са с велики грешки...
1316. Воюваше червената ни власт...
1317. На църквата най-важният урок...
1318. Подхвърлиш ли на негъра банан...
1319. Макар че Бог признат е за могъщ...
1320. Във тайната безименна война...
1321. Съдът се развърта главоломно...
1322. Остава вярно псето на Човека...
1323. Нещастна е страната във която...
1324. Откриват гени на какво ли не...

1325. Пропагандатори и Агитатори...
1326. Настъпи време да се призове...
1327. Небесните търговци са най-хитрите...
1328. Със следосвобожденския царизъм...
1329. Обхванат от прилежно православие...
1330. Не всички клоуни са политици...
1331. Подобно на общопланетни бурени...
1332. Явление с космическо значение!
1333. Дечицата, избити през войните...
1334. Отгде ли води своето начало...
1335. Отдавна има общности закрити...
1336. Там някъде в партийната централа...
1337. Забележителен е онзи миг...
1338. Наистина ли разлика голяма...
1339. Човек се хомосексуализира...
1340. Жан Жак Русо е бил жесток баща...
1341. Аз знам явления аполитични...
1342. Спин, комунизъм, рак и содомия...
1343. Понятието “Бог” е всеизвестно...
1344. Ласкателството – рожба на лъжата...
1345. Какво е днес фекалната поезия?
1346. Обичам авангардните поети...
1347. Безмилостна и страшна е борбата...
1348. Колегите на Дявола са вече...
1349. Налична ли е съвест у палача?
1350. За него казваха, че е нечестен...
1351. Размяната на ласки и безумия...
1352. Смъртта нарече лекаря приятел...
1353. В бандитокрацията той бе пръв...
1354. Кръстоската на Бога със Човека...
1355. Изкуството – затворът без стени...

1356. Наистина е преголямо щастие...
1357. Самоограбването чрез пестене...
1358. Интересувал съм се многократно...
1359. Защо ли бунтове все още има...
1360. Наследствените днешни диктатури...
1361. Нали отделният човек пропада...
1362. Поетите обичат свободата...
1363. Дори и най-модерната война...
1364. Поединично сякаш са добри...
1365. Културните дейци катастрофираха...
1366. Простаци да купуваш от чужбина...
1367. В езика ни отсъства "барикада"...
1368. Започне ли война между тирани...
1369. Как Навикът ни Разума надвива!
1370. Кръгът на професурите нараства...
1371. Присаждане на вяра е явление...
1372. Самозаблудата като стремеж към щастие...
1373. Защо ли днес Несправедливостта...
1374. Към бъдещето заднешком вървим...
1375. В борбата със бездушната материя...
1376. Деветата десетка на годините...
1377. Изглежда вожд голям е Сатаната...
1378. Какъв е произходът на короните?
1379. Той крее сред духовна пустота...
1380. Със политици многообещаващи...
1381. Езикът на науката е странен...
1382. Все още хора вярват, че Съда...
1383. Свещеническа черна плащеница...
1384. Главичката, смиремо преклонена...
1385. Сега той въобще не го съблича...
1386. В живота на любимия народ...

1387. Неравенството е основно право...
1388. Тук всеки ден е дълъг като век...
1389. “Правораздаването ни е класово!”
1390. Щом много хора на света крадат...
1391. Свинята недолюбва чистотата...
1392. От безразличието на Природата...
1393. И робството си има свои степени...
1394. “Почтенна власт” е социален вид...
1395. Дали предизборните обещания...
1396. Маймуните умеят да рисуват...
1397. Видях как във гърба му нож заби...
1398. Невежеството ни е с висше качество...
1399. Количеството милост на Земята...
1400. Задава се кварталният бандит...
1401. Със Бога бизнесът се прави трудно...
1402. Народите са два във обща нация...
1403. Беда, далеч от всякакво разбиране...
1404. Понятие “потомствени мръсници” ...
1405. Ако нямаше споразумения...
1406. Да имитираш честност е задача...
1407. Понякога си спомням за червените...
1408. От времето на стария Монтен...
1409. Предателството? – Смелост или страх?
1410. Да си забележителна посредственост...
1411. Твърдеше Аристотел с основание...
1412. Каква е тази сила експлозивна...
1413. Да бъде със успех несправедлив...
1414. Големите убийци са известни...
1415. Съчувствие по време на война...
1416. Човек напразно иска да избяга...
1417. У нас писателят рецидивист...

1418. За колективен мозък се говори...
1419. Дали групирането на поетите...
1420. Разчитаха на него както винаги...
1421. Очаквах всеу края на покварата...
1422. Загадката на старите гадатели?
1423. Жестокостта е термин не научен...
1424. Един продажен автор-стихоплет...
1425. Не милиони! - Милиарди гинат...
1426. Компютърните вируси? – Създават...
1427. Най-нежният поет-войник написа...
1428. Познавам хора доста по-различни...
1429. Да обясним човешкото предателство...
1430. Комунистическият деспотизъм...
1431. В отлично уредени институти...
1432. Не давай в твоята партийна къща...
1433. Обичам всички президентски речи...
1434. Надлъгването – чест за дипломата...
1435. Едно видение ме често посещава...
1436. Във робската държава съществува...
1437. Във райските съвременни селения...
1438. Богато храни своите служители...
1439. “Бандити” вчера, днеска вече “мутри” ...
1440. Открих, че щом най-бедна е страната...
1441. Нанякъде се движи медицината...
1442. В комунистическото ни безвремие...
1443. Със нечетящите грамотни хора...
1444. За да разбираш философа Кант...
1445. От комунизма блика оптимизъм...
1446. Търпимост? – Има ли свещенна книга...
1447. Във разширяващата се Вселена...
1448. Къде остана доброволността...

1449. По любопитен начин Красотата...
1450. Днес суетата в чисто състояние...
1451. Волтер в закона бъдещ за поетите...
1452. Да чуеш за великия човек...
1453. Когато Бог раздавал времената...
1454. Сред дребните бандити олигархът...
1455. Горкото историческо махало...
1456. Исус Христос прилича на Сократ...
1457. Следя със неотслабващ интерес...
1458. Страхът от нашето въображение...
1459. Обичам странните закономерности...
1460. Убийците очакват снисхождение...
1461. В Рим Папата създава кардиналите...
1462. На властите из горните етажи...
1463. Преглеждам данните за популярност...
1464. Една комунистическа традиция...
1465. Международните комуникации...
1466. Открадне ли човек печатен текст...
1467. ДС, когато иска да узнае...
1468. Изкланите през турско по количество...
1469. Вековни робства някак преживяхме...
1470. Човекът зад бюрото е навъсен...
1471. Със разорението на Европа...
1472. От благородни помисли се води...
1473. Въведе “въобщественик” в езика...
1474. На чудесата славни във страната...
1475. И демокрация, и тирания...
1476. Че демокрация и диктатура...
1477. Най-първо тя бе деполитизирана...
1478. Най-честото излишно произнасяне...
1479. На всички тях съдбата е печална...

1480. За тях народът е консуматив...
1481. Кое при публичната екзекуция...
1482. Не става вече дума за любезност...
1483. За да изстискаш смисъл от словата...
1484. Кога ли ще престане да расте...
1485. Изглежда има някаква нагласа...
1486. Султаните са имали хареми...
1487. Не се предвижда никаква забрана...
1488. В ораторските средства се оказва...
1489. Свещенни крави другаруват с хората...
1490. Да, има съвършени екземпляри...
1491. Мойсей преведе древните евреи...
1492. Единоумислието ни не е ли...
1493. Хитлер бил, макар и самовлюбен...
1494. Законността във общността човешка...
1495. Със истинския лик на този свят...
1496. В затвора за оръдие на властите...
1497. "Началника" във образ обобщен...
1498. Със Инквизицията милостива...
1499. Сред слънчевите творчески простори...
1500. От текстове на Библията знам...
1501. Когато превъзбудените зрители...
1502. Народната любов като представа...
1503. Защита чакат мечки и мечета...
1504. Обхваща ме душевен смут голям...
1505. Да славя нашата червена власт...
1506. Разкриваш с талантливия си стил...
1507. Подържането на добрата нива...
1508. За книги във затвора са лежали...
1509. Като студент преписваше безспир...
1510. Със опростачването на народа...

1511. Повторно дойде, за да ги спаси...
1512. Приятелство и Истина отдавна...
1513. С обрати чудновати във езика...
1514. Лъжата, слабостта, грехът особено...
1515. Най-висша спрavedливост за царете...
1516. В самозадоволяваща се честност...
1517. Отдавна Всевселенския съвет...
1518. Идеята на Сталин е била...
1519. Отрича колективната вина...
1520. Така започва общата инфлация...
1521. Какви ли не природни красоти...
1522. Сметта е за мухата благодат...
1523. Страната е заключена кутия...
1524. Маркс доста нежно ме сравнява с възел...
1525. На адски черен хумор ми пролича...
1526. Цинизмът? – Той е честност на мръсника...
1527. Днес новата алхимия не спи...
1528. На политическите идиоти...
1529. Във вечността потъват очевидците...
1530. Освен войната има ли друг начин...
1531. Показват често себе си поетите...
1532. В редицата на чакащите щастие...
1533. Слова със мощ, макар без смисъл...
1534. С любов към Истината се стремя...
1535. Предателствата се ценят различно...
1536. Голямо пролетно поевтиняване...
1537. Човекът трябва да е благодарен...
1538. Жестокостта си да документира...
1539. Падението на един народ...
1540. Навред едновалентните професии...
1541. Дали наличността на подлещите...

1542. За издевателствата над жените...
1543. Здравеопазването ме привлича!
1544. Не знам да има длъжност по-излишна...
1545. Един широк кръг недоразумения...
1546. В Сомалия сред гладните райони...
1547. Откакто Хитлер беше слязъл в ада...
1548. Човечеството докато расте...
1549. Апостолите на Исус Христос...
1550. Мъничета в големи кабинети...
1551. При комунистите въпроси няма
1552. Наука за мащабни погребения...
1553. Когато диктатурите се сменят...
1554. Край мене се източваше редицата...
1555. Разбрахме: за крдци-милионери...
1556. Да си прочут без оглед със какво...
1557. Предсказа Айнщайн кривото пространство
1558. Министрите са с няколко заместници...
1559. Градината на моята душа...
1560. Защо ли изборната власт е скъпа...
1561. Страдания неясни за мъжете...
1562. Отдавна фаталистите приемат...
1563. За подмладяване на стара нация...
1564. Изискан занаят е “богослов” ...
1565. Във самохвалните комюникета
1566. Един многоизвестен съдия...
1567. Щом градска глупост трайно съчетана е...
1568. Премъдрите владетели на вярата...
1569. Способността да предивиква страсти
1570. Касапите на българското слово...
1571. “Деветдесет процента” са магически!
1572. Аз бях във група многообещаващи...

1573. За разделението на властта...
1574. Отгде се взема верността на роба...
1575. Убийственото щастие чрез дрогата...
1576. От филмите за лекари – герои...
1577. Властта от комунизма бе превзета...
1578. Изкупване със вярност на бездарност...
1579. Простащината кой не я проклина...
1580. Стръвта към унижение е странна...
1581. Учудвал съм се много неведнъж...
1582. Поетите да променят света...
1583. Със принца ляга Кейт или Ванеса...
1584. Мизерията е отворен свят...
1585. Изискан лукс са нашите права...
1586. Веселие се лее от екрана...
1587. Тълпа нормални хора полудява...
1588. Натрапва се във моето съзнание...
1589. Запазени са любопитни сцени...
1590. Неверниците са нещастно племе...
1591. Съдът е скъп и мутрите решават...
1592. Успехите заместват неуспехите...
1593. От бъдещето ни комунистическо...
1594. Отдавна живо ме интересува...
1595. Оказва се, че доста политици...
1596. Краси “почтенната борба за власт” ...
1597. Ще възроптаем ли, че вече век...
1598. За простите човеци в низините...
1599. Как често мъчениците на Славата...
1600. Диктаторът не иска свое име...
1601. Режимът на червените говеда...
1602. Опитвам да надзърна във душата...
1603. След като слезъл от небето синьо...

1604. Страни на чудесата има разни...
1605. Гаранция е вашият живот...
1606. Човечеството много трудно следва...
1607. Модерно робство железобетонно...
1608. Лъжливите пророци са навред...
1609. При буржоазната аристокрация...
1610. Народът ни е пълен със мълчание...
1611. Гневът, един от седем смъртни гряха...
1612. Какъв не съм аз отговарям смело...
1613. Безсмъртие, защо ни заблуждаваш?
1614. Човек написва нещо криво-ляво...
1615. Ако светът се бореше за здраве...
1616. Да славиш вождовете е умение...
1617. За “Хляб и Свобода” е тъй типично...
1618. Да бъде даром високо поставен...
1619. Аз наблюдавам с горест разпродажбата...
1620. От милиардите, използвали Земята...
1621. Осеяни със страхове са дните...
1622. Какво ни завещава комунизмът...
1623. Знам мигове ужасно продължителни...
1624. Къде е силата на политика...
1625. Със верноподаничество се ражда...
1626. От нищо е възникнала Вселената!
1627. Чета със изключително внимание...
1628. Обгръщаме народа със внимание...
1629. Палачите при Сталин се изтриваха...
1630. Мечтаех да възпявам всичко свято...
1631. Този свят е обетован...
1632. Откакто като враг те уволниха...
1633. Палачът никога не е самотен...
1634. Законът се сравнява с що ли не...

1635. Приема се, че изповед лирична...
1636. От слава са най-здравите капани...
1637. Да свържеш помежду им вековете...
1638. Естественият източник на злото...
1639. За чистота на вярата горяха...
1640. Днес Престъплението изпреварва...
1641. Хормоните в съюз със витамините...
1642. Да четеш една едничка книга...
1643. Усещане за “ние” и за “те”...
1644. Демоните на смътното очакване...
1645. С подготвени убийци разполага...
1646. Маймуната, невинното животно...
1647. Общуваха пророците с Небето...
1648. В измислената пирамида...
1649. Страни от всяко зло кой както може...
1650. Под наем се предлагат днес утроби
1651. Какво е Онзи свят за комунистите?
1652. Властта се взима често с престъпления
1653. Спомените, лоши и добри
1654. Лъжата може да е идеална
1655. Тъй както всички други паразити
1656. Не знам защо са подредени нормите
1657. Образованието е богатство!
1658. Беднякът беше честен и способен
1659. Държавите със ядрени отрови
1660. Във робствата съзирам много степени
1661. Тиранът вижда уважение
1662. Предизборните масови събрания
1663. Поетът, щом ще се сравнява с поп
1664. Наемният поет яде огризките
1665. Дерзаят мъдреците на света

1666. За роба спуснатата демокрация
1667. Според изследванията научни
1668. Защо със Бог се лесно инфектират
1669. Човекът, със когото се видях
1670. Кралете нямат собствен трудов стаж
1671. Какво се случва със тираните
1672. По производство на бездомни хора
1673. Защо ли от победата наградата
1674. Тъй много ми се иска да узная
1675. Във кралската любов без страх повярва
1676. Задълго плоска беше ни планетата
1677. Едната партия му беше малка
1678. Какво е болест идеологична
1679. Признания, изтръгнати с мъчения...
1680. На Миналото как да се помогне?
1681. “Ако” Историята не признава...
1682. Семейството, разправят, се разпада...
1683. Терорът бе оръжие на слабия...
1684. Аз съм злокобен и се чистя често...
1685. Преравяйки набързо вековете...
1686. На Истината нужна е утеха...
1687. За липсващата част на барионите...
1688. При комунизма няма реализъм...
1689. Сюли Прюдом е с нобел за “Кафето” ...
1690. Народ управници когато сменя...
1691. При жертвоприношение на хора...
1692. Една република да се погребва...
1693. За вожда важно е да не признава...
1694. За лириката любовта е дар...
1695. Държавата ни, мащеха народна...
1696. Нерядко учените се вглъбяват...

1697. Вопиющата противоположност...
1698. Чудовище жестоко е Забравата!
1699. Не са достатъчни три измерения...
1700. Не съществува милост във Вселената...
1701. Стихът е ненаситен по обем...
1702. Обществената невъзприемчивост...
1703. Заети с необичани занятия...
1704. Властта прилича твърде на одежда...
1705. Величието е извън сравнение...
1706. Не се ли стрякате от изявление:
1707. Към леди Макбет движи се Офелия...
1708. Изчел съм философски съчинения...
1709. Отдавна залезът привлича силно...
1710. При комунизма има категория...
1711. Заместникът на Бога на Земята...
1712. Преситен е светът от развлечения...
1713. Измъчваме се ден и нощ...
1714. Властта се отличава с много знаци...
1715. Тълпата – разнородна и единна...
1716. Продажен съд, продажен прокурор...
1717. През пролетта възпяват се цветята...
1718. Под университетската ни стряха...
1719. При феодалния социализъм...
1720. Във колективния научен труд...
1721. Обичам Правдата да бъде вечна...
1722. Заплашват ни с небесен Страшен Съд...
1723. Не е ли странен факт, че на народи...
1724. Американските червенокожи...
1725. Едно недоубито поколение...
1726. Платените убийци отвращават...
1727. Остана ли ми нещо неделимо?

1728. Войни една след друга са описани...
1729. За Вайнингер и Ницше бе жената...
1730. Със бъдещето си да се гордеем...
1731. Прочут танцьор на петдесет години...
1732. Задача твърде лесна за решаване...
1733. Възможност да се създаде съюз...
1734. Мен родолюбието ме разяжда...
1735. Усещане за някакво знамение...
1736. Минавам през годините напред...
1737. Какво би станало във случай, че...
1738. Отдавна свободата на печата...
1739. Днес малцинствата ни са защитени...
1740. Небете си изми добре нозете...
1741. За стадната природа на Човека...
1742. Когато вождът възглави властта...
1743. “Удобството на мислене” отдавна...
1744. Животните без жертвоприношения...
1745. Науката и не една религия...
1746. За касоразбивачите се знае...
1747. Изкуствените страсти се разрастват...
1748. Трогателно е да се наблюдава...
1749. Не ще забравя никога иконата...
1750. Един инстинкт за самосъхранение...
1751. Велики люде са робовладетели...
1752. Неописуем нявга бе възторга ни...
1753. Рисуването, музиката, спортът...
1754. Най-ниската заплата получава...
1755. За мисълта, изказана чрез стих...
1756. И боговете подлежат на смяна...
1757. За лъчевата болест зная много...
1758. Течеше бурното учебно време...

1759. Светът, подложен на уеднаквяване...
1760. Невидимо животно с остри зъби...
1761. По този повод стават много грешки...
1762. Мъдрецът не работи с доказателства...
1763. Видът на сграда с тежка грозота...
1764. Да си на подлостта сред океана...
1765. Магнетофонът сменя грамофона...
1766. Самозадоволяващата мисъл...
1767. Печалба може да е нелегална...
1768. Запитвал съм се често, пак и пак...
1769. Народа обвиняват в справедливост...
1770. “Предателство” – двусмислено понятие...
1771. Растат джамии, черкви, синагоги...
1772. Настъпва ли десексуализация...
1773. Бях бронзов паметник в цял ръст изправен...
1774. Различни са човешките нагласи...
1775. Посмъртното безсмъртие е тъжно...
1776. Ако творбата нищо не съдържа...
1777. Неизбухналата демокрация...
1778. Ако Простака би бил пъстра книга...
1779. **Granpa** Вазов, **your** език...
1780. Подлеци са нужни на властта...
1781. Разкаялият се престъпник броди...
1782. Със паметници честваме забравата...
1783. За бъдещето се предсказва трудно...
1784. Каква част от имотите народни...
1785. Горките комсомолски активисти!
1786. За средния глупак той бе изгоден...
1787. “Предателство-пари-предателство” ...
1788. Екзекутирането на палача...
1789. Че революциите са заразни...

1790. Народите изчезват постепенно...
1791. Ще стане ли известен онзи знак...
1792. Във лагерите страшни на ГУЛАГ...
1793. Да обрисувам със слова терора...
1794. Осланял съм се на наивността си...
1795. Беда не е, че те са лицемери...
1796. Достатъчна ли е невинността ни...
1797. Божественият произход на краля!
1798. Не е известно много за Езоп...
1799. Природно изключително явление...
1800. Подобно на ленив аристократ...
1801. Да се убива става все по-лесно...
1802. Зли хора дал бог вредом по света...
1803. Страхът когато окове сърцето...
1804. За брадвата-убийца на горите...
1805. Революционерът Бонапарт...
1806. На село бе терорът най-жесток...
1807. През времето на комунизма хората...
1808. “Затопляне”, “Напредък”, “Перестройка” ...
1809. Защо негодният преподавател...
1810. Граници свещенни и подвижни...
1811. Желая да разкажа за рушвет...
1812. Не е ли щастието отклонение...
1813. На джунглата Закона е бащата...
1814. Най-общото при всичките империи...
1815. Тираните обичат Вечността...
1816. Виена, Потсдам, Техеран и Ялта...
1817. Къде е нявгашото красноречие?
1818. Аз съжалявам всички божества...
1819. Диканята на Времето на спира...
1820. Модерни танци – жест към Свободата...

1821. Във изгрева на този ден бе вплетена...
1822. Под сламата на общия ни страх...
1823. Откакто къщите са без комини...
1824. Когато ни изселиха, баща ми...
1825. Часовникът убива часовете...
1826. В концлагерите Аушвиц и Треблинка...
1827. Бастунът безподобен на цитатите...
1828. Нощта удари кремъка с чакмака...
1829. Едно роднинство спорно му тежеше...
1830. Години има пълни със събития...
1831. Огрмни свещи от горящи хора...
1832. Кралете не само търпят короната...
1833. Невинността изглежда че не стига...
1834. Стаята ми вече остарява...
1835. Наука за боклука – гарбология...
1836. Цървулът на срама ни се прокъса...
1837. Растеше непрекъснато гредата...
1838. Червената пчеличка без да спира...
1839. Настъпи ни копитото на мрака...
1840. Системата с партийните билети...
1841. Безчестието е атомен взрив...
1842. Как дълго се променя медицината...
1843. Слънчасал пътят пъплеше нагоре...
1844. Кълна се да не се съпротивлявам...
1845. Летят на воля бомбардировачите...
1846. В партийната конюшна за пегаси...
1847. Обичам притчите за разкаяние...
1848. Богатите подреждат по богатство...
1849. Какво е бъдещето на Човека...
1850. Прекрасна къща. Хубава градина...
1851. Жестокостта подобно на магия...

1852. Светулката се бори с тъмнината...
1853. Как гордо камъкът се извисява...
1854. В деня във който аз ще съм умрял...
1855. За тържествуващата простотия...
1856. Към Бога скъпо струва любовта...
1857. Сред жабите във родното им блато...
1858. Войната има нужда от страхливци...
1859. Зариха го в земята до врата...
1860. Той скочи от четвъртия етаж...
1861. Убит шумкарин да ти е баща...
1862. На много се надяваше Бухарин...
1863. Парализирана във гипс-корито...
1864. Убитите от Троцки са безбройни...
1865. Един въпрос ме винаги вълнува...
1866. Висок изглежда, че е този праг...
1867. Понявга, също като Свободата...
1868. Природата се състои от истини...
1869. Поетът, струва ми се, че е жрецът...
1870. Претопляхме си дружбата сърдечна...
1871. “За председателка се препоръчва...
1872. Овце пасяха край една пенюга...
1873. Ловили ги из лесове и пещери...
1874. Най-много съжалявам, че не може...
1875. Тиранът сочи своите врагове...
1876. Кланета много има по света...
1877. Виждам колко много си приличат...
1878. Вулкани, земетръси, урагани...
1879. Приживе вдъхваше безумен страх...
1880. “Сонето-филия” е заболяване...
1881. Духовна проституция се шири...
1882. Как много улесниха самолетите...

1883. Презрението, със което гледат...
1884. Опитвам се да мися за събития...
1885. Ще можем ли един ден да опишем...
1886. Следя за драматичния момент...
1887. Беязаният враг от комунистите...
1888. Какво би станало ако светът...
1889. Със болката живеем до смъртта...
1890. За много хора днес “хоро на възел”...
1891. Петна върху една кръчмарска маса...
1892. Смешната им шутовска одежда...
1893. Великите и в гроба нямат мира...
1894. Посредственост, прикрита със корона...
1896. Кичът е просташкото подобие...
1897. Филмите раздават справедливости...
1898. Във времето на кварки и фотони...
1899. Взаимната възхита при творците...
1900. Невежеството е лечебна сила...
1901. За робствата отдавна е събран...
1902. Стремез към власт, стремез към Свобода...
1903. Ще може ли в огромен многотомник...
1904. Пострадали от комунизма хора...
1905. Не е ли странно? – Прекалено често...
1906. Полиция...И парламент...И съд...
1907. Уреждам си живота не от вчера...
1908. При коронясването на говедо...
1909. Дори със еликсир на младостта ни...
1910. На плевнята ни вратнята оплаква...
1911. Разправата с гората беше кратка...
1912. О, колко много долни престъпления...
1913. Откакто сме съзнателни създания...
1914. Учудваме се на мира безспир...

1915. Появата на бойните отрови?
1916. Напразните надежди кой брой?
1917. Кои оръжия са безчовечни...
1918. За "Рах Романа" писано е много...
1919. Между стремежа към властта над хората...
1920. В Катин са двйсет хиляди разстреляни...
1921. Смъртта любимците си свои щади...
1922. Живеех непрекъснато във страх...
1923. Изглежда Разумът, възникнал на Земята...
1924. Самоубийците на брой растат...
1925. Конете се събират в хергелета...
1926. Навред сме ний! Пълзим, вървим, летим...
1927. Определенето на стиха...
1928. Издири се специалист добър...
1929. Узнавам за реалности невидими...
1930. Животните са влюбени в палача...
1931. Съвременникът има да се чуди...
1932. При Сътворението Бог е сам...
1933. Роднини има ли да са засегнати...
1934. Поскъпва здравето, поскъпва здраво...
1935. Инквизитор строг бе Торквемада...
1936. Науките ни са озадачени...
1937. По времето на Сталинската чистка...
1938. Във същност той не беше ненормален...
1939. Науката е златоносна жила...
1940. Законономерност твърде интересна...
1941. Светът за втори път е раздвоен...
1942. Отдавна учат разни мъдреци...
1943. Мощта на Глупостта е в колектива!
1944. Как лесно се превръща в чест...
1945. Прехвърляйки се векове напред...

1946. Свят без религиозен фанатизъм...
1947. Отгде се взеха толкова понятия...
1948. За зла беда глобалните нещастия...
1949. Защо не славим кофите с боклук...
1950. Горяните - великите герои!
1951. Царете във значителни количества...
1952. Червеният партиен секретар...
1953. За мен във комунистическия ад...
1954. Защо народът слави Крали Марко?
1955. Отдавна в собствените си вериги е...
1956. Когато царедворецът умре...
1957. Комунизмът, идвайки на власт...
1958. Живее ли се в мястото където...
1959. Когато някой някога умре...
1960. Не съм си мислил, че в Батак клането...
1961. Червени вършеха и добрини...
1962. И схвана Бог във празното пространство...
1963. Какво Йехова някога направи...
1964. Организирахме всеобщ подем...
1965. Риби със кореми към небето...
1966. Представям си "световното внимание"...
1967. Закъснявам. Трябва да се бърза...
1968. Обичам планината както всички...
1969. Един човек е стъпил на Луната!
1970. Общественост – една неясна сила...
1971. Поднасям стих, макар и от далеч...
1972. Червените принцеси са безспорно...
1973. Да обобщаваме е знак основен...
1974. Народът ни е милионоустен...
1975. За хора с незаконен занаят...
1976. Защо нещастieto на народа...

1977. Праисторическото беззаконие...
1978. Науката ни е като гора...
1979. Не е ли истина закономерна...
1980. Читателите бързо намаляват...
1981. Да прекроиш завършена творба...
1982. Покойниците рядко проговарят...
1983. Печално е да мреш за нещо ценно
1984. Създаде Оруел чудесна книга...
1985. За миналото знаем. Има край...
1986. Когато враговете му измрат...
1987. Правдата за ангел е призната...
1988. Мирът заварва хиляди убийци...
1989. Обичам сътворен от мен народ...
1990. С успех демократична въртележка...
1991. Във името на някакво единство...
1992. Природата е сътворила кастите...
1993. Различен изглед има Красотата...
1994. Светата църква в джунглата се цели...
1995. Изобретател се самоубива...
1996. Нормални хора вредом, съюзете се!
1997. Едва ли пример среща се по-ясен...
1998. В допитването често до народа...
1999. Гробарят губи своя ореол...
2000. Взаимопомощта ведно с Борбата...
2001. Прибирам чашите една след друга...
2002. Когато гражданин бъде подгонен...
2003. В съня си съм откривал многократно...
2004. Щом истините не са очевидни...
2005. Обезценяват се безспир обектите...
2006. В живота ни (с години удивителни!)
2007. Със преживели Сталинските чистки...

2008. Мъжага беше като исполин...
2009. Тъй лесно Миналото се гримира!
2010. Червените от страх пред Свободата...
2011. Градим на нацията си гръбнака...
2012. Към смисъл на живота ме насочва...
2013. Една нищожна група от вредители...
2014. Момичетата виждат твърде рано...
2015. Със право на мъглявост са пророците...
2016. Трудът крепи световния прогрес...
2017. От Праисторията досега...
2018. Човек орисан е да се стреми...
2019. Нараства приликата ни с машините...
2020. Намират се такива екземпляри...
2021. Съзирам със голямо задоволство...
2022. Как дълго бяхме безобразно мамени...
2023. Лакеите се учат на поклони...
2024. За произхода на боготворенето...
2025. Високото ниво у нас е ниско...
2026. Как би съвременната медицина...
2027. Възпяване – загадъчно явление...
2028. Ако човек самичек се възправи...
2029. За настоящия човек борбата...
2030. Освен убити, глад и разрушения...
2031. В морала ни първични са пороците...
2032. Понятието “учен” девалвира...
2033. Принудата народът да скърби...
2034. Във състезание за дълголетие...
2035. Народите се раждат или мрат...
2036. Съзнанието ми, на кръст разпънато...
2037. Вкусът не е ли нещо много лично...
2038. Джамииите подобно на ракети...

2039. Грамадата с нечетените книги...
2040. За чувствата се знае, че ги има...
2041. Чета за кучетата на тираните...
2042. Екран и вестници се занимават...
2043. Две сили под червеното небе...
2044. Наситена със много отчаяние...
2045. Коя наука има за предмет...
2046. От време о̀но черквите превзеха...
2047. За да не стане неприятна грешка...
2048. Животът ценен на завоевателя...
2049. Обхванат от свободолюбив захлас...
2050. Като за пътник, който ще пристига...
2051. Красивата безмислица привлича...
2052. Какво ли не изчезва в колектива!
2053. Надмощието на престъпността...
2054. Във политиката, макар и рядко...
2055. Започва ново поетично време...
2056. Къде ли трябва да потърсим корена...
2057. Какво нахалство, смелост и безочие...
2058. На фронта не говорят за пари...
2059. Чета Историята на Паисий...
2060. Христос е вечен даже и без Юда...
2061. Традиционно Бог е “всемогъщ” ...
2062. В страната среща се едно явление...
2063. Със коня стигнахме до дваисти век...
2064. Трепери глобусът от мощен тътен...
2065. Народното Събрание не е ли...
2066. Маймуна, произлезла от човек...
2067. Поредна топка влиза във вратата!
2068. Природата се одухотворява...
2069. Тираните са с къси имена...

2070. Почтенни хора липсват във властта...
2071. С усмивката човек надмогва себе си...
2072. Във правосъдието е вградена...
2073. Защо ли е душевното изкълчване...
2074. Най-често призракът на Свободата...
2075. Две много интересни завещания...
2076. Властта в ръце на група от негодници...
2077. Големият престъпник не разчита...
2078. Войната е безмилостна и зла...
2079. Бог – вечно безучастният свидетел...
2080. Далече, далече, в сандъче оловено...
2081. Харесвам любовта между народите...
2082. Наивно сме се самозблуждавали...
2083. Безплътни хора ни заобикалят...
2084. Закономерност интересна...
2085. Не са ли пеперудите подобни...
2086. Събраха ги от близките села...
2087. Без добродетели властта е силна...
2088. Когато себе си изобразява...
2089. И самолюбие и родолюбие...
2090. Нещата получавани безплатно...
2091. Две чудеса на робството във здрача...
2092. Просвета е излъчвал Томас Мор...
2093. За титлата се смята, че е премия...
2094. Полезно е народната милиция...
2095. Един луд правдата не ще прозре...
2096. Многострадалното човешко тяло...
2097. Защо ли със такава страшна мощ...
2098. Човекът е на спирката “Земя” ...
2099. Задълго бяхме с този свят приятели...
2100. Доскоро опитите непрестанни...

2101. Чрез примера на хората нещастни...
2102. Настръхнали столетия крещят...
2103. На подлост никой никого не учи...
2104. Ред, основан на пълно беззаконие...
2105. По някаква прищявка на Съдбата...
2106. Легендата за личността на вожда...
2107. Един ли само хитър вестникар...
2108. Какви ли не изискани мъчения...
2109. Изкуството превърна се във стока...
2110. За “хората от бездната” се пише...
2111. След милиони векове живот...
2112. Успокоителната простота...
2113. За мен е чудно по какви закони...
2114. Ще обявят ли изборните речи...
2115. Съдът ли е последната инстанция...
2116. В Европа, във Америка и в Азия...
2117. Инстинктът властва в живата природа...
2118. На главната предизборна трибуна...
2119. Живея сред частично честни хора...
2120. Чета днес “Спомени” на наш писател...
2121. Защо ли Дявола от тук на тръгване...
2122. Животът ми бе винаги размирнен...
2123. Бюро за жалби в райските селения?
2124. Детенцето най-ясно е разбрало...
2125. Аз зная, че с условно наклонение...
2126. Така наречените “мътни времена” ...
2127. Какво самодоволство изразява...
2128. След тридесет години изтърпяни...
2129. В дома си някога аз бях убит...
2130. Поет под наем? - Той е украшение...
2131. Кое на този свят е по-почтенното...

2132. Аз силата на правдата отдавна...
2133. Тираните намразих от сърце...
2134. От хоризонта блика красота...
2135. След предизборната паника...
2136. Къде са истините безутешни?
2137. Голямото съветско постижение!
2138. Строителя Страданието чака го...
2139. Обикновено нулите са бойки...
2140. Възможно ли е път да се намери...
2141. Безсмъртие, от всекиго мечтано...
2142. Отдавна нуждите от простотия...
2143. Попадна в комунизма принудително...
2144. Кой ще измери днес духовността...
2145. Звездата на талантите изгрява...
2146. За разлика от някои съграждани...
2147. Снежанки сред излишък от джуджета...
2148. Щом мисъл велика спохожда...
2149. Убийствата на масова основа...
2150. Защо ли не потръпвам от възхита...
2151. Отвърнах погледа си от Човека...
2152. Не е ли безпристрастието птица...
2153. Чрез престъпления без наказания...
2154. О, Свободата ни се размножава!
2155. Коя е тази всемогъща сила...
2156. На лудницата често бе клиент...
2157. Поетите са много доверчиви...
2158. Безбременностно бързо размножаване...
2159. За болките ни искрено желая...
2160. Дори комунистическата лудница...
2161. Във лудост се превръща гениалност...
2162. Големи проблеми, големи проблеми...

2163. Харесва ми на Питагор съвета...
2164. Със смъртност до осемдесет процента...
2165. За родните мили картинки...
2166. Отсъствието на образование...
2167. За нова се представяше властта...
2168. Отдавна наблюдавам политиците...
2169. Човек се ражда много любопитен...
2170. Добруването на една страна...
2171. Човекът, който казал първи “Бог”
2172. Причина има ли Ненавистта...
2173. За честната предизборна борба...
2174. Сред обществото от един човек...
2175. По занаят тя бе партиен член...
2176. Те знаят точно как да управляват...
2177. Невинните, макар и рядко срещани...
2178. Създаде той букетче от поеми...
2179. И кръвопийците са със кумири...
2180. На умните слова им казват “звездни” ...
2181. С внимание изследвам всеки шум...
2182. Бе Саваот провинциален Бог...
2183. Тълпата, този страшен изнструмент...
2184. Хартията отстъпва във момента...
2185. Полуинтелигенцията днес...
2186. Мислителят с големите мустаци...
2187. Щом стихоплетец влезе във властта
2188. Човешката представа за величие...
2189. Върти се все по-близо до смъртта...
2190. Държавата у нас е безподобна...
2191. И Йосиф Джугашвили беше гален...
2192. С фотоните си Злото е надминало...
2193. Какво ще стане нещо щом се случи...

2194. Какъв огромен чуден свят...
2195. За всекиго кутия на Пандора...
2196. Не са ли честните ръководители...
2197. “Работници организационни” ...
2198. Не е ли странно, че добрият бог...
2199. И Бъдещето има си наука...
2200. Изпитвам безпартийно задоволство...
2201. Историята? – Гробищна могила...
2202. Атóмът нявга беше неделим...
2203. Готвят миналото си грижливо...
2204. Душата на диктатора? – Там злоба...
2205. Почти-класиците са многобройни...
2206. Забелязвам някакво вторачване...
2207. Едно измежду важните явления ...
2208. На “Клетниците” стотното издание...
2209. Когато глупостта е под налягане...
2210. Демократичните държави имат...
2211. Нима остава място за съмнение...
2212. Да, жалко е, че често Свободата...
2213. Запасите от героизъм тайно...
2214. Чрез призиви за равенство да властва...
2215. Очаква всеки светли бъднини...
2216. За сънищата още няма граници...
2217. В света изпълнен с милост и жестокост...
2218. Познавате ли страшното страдание...
2219. Народът, тази странна амалгама...
2220. При диктатурата не е ли странно?
2221. Във гробищата, този град на мъртвите...
2222. Невидимото вдъхва силна вяра...
2223. Човеци безразборно са избити...
2224. Природата си има свои начини...

2225. За пещерните хора е известно...
2226. Пространство, време и причинност – трите...
2227. Чрез самовлюбеност без изневери...
2228. По време на война дебелината...
2229. И родолюбието както спорта...
2230. Избира роби да орат земята...
2231. Какви са преуспяващите хора...
2232. Ако малък е рушветът...
2233. Над братската могила на талантите...
2234. Помежду славата и гилотината...
2235. Изследвайки живота на класиците...
2236. Защо творците бягат от нормалното?
2237. Самотата се отглежда трудно...
2238. Подлостта човешка е навред...
2239. Разтваря се устата на деня...
2240. Красивите и мъдри изречения...
2241. За колко много смъртници съм чел...
2242. Познавах необикновен човек...
2243. Щастливо от година на година...
2244. Безчестието – право на царете...
2245. Най-зла е безнадеждната любов...
2246. Мечтая престъпленията страшни...
2247. Отечественофронтовски миражи...
2248. Във разградения отдавна двор...
2249. Надежди празни се тълпят пред входа...
2250. Човекът цял живот благодари...
2251. Забележителен Бетовенов концерт...
2252. Измислени са гъвкави идеи...
2253. Опитват се десетки романтици...
2254. Безсилието ражда съпротива...
2255. Под знака на Венера се разраства...

2256. Посвикнахме с продажни политици...
2257. По времето на умствена апатия...
2258. Още Есхил твърди в “Агамемнон” ...
2259. Говори се, че Красотата...
2260. Мечтая си да стана привидение...
2261. Съюз на мускулите с тъпотата...
2262. Страдание и твърде малко щастие...
2263. Блестят в нощта очите на предателя...
2264. “Преяждане от власт” знак на какво е?
2265. Тираните поглъщат свободата...
2266. От древния Хамурабѝ до днес...
2267. Навлизането в криза е тъй лесно!
2268. Защо в “Републиката” на Платон...
2269. Да се подкрепя Истината трябва...
2270. Из историческите съчинения...
2271. Убива дъщеря си Ифигения...
2272. С пророчествата на жреци и жрици...
2273. Покорност, съпротива и подкрепа...
2274. “Процесът”, който Кафка ни представя...
2275. Най-силната лъжа от трийсет века...
2276. За любовта какво ли не е писано!
2277. Роят се всевъзможни претенденти...
2278. Човек се забавлява с милиони...
2279. Идеологията – бедна дрипа...
2280. Глупецът е сравняван със дърво...
2281. Те скромно тихи са и не тръбят...
2282. На непрекъснатата бомбардировка...
2283. Докато в омъртвената природа...
2284. Една държава на командно дишане...
2285. В света трагикомедия велика...
2286. Изследвам редките преобразования...

2287. За болните държави са превратите...
2288. Дедите ни бленували за княз...
2289. Ако пътуваме от днес към вчера...
2290. Не са ли изборите висша форма...
2291. За погребението на народа...
2292. Защо летят, вървят, пълзят и плуват...
2293. Боя се всячески от старостта...
2294. Възниквал е въпросът неведнъж:
2295. Наистина ли Бог е безпричинен?
2296. Архимандрит със шнорхел и със маска...
2297. У нас палачи трето поколение...
2298. Красивите безценни стари ленти!
2299. Сред небосклона тъмен на надеждата...
2300. Спортист – милионер и учен – просяк!
2301. Да бием враговете ни безчестни
2302. Професорският характерен лик...
2303. Глупците се преструват на умници
2304. Във този свят докрай несъвършен
2305. Животът сигурно се би учудил
2306. Със помощта на някой адвокат
2307. Бандити със различни занаяти
2308. Беседите за висша красота...
2309. Човечеството доста изостава...
2310. Властта обича мирните протести...
2311. Народът неосведомен да бъде...
2312. Да, трябва да го бесят, драги Хайне...
2313. Кръвта поток бе при Агамемнон...
2314. Със леви и със десни богаташи...
2315. Комунистическите мемоари...
2316. Без Зло Доброто кой ще го съзре?
2317. Страданието с името живот...

2318. По ред е всяка подлост предпоследна...
2319. Стотици преводачи има "Гарвана" ...
2320. Въстанията – жертвоприношение...
2321. Добре организирана простащина...
2322. Плътта създава образи без плът...
2323. У нас пет мъжки ковънлъшки въшки...
2324. Мирът е подготовка на войната...
2325. Един несполучлив експеримент...
2326. Бюрото е магията, приета...
2327. Едно съзвездие от демократи...
2328. Как бързо врагове се съюзяват...
2329. Растат потребностите от предатели...
2330. От свят на роби и на господари...
2331. Обичам да мечтая с умиление...
2332. Предълго време плоска бе Земята...
2333. Когато нямаш собствен жизнен път...
2334. Във парк наименуван "Цар Борис" ...
2335. Народът щом веднъж е завладян...
2336. Наивниците – неизчезващ вид...
2337. Да пея за росата и цветята...
2338. Реших да сътворя пиеса-драма...
2339. Пристигаме от неизвестността...
2340. Праведните властват във Отвъдното...
2341. Прекрасна бе далечната планета...
2342. Короната – знак неодушевен...
2343. Историята щедро рекламира...
2344. Подрбностите на жестокостта...
2345. Избиването на невинни хора...
2346. За Нобеловите награди има ли...
2347. Отвсякъде прииждат данни нови, че...
2348. Самоубийството е при поетите...

2349. За мъдреца мъдростта е тази...
2350. Голямата любов е без надежда...
2351. Народното търпение е свято...
2352. Тъй както всичко друго в края роден...
2353. Прибързаният усет за величие...
2354. Човекът – най-голямото богатство...
2355. Със заповед от чуждата държава...
2356. Непреките убийци са известни...
2357. Присъдата ни “Първороден грях” ...
2358. Тоягата е символ на властта...
2359. Стенописите във пещерите...
2360. Една бегония от Патагония...
2361. Стена пред парламента за народа...
2362. Виждам на площада Тянан мън...
2363. Роднинството – опора на властта?
2364. Умирам неуморно цял живот...
2365. С излишъци от минало величие...
2366. Отдавна се говори за единството...
2367. С машинизирането на войната...
2368. Идеи светли имат комунистите
2369. Свидетел на престъпно дълголетие...
2370. Според каноните на Ватикана...
2371. Щом двойното ни робство стане тройно...
2372. На гении мнозина подражават...
2373. Партийният билет бе като чек...
2374. Смахът на предплатените убийци?
2375. Щом индивидът сблъска се с тълпата...
2376. У нас задълго нямаше закони...
2377. Какъв огромен принос на катрана...
2378. Във царството на вероятността...
2379. Империи нямга са по мярка...

2380. Критик, издател и читател...
2381. Не е ли смехотворната надменност...
2382. Поставил обективна диагноза...
2383. Подреждам първо службите по важност...
2384. Във вестника бе неведнъж поместен...
2385. На този свят умира всичко живо...
2386. Чета във встници от бъдещ век...
2387. Мрат поколение след поколение...
2388. Бе легендарен воин на Свободата...
2389. За сталиниста чудо е властта...
2390. За образа на първобитни хора...
2391. “Изчезнал е безследно след преврата...”
2392. В пристройката до Божия палат...
2393. За опита научните методи...
2394. При вожда нявга нямаше заложници...
2395. Как лесно е съдът да се превърне...
2396. Не за парични знаци и за кокал...
2397. Бе време на берлинските стени...
2398. Прощават често нашите пороци...
2399. Каква феерия от лицемерия...
2400. Известно ни е, че властта краде
2401. Той беше строг партийен секретар
2402. Изследвам политическата власт
2403. Живеят със души неопетнени
2404. Едни и същи грънци на полицата
2405. Вратата на Съдебната палата...
2406. Познавах го. Регент, академик...
2407. Парите се превръщат във ритници...
2408. Твърди се Истината с мнозинството...
2409. Съвестта на членската си маса...
2410. За политическата проституция...

2411. Обичам дисидентското движение...
2412. Стремежът, съчетаван със увереност...
2413. Според общочовешкия морал...
2414. Симетрия на отговорността...
2415. Изисква се да са напълно здрави...
2416. С какво се отличава Амонала?
2417. Когато проследявам всяка нация...
2418. Човешкият закон е съдбоносна...
2419. Растат, растат фабричните комини...
2420. Човече млад, ти имаш ли представа...
2421. Ломброзо дълго смяташе лицето...
2422. Свидетел бях на пагубни събития...
2423. Лишеният от граждански права...
2424. Обича политиката да бистри...
2425. Богати на събития сме ние...
2426. Замислял съм се много пъти аз...
2427. “Евангелие от Сатанаил” ...
2428. Приемам с почит райските устройства...
2429. Във този пьстър и прекрасен свят...
2430. За цял живот да мъчиш мисълта си...
2431. Към класова борба между децата...
2432. Желаш ли да бъдеш забелязан...
2433. Редят се вековете век след век...
2434. Живота мерим с дни, а не с години...
2435. С каква безпримерна тъга узнах...
2436. Безсмислието - тази важна цел...
2437. Обичам както всички аз културата...
2438. Менят се непрестанно времената...
2439. Живеем във страната Бутафория...
2440. Кой реже обществото ни на части...
2441. Отдавна съществуват изявления...

2442. Направиш ли така, че враговете... ти
2443. Каква ли вяра изповядва Бог?
2444. Във “Съвършената страна” Платон...
2445. Тя броди – златокрило привидение...
2446. Краси ли униформата човека?
2447. Разстрелите започнаха при Ленин...
2448. Носител на обществени отрови е...
2449. Народът – евтината изтривалка...
2450. Разлива правда на съда маркучът...
2451. Посред селенията селения...
2452. Изчезват видовете на животните...
2453. Поезията и престъпността...
2454. (“Библейски напеви” – 2454-2480)
2481. На хората със двойни имена...
2482. Тунелът е голям и пълен с мрак...
2483. На нашето съвремие пред прага...
2484. Със бога Дионисий на Земята...
2485. Не е ли чудно как преди година...
2486. Навред в литературните редакции...
2487. За дресировка на народа-вол...
2488. Дълбоко сред душевните недра...
2489. На сън общувах с древни богове...
2490. Безликата тълпа на мнозинството...
2491. От свръхестественост сме обкръжени...
2492. Човек бе нявга в дружба със природата...
2493. Как лесно хора жертват Свободата...
2494. Боксьори, тенисисти, футболисти...
2495. Във криво огледало се оглежда...
2496. Безумна нищета! Народен враг!
2497. Дали ще мога нявга да заспя...
2498. За този страшно издържлив народ...

2499. Машината работи в такт без грешка...
2500. Във паралелната на нас Вселена...
2501. Убийствата щом са неизброими...
2502. След много кръв, убийства и безчестие...
2503. Съвременето бавно отлежава...
2504. Човекът на осемдесет и три...
2505. Човечество...Кое е най-значимо...
2506. Ще ми даде ли някой обяснение...
2507. Безспир подметките на вековете...
2508. В страна където всеки плагиатства...
2509. Расте литературната ентропия...
- 25 2550. Народната любов е безгранична...
2511. На Партията снимките архивни...
2512. Комунистическият славен строй...
2513. Човек докопа ли се до властта...
2514. Между религията и науката...
2515. О, не доверие, а суеверия...
2516. Система от изкуствени нещастия...
2517. Преструвката, предимство дава тя...
2518. Родилните петна върху душата...
2519. Наполеон разместваше корони...
2520. Страната се разяжда от страдание...
2521. Във нощите на лагер „Куциян”...
2522. Развива се, но вечно без промяна...
2523. Осмислиш ли живота си чрез липси...
2524. Преди страданието да започне...
2525. Без оглед от какъв вид е играта...
2526. Да съм щастлив далече от Родината...
2527. Със надценяване на съвестта...
2528. Желаше човекът да успее...
2529. Науката за наследствеността...

2530. Живее робството и се развива...
2 2531. Бе Мавзолеят погребална сграда...
2532. „Убийство” е най-точното заглавие...
2533. Между водачи и гробокопачи...
2534. Дали е геният самодостатъчен?
2535. Една тринадесетгодишна Ема...
2536. Бе комунизмът с много неизвестни...
2537. Навред под слънцето цари насилие...
2538. Изхвърлих пролетарските одежди...
2539. Един човек е безусловно нужен...
2540. Чии останки да са в Пантеона?
2541. Романи пълни с всяка добродетел...
2542. Властта, властта, какво ли тя не дава!
2543. Сърце, коси, очи, гърди и устни...
2 2544. Когато спретнаха ми уволнение...
2 2545. Прескачам все по-трудно през годините...
2546. Попаднал бях на любопитна случка...
2547. Науката учудена прие го...
 2548. Злини безброй поднесе ми живота...
2549. Числата с точността си илюзорна...
2550. Какво в наследство древните оставиха?
2551. Кръщават ги когато са във клетка...
2552. Прекрасна е реалната Вселена...
2553. Ведно с поезията и морала...
2554. Със опознаването на душата...
2555. Във бъдещия петдесети век...
2556. Могъща Партия стои на пост...
2557. Къде е гробницата на мечтите?
2558. Копнея за безбожие в света...
2559. Накичил се е гордият Човек...
2560. Когато бягство са организирали...

2561. Люпилнята за висши подлеци...
2562. Гладуваме. Но също аплодираме...
2563. Безчет познати, а и непознати...
2564. За да открадваш хляба всеки ден...
2565. Той вярваше във честното начало...
2566. За разлика от другите безчет...
2567. Тиранът нявга бил ли е човек?
2568. На брой са повече от милион...
2569. Умът и чувствата са покорители...
2570. Защо ли доста се мълчи в България...
2571. Несгодите на селските стопани?
2572. Във топлия следобед на неделята...
2573. Типичният партиец е с портрет...
2574. Какво ми носи загубата? – Скръб...
2575. Слова, които лесно подивяват...
2576. Свободно да избирам господари...
2577. Щом няма Свобода за всички люде...
2578. Свободни като прелетните птици...
2579. Прелиствам със грижовност вековете...
2580. На твърде много хора суетата...
2581. Държавна Сигурност... Но за кои?
2582. Откакто се изучи чрез РАБФАК...
2583. Цивилизацията е наш бог...
2584. Съдбата на големите предатели?
2585. Завърна се от масово клане...
2586. Мълчи, не казва изборната урна...
2587. Как безучастно гледа красотата...
2588. Палачи, вождове и изповедници...
2589. Идеен рентииер... Каква професия!
2590. Когато си почиват от войни...
2591. За Свободата щом се заговори...

2592. Не е ли химнът висша еманация...
2593. Мъглявостта е винаги правдива...
2594. Как хубаво в живота би било...
2595. Не искам равенство като награда...
2596. Богатство – съвест, два скачени съда...
2597. Четирсет тома мъдрост ненаситна...
2598. Тиранът нявга почне ли да мре...
2599. Когато Злобата навред вилнее...
2600. Десетки милиони векове...
2601. От многобройните злини на Дявола...
2602. Удавници и корабокрушенци...
2603. В една планета от особен тип...
2604. Убийството на Цезар се оказа...
2605. Възпявам чалгата не като песен...
2606. Да бъдеш автор многообещаващ...
2607. Докато ни прокуждаха вратата...
2608. Царисти, комунисти, демократи...
2609. Големите убийци не убиват...
2610. След алчността за чужда територия...
2611. Безумен страх тираните обгражда...
2612. Видя с усмивка старият овчар...
2613. Сирак е Бог. Баща си не познава...
2614. Вестта за детски жертвоприношения...
2615. Грузинският марксизъм във Русия...
2616. Тълпата от обезумели люде...
2617. Участва всеки в тежка надпревара...
2618. Привикваме с военното безумие...
2619. Не съществува гнусно злодеяние...
2620. Кога „поет-революционер”...
2621. Престъпността ни е организирана...
2622. Карминените устни на Смъртта...

2623. Каква забравима, чудна гледка...
2624. Между идеология и Истина...
2625. Човечеството се увеличи...
2626. Живял във царството си нявга цар...
2627. Робот-писател е изобретение...
2628. Харесвам древногръцкото езичество...
2629. Но същото щом каже за Исляма...
2630. Като река от истини се носи...
2631. Дали при слънчевите затъмнения...
2632. Неказващият нищо е подробен...
2633. Навсякъде на власт са днес пачаврите...
2634. Оплаквал се пред цялата Вселена...
2635. Поставил лявата ръка във джоба...
2636. Бе време на червената победа...
2637. Царете рядко падат постепенно...
2638. Когато целият народ потъна...
2639. Народът български, добър ли лош ли...
2640. Живеем в ера на лица подставени...
2641. С нарастналата нужда от лъжи...
2642. В Историята има много знаци...
2643. Тресе го треска днеска стадиона...
2644. Съдът у нас е скаран със морала...
2645. След като кралят станал крал...
2646. Властта не притежава собствен лик...
2647. За ужаса по време на война...
2648. Дали отпадъците от морала...
2649. Тя бе другарка, а синът другарче...
2650. Безчестието грозно на дедите...
2651. Не е ли комунизмът онзи Бог...
2652. Аз горд съм, гордо че звучи „Човек”...
2653. Да беше някой съдия подкупен...

2654. Във връзка с всеобхватните промени...
2655. Как лесно се човек обезличава...
2656. Готови опаковани мечти...
2657. Каква е справедливостта на силата...
2658. Земята има шеметни способности...
2659. Защо движението на душата...
2660. Във миналото искам да се взра...
2661. От самочувствието и таланта...
2662. От БКП през БСП към Мафия...
2663. Празниците – спирки към смъртта...
2664. Най-стари в този Божи свят са кварките...
2665. Страна, от пълнонулие налегната...
2666. В Централния Съвет на боговете...
2667. За бедните богатство са надеждите...
2668. Колега Уилям Шекспир, добър ден...
2669. Българи, разправят, има пет...
2670. Кой грижи се за живите покойници...
2671. От Божи гроб до папския дворец...
2672. На масата изпъстрена с банкноти...
2673. Аз наблюдавам зрели подлеци...
2674. Скрижалите с пропуснатото щастие...
2675. Сред нявгашните недоразумения...
2676. Как лесно хора стават блюдолизници!
2677. Той първи никога не се класира...
2678. С героизирането на смъртта...
2679. Да се творят злини без наслаждение...
2680. Аз искам да възпея невъзпятата...
2681. Лицемерието – скрита сила...
2682. Обсебен съм от две красиви дами...
2683. Разреждането на виновността...
2684. Живее край Балкана странно племе...

2685. Възвишеният акт на мисълта...
2686. Законно линия въображаема...
2687. Преглеждам твърде стари писмена...
2688. Наслада е да се чете и чува...
2689. Короната? От неизвестно кой...
2690. За хомосексуалната реалност...
2691. Ако светът Наполеон прогони...
2692. От разума на бездуховността...
2693. Тя е плодът на бликащо бездарие...
2694. Какво изпитва гладното дете...
2695. Смехът е ням, но е красноречив...
2696. Настъпило е време за мълчание...
2697. По време на дъждовен ден във рая...
2698. Отгде се взе голямото покачване...
2699. Оръжията във един момент...
2700. Дали е спортът само търговия?
2701. Живеем в нереалност, при която...
2702. Когато хиляди разумни хора...
2703. Овцете, антилопите, сърните...
2704. Замира Времето пред Вечността...
2705. Откривам странни стилони похвати...
2706. При състояние непоносимо...
2707. В страната ни глупците многобройни...
2708. Душата си, изпълнена със вяръност...
2709. Въспоминанията за войната...
2710. Във царството на многото забрани...
2711. За глупостта, привична при царете...
2712. Откакто комунизмът се пречупи...
2713. За политиците се води спор...
2714. Големи гробища са изградени...
2715. Страна на паметниците България...

2716. Навремето мъдрецът се е сетил...
2717. Безсмъртие добиват чрез Смъртта...
2718. Пропадна мисията на Христá...
2719. Защо ли колективната невинност...
2720. Не зная има ли по-тъжна гледка...
2721. Един прекрасен тенис-състезател...
2722. Кога Предателството е родено?
2723. На политическото равновесие...
2724. Когато третокачествен писател...
2725. Съпътствана е от подземни тътени...
2726. Наука, посветена на Лъжата...
2727. Поетите са често храненици...
2728. Той има белег на челото си...
2729. Тополата – растителен жираф...
2730. Не се научих правилно да мразя...
2731. Във моя „Квантов преход към морала” ...
2732. Глупакът има право на невинност...
2733. Доброто чудо рядко се явява...
2734. Налудничево чувство е обхванало...
2735. Между религиите има сходство...
2736. Езикът е богат, но все пак беден...
2737. Със философи се прочу Елада...
2738. Обезчовечването на Човека...
2739. Съюзът за защита на тираните...
2740. Излъгани сме от евангелистите...
2741. Простакът нявга влезе ли във спор...
2742. Сто милиона долара от речи...
2743. Отдавнашната притча на Платон...
2744. Как лесни са словесните заблуди!
2745. Бе някога държава превелика...
2746. Светът от плосък станал кълбовиден...

2747. О, колко феодални градове...
2748. Не сте ли си задавали въпроса...
2749. Мечта бе Обществото на Народите!
2750. Богатство от продажба на лекарства...
2751. „Държавата това съм аз!“ изрече...
2752. Просташки смях се носеше наоколо...
2753. Обществените сватби на кралете...
2754. Прекрасен е растителният свят!
2755. Каква част от културата човешка...
2756. Подказва ли ни миналото славно...
2757. Светата Рус огромна се оказа...
2758. Чрез думи всичко може да се скрива...
2759. Отдавна съвестта е инвалид...
2760. Осъществи се древната мечта...
2761. Мъдрецът бил е безнадежно прав...
2762. Убийството е трудово занятие...
2763. Парите лесно се онагледяват...
2764. Лекарството, наречено двуличие...
2765. До смърт в предсмъртно разочарование...
2766. Тъй много хора влязоха в затвора...
2767. Отдавна този свят е подчинен...
2768. Поместването на Смъртта в поема...
2769. Тъй както всичко живо и словата...
2770. Живот! Каква непобедима сила!
2771. Отдавна дия с тихо прилежание...
2772. Кантарът едрия подлец не хваща...
2773. Негодници по време на война...
2774. Голяма е престъпната измама...
2775. Семейството е вече не на мода...
2776. Светлее залата за изтезания...
2777. Фалшиви диагнози разрушават...

2778. Писателят не знае сам какво е...
2779. Благоговейно святите икони...
2780. Уви, познат застои, а не промяна...
2781. Възникна нова сила – Задкулисие...
2782. Четеш го и немееш от възхита!
2783. С поевтиняването си надеждите...
2784. Монтажът на животоописания...
2785. Защо несподелената омраза...
2786. Забравените интелектуалци...
2787. Печално е да те лишат от дом
2788. На философа свърши ли брашното...
2789. Глупци когато дълго управляват...
2790. Коя е тази сила първозданна...
2791. Това са правилата на борбата...
2792. Почивка дълга да дадат на волята...
2793. Какво е извънбрачното дете?
2794. Далече под единия процент...
2795. Благоприятните сега условия...
2796. През мойто еднолично управление...
2797. За Питагор числата бяха святи...
2798. Разузнавач, разведчик и шпионин...
2799. Борбата за защита на Човека...
2800. Безсмъртието няма календар...
2801. Крадци на бъдеще – о, те са много...
2802. Той още отначло бе успявал...
2803. Богатствата от звуци са огромни...
2804. Препуска бързо капката дъждовна...
2805. Аз искам да работя все така...
2806. Модерна историческа пералня...
2807. Богатите сами копаят гроба си...
2808. Религия плюс атомна заплаха...

2809. Партийни гении – как бързо никнат...
2810. Той беше свободолюбив елен...
2811. Как страстно вкопчват се в Невинността...
2812. Съюз на бившите разузнавачи...
2813. Измамен белег е известността!
2814. Отвред обгърнати сме с трето качество...
2815. Желаете да е близо до народа...
2816. „Почти“! Тази наша „славна дума...
2817. Отсъствието на нормални хора...
2818. „Къде си вярна ти любов народна?*
2819. Обявява ме за враг...
2820. Обхванати от здрав градивен страх...
2821. Да изберем погрешния човек...
2822. Наивният народ е пак измамен...
2823. Човеколюбието на палача...
2824. Възникнали са стадни общества...
2825. От робствата при всякакви режими...
2826. Чета поезия от Йосиф Сталин...
2827. Очарованието – муза първа...
2828. И робството си има своя ска̀ла...
2829. Задружно всички богове грешат...
2830. Не винаги познат им е съставът...
2831. Един човек на име Мордохай...
2832. За светлината съдим по предметите...
2833. Алхимията мина във забвение...
2834. Умеем да сме немите свидетели...
2835. Законът спазва ли се или не...
2836. Щом гениалността не се взаимства...
2837. Отделно взети те са предпазливи...
2838. Понявга питате ли се защо...
2839. Могъл ли е вагонът немски с Ленин...

2840. Ехти „поет-революционер” ...
2841. Бандитите ограбват твоя дом...
2842. Отдавна мина времето на строгия...
2843. Не приятели, а неприятели...
2844. Оръжията със любов отгледани...
2845. Миньорите, копачите, орачите...
2846. Разделят се човеците навред...
2847. Съвременето виждаме в строежите...
2848. Навярно прозвучава светотатствено...
2849. Мечтата на човек да е нормален...
2850. По брой на историческите личности...
2851. Звучат понякога трагикомично...
2852. Отдавна не е подлост подлостта...
2853. Чрез кражба сменяха собствеността...
2854. Чрез кражба сменяха собствеността...
2855. Във мен живеят твърде много хора...
2856. Каква непроходима бездуховност...
2857. Кралете-вóйни преди много време...
2858. Народите са експериментатори...
2859. Твърди се напоследък от мнозина...
2860. При диктатурата най-важна такса...
2861. Война!!! Убийството бе престъпление...
2862. Поета от банкета се завръщаше...
2863. Комунистически или фашистки...
2864. Собствеността? Крадците я обичат...
2865. О, нямат никаква представа младите...
2866. Известното явление „простащина” ...
2867. Работя сред села и градове...
2868. При сталинския най-хуманен строй...
2869. Със бодри титолувани говеда...
2870. Поети се избиват по света...

2871. Щом всичките отсечени дървета...
2872. Баща ми бързо станал офицер...
2873. Да, Хербърт Уелс казва пред света...
2874. Събрани бяха група комбайнерки...
2875. Бездарието доста равномерно...
2876. Човечество! Какво си всъщност ти?
2877. При дългото общуване със Бог...
2878. „Държавна сигурност” и „Безопасност”...
2879. От избори родена Свобода...
2880. Съюзът между Правдата и Силата...
2881. Обезчестяването в политиката...
2882. За революциите има дати...
2883. Напласената справедливост чака...
2884. Щом купиш политически букет...
2885. На видни автори е позволена...
2886. От самочувствие до грандомания...
2887. Вбесяват ме безумните твърдения...
2888. Сред обществото той е нежелан...
2889. На лудницата в ласкавата пазва...
2890. Невинност, съчетана със безделие...
2891. Да бъдеш роб във времето когато...
2892. Нима възникването на Държавата...
2893. Сред неодушевените предмети...
2894. Морала и Закона се стремят...
2895. Изселваха наред заподозрените...
2896. Интелигентът се роди по грешка...
2897. Поетът във война, а и във мир...
2898. Безумие или крещяща нужда...
2899. Не съжалявам хората, които...
2900. Започвам да разбирам постепенно...
2901. Самоубийците заплашва адът...

2902. Когато и последната ти хапка...
2903. В демократическото бласто губят се...
2904. Уви, микроскопичните величия...
2905. Познавах учен скромнен и особен...
2906. Настъпват ли наистина промени...
2907. Желаете да станете класик?
2908. Робовладелци пазят Свободата!
2909. Каква империя „Тоталитария“...
2910. Спокойствието рядко е сюжет...
2911. Преди човекът да срази човека...
2912. Преразказвачът сменя разказвача...
2913. Идеализмът – застояла стока...
2914. В имението на робовладелеца...
2915. Нараства на народа любовта...
2916. Аз бях отгледан, за да бъда предан...
2917. Предаван съм на едро и на дребно...
2918. Аз бях предназначен за откривател...
2919. Перото ми бе безпощаден меч...
2920. Писатели сме и се мразим скрито...
2921. У нас и подлещите имат степени...
2922. Негодникът изпитва свръхчувствителност...
2923. Защо великият Анри Четвърти...
2924. Безумието е не само сила...
2925. Когато някой бързо богатеет...
2926. При смърт на всеизвестни политици...
2927. Макар че във едно и също вярват...
2928. Аз виждам как лукава незначителност...
2929. Кобургите – палачи на Родината...
2930. И сънищата ни ще регистрира...
2931. Един ден от живота на тирана...
2932. По силата на странни правила...

2933. Социализмът – обещаващ строй...
2934. В концлагера душата се разкрива...
2935. „Да преизпълним дружно петилетката!”
2936. „Откакто мога да си спомням аз”...
2937. В света злодеите червенобради...
2938. Той бе шивач и то добър шивач...
2939. Незнайните гробове днес мълчат...
2940. У нас мъдрецът Вайда не важи...
2941. Отменят търговията със роби...
2942. Напредъкът развихря се навред...
2943. Не е ли странно, че смъртта на Дякона...
2944. Раздират бури общото ни минало...
2945. „Прочистват” се наред човешки маси...
2946. Омраза, опакована във речи...
2947. Съзирам неподправена чаровност...
2948. Властта да се усеща всекичасно...
2949. Най-малко двеста партии се грижат...
2950. Поддържа връзки властващата гмеж...
2951. Посредственост с партийността когато...
2952. За Достоевски бе „Война и мир”...
2953. Безсмъртие за няколко сезона...
2954. Историята той не сътворява...
2955. Убий диктатора, но в диктатура...
2956. Печална гледка е когато двама...
2957. Той беше Бог и беше надарен...
2958. Жестокостта сплотява тиранията...
2959. С какъв възторг и шумно преклонение...
2960. На победители и победени...
2961. Със повод и без повод щом умре...
2962. Със възрастта настъпва черногледството...
2963. Пороците в сандъка на Пандора...

2964. Ограбва ли се някакъв имот...
2965. Възпяват се какви ли не пейзажи...
2966. „Царю честити” шепнат с умиление...
2967. Как точно се превежда „парламент”?
2968. Преди да се превърне в катафалка...
2969. Огромни насекоми от стомана...
2970. Политизираната ни култура...
2971. Балкана е обхванат от блокада...
2972. Със нас обслужваше се във живота...
2973. Изкуството да се прославя Сталин...
2974. Менят се хората и обществата...
2975. И оптимистите, и песимистите...
2976. Товарни тежки гръцки камиони...
2977. Събра навремето Исус Христос...
2978. Не се приспособи той към народа...
2979. Палачи, прокурори и банкери...
2980. Баща ми е палач и е снабдител...
2981. Мъжът ми е народен прокурор...
2982. Бях нявга спретнат милиционер...
2983. Привикнахме със знака „**Забранено!**”
2984. Узнах, че напоследък е на почит...
2985. Любителски изследвам бандитизма...
2986. Борба за мир, красива и безплодна...
2987. Чиновникът! О, неговият лик...
2988. Защо наивни някакви предания...
2989. За всяко нещо редно и нередно...
2990. История на части и нацяло...
2991. ДеСе в стремежа към масовизация...
2992. Приятен е почтеният човек...
2993. Направих първо малка справка...
2994. В природата за разлика от Бога...

2995. За шефа на Народното събрание...
2996. Какви горещи творчески дебати...
2997. Щитът на Ахилес във „Илиада”...
2998. Понявга мисъл странна ме гнети...
2999. Маниакален пристъп е обсебил...
3000. Съветският Съюз е днес покойник...
3001. Унищожени са за кой ли път...
3002. Тя с класово-партийната позиция...
3003. Нещастieto е надежден мост...
3004. Кое ме кара с ярост да нападам...
3005. Позорните години на войната...
3006. Моралът във единствено число...
3007. Мръсници дал Бог много по Земята...
3008. Какво би станало ако поетите...
3009. По времето на древните писатели...
3010. Безумно Миналото ни расте...
3011. „Народна власт” от всичките лъжи...
3012. За господар на нашето търпение...
3013. За сувенири от човешка кожа...
3014. Републиканците гromят кралете...
3015. Науката във своето развитие...
3016. Настъпи златен век за глупостта...
3017. Един критичен период от време...
3018. Властта за него беше само средство...
3019. Дела и думи, думи и дела...
3020. За историческото късогледство...
3021. Семейна мерзост – публично явление...
3022. Във философията е най-трудно...
3023. Глупак, чиято глупост ярко свети...
3024. Механизираният тероризъм...
3025. Взаимноспомогателни кръжоци...

3026. Позор е, че успешните въстания...
3027. Поет, когато съчинява доноси...
3028. Убийства на тирани зачестяват...
3029. Не вярваше във Бога, а в народа...
3030. Нима са недостъпни за разбиране...
3031. Как шумно лъжат всички победители!
3032. Между две явни противоположности...
3033. Във дух превърнаха ме куп негодници...
3034. Простащина и простота у нас...
3035. Да бъдеш честен нявга беше странно...
3036. Сега „изтóченици”, не „окрадени”...
3037. Богатият и бедният скърбят...
3038. Със кръста кръста си подкрепя Царя...
3039. Затворяха ги зад огради телени...
3040. Геният придвижва сам Земята...
3041. Във католическите общества...
3042. Защо ли на народа се е случило...
3043. Народът ни обича Свободата...
3044. Народ-страдалец е разединен...
3045. Да мреш щастлив... Не е ли тази мъка...
3046. Мисловният уровень на властта...
3047. Безмислица с красива пустота...
3048. Едва ли има по Земята цяла...
3049. Защо ли двете челюсти човешки...
3050. От Шекспир с хирургическа намеса...
3051. За тържествуването на Доброто...
3052. При остър недоимък на герои...
3053. С напредъка все по-удобно става...
3054. Безпринципност – великата опора...
3055. Човечеството често се поправя...
3056. Събирам всичко писано за рая...

3057. Според робовладелческия строй...
3058. Забравата поглъща без пощада...
3059. Отпадъци събират се отвред...
3060. Подобно на пчелите и на мравките...
3061. Те трудят се по благороден начин...
3062. При Сталин дисидентите измираха...
3063. Пророците си имат своя тайна...
3064. Планетата се носи из простора...
3065. Пустее днес музеят с мавзолея...
3066. Кралете ползваха за лични цели...
3067. Човек по негов образ и подобие...
3068. Във работилницата на Пиндар...
3069. Терор – човешко жертвоприношение...
3070. В съда решили са да те обесят...
3071. Ако скръбта не беше безтегловна...
3072. Дали бе нужен отговорът „верен”?
3073. Убийства незаконни и законни...
3074. Народ, подложен на реанимация...
3075. Измежду седемстотинте съпруги...
3076. Палачи да се търсят чрез обяви!..
3077. Аз съм Блеър, бляя за пари...
3078. В страна с четирсет университета...
3079. В училището той бе преписвач...
3080. Ще се зарадваме ли всички, че...
3081. Мечтата ти наистина се сбъдна...
3082. Негодници, заграбили властта...
3083. Сред миналото на човека-роб...
3084. Кои узаконени унижения...
3085. Смъртта смени околната среда...
3086. На думи те са коренно различни...
3087. Как глупостта превръща се в поема?

3088. Да славим Magna Carta във момента...
3089. Бездействие, наречено презрение...
3090. Ведно с явлението „престъпление”...
3091. Отдавна търсена, отдавна искана...
3092. Еднопартийната ни пирамида...
3093. „Упадъчно изкуство” бе клеймо...
3094. Далеч ли е от нас Феодализма?
3095. На рой комисии под тежестта...
3096. Щом робството с „присъствие” сменим...
3097. Сега гората е извечно тиха...
3098. Безсмислието (все едно безреда) ...
3099. В света на повсеместната жестокост...
3100. Творецът е омразен на тълпата...
3101. Животът на класиците отдавна...
3102. Той занимава често обществото...
3103. Щом Царя ни изпраца на война...
3104. Свидетели сме как във кратък срок...
3105. Със миналото славно се гордеем...
3106. Човек, насъбере ли много чест...
3107. В Историята да внедрят морал...
3108. Отдавна търся разликата скрита...
3109. В човеконенавистната държава...
3110. Куп олимпийски снимки от Берлин...
3111. Замяната на честност със известност...
3112. Измислянето на Твореца-Бог...
3113. Посредственост! Посредственост навред...
3114. „Комунистическият манифест” ...
3115. Между Закона и Престъпността...
3116. Мнозина бяха върли комунисти...
3117. У нас корупцията е традиция...
3118. Човекът, странна смесица от страсти...

3119. Герои втора употреба пълнят...
3120. За залез на Съветския Съюз...
3121. Народа да излъжете е лесно...
3122. Османското присъствие* в България...
3123. Отглеждане на злобата е трудно...
3124. Да се опише всяка съпротива...
3125. В хладилника на общата ни памет...
3126. Сплотяващата сила на порока...
3127. Живеем върху мост между две бездни...
3128. Безизрзен и незабележим...
3129. Идеологията днес замества...
3130. Защо ли, щом се противопоставят...
3131. Играчките в науката поскъпват...
3132. Мечтая за годините когато...
3133. Да са родени късно са наказани...
3134. Преситените страдат в наше време...
3135. Закони доларонепроницаеми...
3136. Ако за всеки паднал в бой герой...
3137. Покорно стадо търси господар...
3138. Държат ни всички те във подчинение...
3139. Тираните на бъдещето спят...
3140. Освобождението се усеща...
3141. Духът на идеалната държава...
3142. Бе време на позор и на безчестие...
3143. Човек пропада бързо в пропастта...
3144. Да се снабдиш с удобно убеждение...
3145. Идеята, навред за пример сочена...
3146. Какво е победилият герой?
3147. За крачещите куфари с пари...
3148. Човек във себе си е малцинство!
3149. Страната ражда всякакви таланти...

3150. Не се изкупват чужди грехове!
3151. Със лаври бе дарен от три режима...
3152. В страна, в която библиите са...
3153. Нетленната наука! – Тя успя...
3154. Защо присадките на Свободата...
3155. За ветераните сред подлеците...
3156. Енергията на престъпността...
3157. Живеем сред вълшебен кръговрат...
3158. Какво се случва с нравите човешки?
3159. Безмислени подобно на вулканите...
3160. Короната – загадъчен предмет...
3161. Част от душата ли е съвестта?
3162. Гмежта от низкочели изпълнители...
3163. Народ, негоден за народовластие...
3164. Той беше всепобеден виден гларус...
3165. След Троя, Термопили и Фарсала...
3166. Нападат ме откъслеци от спомени
3167. Какъв е бил светът преди Човека?
3168. Ако ще мерим с нещо Свободата...
3169. След „Именник на българските ханове”...
3170. Злодеите са строго подредени...
3171. Какво велико противостоене...
3172. Лика на победилия герой...
3173. Палачът, който после става жертва...
3174. Познавам малка спретната държава...
3175. Христос е рекламирал бедността...
3176. Сред старите и нови изтезания...
3177. При повик „Има хора за избиване!”
3178. Напредват бързо лилипутите...
3179. Сред честните се раждат подлеците...
3180. Да обучаваеш хората на щастие...

3181. Поглеждам към небето замечтан...
3182. Намират се на този свят поеми...
3183. За да не стигнат хората небето...
3184. „Потокът на съзнанието” дава...
3185. Когато цялата му мощ е свършена...
3186. Опасен беше този параграф...
3187. Правителствата мълчат обществото...
3188. Гласът на много милиони жители...
3189. Започналото шумно полудяване...
3190. Една нищожна милиардна част...
3191. Налага се да служиш на служители...
3192. В хотел-ресторанта „Славянска Беседа” ...
3193. Диктаторът с терора служи си...
3194. Ти вече свикна с дългата редица...
3195. Започнеш ли, не бива да преставаш...
3196. Създаден бе глаголет „ковънтрира” ...
3197. Омаян съм от чудната мешавица...
3198. Комунистите в преображение...
3199. Трудолюбивата светулка знае...
3200. Страната ни е силно замърсена...
3201. За лудите е лесно да усетят...
3202. Със помощта на силите на мрака...
3203. Искреността е ценна добродетел...
3204. Старателната дворцова поезия...
3205. На тържествуващата власт от кратера...
3206. Ценя човешкото въображение...
3207. Война!!! Едно едничко само слово...
3208. Над гробището вее слаб ветреца...
3209. Под облаци от скърцаща печал...
3210. Вълшебен ручей. Омагьосан кръг...
3211. Днес монархическото родословие...

3212. На бойните потребности откликват...
3213. Добрите хора с право са се скрили...
3214. Диктаторът не е ли бивш човек?
3215. Събра фамилията си Бай Ганю...
3216. Улегналото робство изтощава...
3217. Изселиха ме още като бебе...
3218. Какво в защита казал бе Тирана...
3219. Живеем сред магическа реалност...
3220. Във Лидице Човекът очерта...
3221. Убийството чрез съд освобождава...
3222. Престъпността се демократизира...
3223. Приятелството между политиците...
3224. Вродените заслуги на царете...
3225. Живеехме в епоха на докладите...
3226. Увълчването, паметен процес...
3227. Законът безпощаден на Морала...
3228. Да обуздават във човека звяра...
3229. “Задача бъдещето ни поставя” ...
3230. Чрез пещерното право, съчетано...
3231. Небето ми е скрито под земята...
3232. Нима детинщината тиранична...
3233. Умникът бе от мъдрост незасегнат...
3234. Военно гробище на сто столетия...
3235. Не съществува ненормална глупост...
3236. На бляна във кипящия казан...
3237. Безсмъртието също има степени...
3238. Със спомени за някогашна слава...
3239. Светът ще спре ли нявга да се кланя...
3240. А със какво се тя обезсмърти...
3241. Народ удобен сме за ненавиждане...
3242. Аз усвоявам безнадеждността...

3243. От Маламър убит бе Енварота
3244. Настъпи ли Година на маймуната...
3245. Надувай, стари дядо, кларинета...
3246. Вечеряхме ли днес? Или бе вчера?
3247. Над силно нажежената пустиня...
3248. Не са ли „левите” милионери...
3249. Не ни остана къща необрана...
3250. Историята тласка ги в забравата...
3251. Предрешена, но не и предрешена...
3252. Народната любов, велика плячка...
3253. Актърско майсторство се изучава...
3254. „Семейство Клинтън с много ме надмина!”
3255. Адолф ги топлеше със „В-Zyklon”...
3256. Признателност не чакахме от тях...
3257. Страна сме на внезапни богаташи...
3258. Властта, властта, в коя да е държава...
3259. Долавят ли в съвременното юдите...
3260. Сменихме си със кецове цървулите...
3261. Пред Правдата каква ли не преграда...
3262. Отмяната на справедливостта...
3263. Нима жестокостите по света...
3264. Родината остана незасегната...
3265. Душата ми от отвратеност тръпне...
3266. Оглеждат Свободата с подозрение...
3267. Богати се надяват на „бугати”...
3268. За всякаква лирическа конфекция...
3269. Застрелването на парашутист...
3270. Човекът- власт! Черти той други няма...
3271. Във бедността отсъства красотата...
3272. Извън страната бяха те, когато...
3273. И християнството, и комунизмът...

3274. Получих за мен уж нарочно избрана...
3275. Хомота със босилковите жегли...
3276. Лазурните простори на небето...
3277. Как химията става биология...
3278. Течеше бавно Времето, пропито...
3279. Грабители от разни цветове...
3280. Страната ни отдавна е прочута...
3281. Най-лесни са погрешните решения...
3282. Огромно политическо махало...
3283. Не само Омир, но и Херодот...
3284. Корупцията люби бюрократите...
3285. Съюзът между глупост и незнание...
3286. Отхвърлят властите самоубийството...
3287. Ах, не за слава и за свята дружба...
3288. Ти се завръщаш в бащината къща...
3289. Столетията, едри вакли биволи...
3290. Единството, родено от роднинството...
3291. Народите краси велико свойство...
3292. Дали ще дойде времето, когато...
3293. Оплаквам гибелта на враговете си...
3294. Убийствата, основните частици...
3295. Зоологическият парк остана...
3296. „Министър продължава да краде!”
3297. Без свобода със чест не се живее...
3298. Наследственият роб едва ли страда...
3299. Шест милиона безутешни пленници...
3300. За щерката на шефа на ДС...
3301. Довчерашни съюзници тържествено...
3302. Запитван съм бил не веднъж и дваж...
3303. Нахално монархическо подобие...
3304. На правото за кражба срещу вярност...

3305. В прочулите се Сталински шарашки...
3306. Какви са Самуиловите вóйни...
3307. В Космоса разумният живот...
3308. Сред болестите още неописани...
3309. От фондове за болните деца...
3310. Светът, във който съм роден, е празен...
3311. На властите престъпният разкош...
3312. Не е ли „Никога” без измерение?
3313. Палач съм. Хобито е в занаята ми...
3314. Дърветата отделят кислорода...
3315. Напразно мъдри книжници твърдят...
3316. В Чернобил Глупостта роди Смъртта...
3317. Героите, които не четат...
3318. Един подлец, реши ли да умре...
3319. „Поставяй подпис в този документ...
3320. Във името на творческия мързел...
3321. Самозбравата е болест на властта...
3322. За Партията ние сме растения...
3323. Бе време на великите мечти...
3324. Успяват многодетните кралици...
3325. Днес живите класици са щастливи...
3326. Търпимост препоръчват на народа...
3327. С опозоряването на невинните...
3328. Настъпва онзи тъжен период...
3329. Какво е за него Стоянка?
3330. Сравнителната степен „по-диктаторски” ...
3331. Да пригодиш небесното учение...
3332. Светът сега на себе си дължи...
3333. Рулетката, най-точното мерило...
3334. Той бе невзрачно дребно офицерче...
3335. Тълпите от заклетни комунисти...

3336. На хората, дарени с очевидност...
3337. Да бъдеш образцов в жестокостта!...
3338. Тълпа от тържествуващи глупци...
3339. Надеждата е най-напред убита...
3340. Зли хора вредом имало е вечно...
3341. Той влюбен бе във посредствеността си...
3342. Нима готовността към подчинение...
3343. За пътя на безпътните жени...
3344. Будители какви ли не се борят...
3345. Във опозиция са пеперуди...
3346. Напразно Бог очаква в своя храм...
3347. Наполеон – един човекозвяр...
3348. Нещастия кръжат около нас...
3349. От книга за велика поетеса...
3350. Къде е благородният човек?
3351. Те, мъртвите, навред са мнозинство...
3352. Безсмислените словосъчетания...
3353. Не бяха двама братя, но братуваха...
3354. От близки към далечни бъднини...
3355. Не съществуват скромни богове
3356. Каква редица от шедьоври пази...
3357. До колко *гига**-некадърност може...
3358. Простакът е под почетна закрила...
3359. Войната е непрекословна кланица...
3360. Настанат ли разделни времена...
3361. При комунизма „мокрите поръчки” ...
3362. Изобретен е нов научен клон...
3363. Сред бунта никнат новите диктатори...
3364. В престъпна власт престъпните методи...
3365. Сред нявгашните ми възпоминания...
3366. Какво ли може да предизвести...

3367. Горещата целувка на тирана...
3368. Ежов, Бухарин, Каменев, Ягода...
3369. Обичат партията си партийците...
3370. С професорите свои самозвани...
3371. За властите законът е разкош...
3372. Във Института за полупроводници...
3373. Вербален и реален комунизъм...
3374. Двуличие, измама и коварство...
3375. ДС и съвестта са врагове...
3376. Палачи кървави празнуват...
3377. Обичам да си спомням оня ден...
3378. Настойчиво в културната дейтелност...
3379. Страната е потънала във скръб!
3380. Не може никое правораздаване...
3381. Бе време на рещително прекрачване...
3382. Трагичен е отчаяният напън...
3383. Човекът влачи, впрегнат във прогреса...
3384. Живяхме дълго във обратно време...
3385. Оттатък лириката са числата...
3386. Зачитам се във стихове, които...
3387. За децата, жертви на войните...
3388. Каруца селска с дълги ритли...
3389. Религиите учат на любов...
3390. Внимателно оглеждам обществото...
3391. Тя, Правдата, е тежка като злато...
3392. Крадат и лъжат всички политици...
3393. „Моралнополитическо единство” ...
3394. Към Мисълта – последният остатък...
3395. За интервюто – акт на سموхвалството...
3396. Подкрепя нашенецът куп негодници...
3397. Със късче от тъгите на народа...

3398. В безкрайна вис, безмилостно студена...
3399. Простащината? – Тя е задължителна...
3400. В Човека вярвам с вяра безгранична...
3401. Развихрянето на най-долни страсти...
3402. Не е ли той машина за нещастие...
3403. Покойница е средната ни класа...
3404. Полезни сте, макар че сте безплодни...
3405. Убитите за Правда намаляват...
3406. Една комунистическа принцеса...
3407. За планове на хиляди сражения...
3408. Пределът на човешко унижение...
3409. Той бе червен партиен секретар...
3410. Когато всички почнат да забравят...
3411. Тиранът чувства нужда да убива...
3412. Безумието – вечният двигател...
3413. Колумб на запад, все на запад плува...
3414. Те жертви са на творческо безсилие...
3415. Какво се крие в името „народ”?
3416. За изучаване на подлостта...
3417. Страданията в драми и новели...
3418. Не са ли робствата като цветята?
3419. Припомням си как БКП, покойната...
3420. Със помощта на няколко семейства...
3421. За „пещерния антикомунизъм”...
3422. Героите обичат Свободата...
3423. Борбата на Хитреца със Мъдреца...
3424. Наслада от неблагоприятността...
3425. Нормалността, уви, е нарушение...
3426. Започнаха с престъпна разпродажба...
3427. От памти века Справедливостта...
3428. Общуването с действителността...

3429. Заблудите на цял един народ...
3430. Величие фалшиво разпродава...
3431. Салон препълнен с хора без лица...
3432. В прегръдката си днес жестокостта...
3433. Със пълна такса-самоунижение...
3434. Държава без страхливци и герои...
3435. Квартирата му е като дворец...
3436. Моя светла неволя и пленница...
3437. Да има непрекъснато противници...
3438. Изтича неприветливият ден...
3439. Лежи сред собствената си урина...
3440. Не са ли революциите грешка...
3441. Чрез веселите песни богатее...
3442. Възторжените си аплодисменти...
3443. Завиждам им не само за летежа...
3444. Безплътни влакове кръжат по нейните мигли...
3445. Едните пращат другите на смърт...
3446. Блести от радост думата „народен”!
3447. Куршум поставя на живота точка...
3448. Прелиствам ли най-мъдрата от книгите...
3449. Народът наш – послушен, управляем...
3450. На родната поезия керванът...
3451. Нещастие света ще сполети...
3452. Във поза на „Мислител” от Роден...
3453. За “автентичен антикомунизъм” ...
3454. Измерва се в човешката История...
3455. Говедото със правото на глас...
3456. Продукт – фалшиво въодушевление...
3457. Йерархията, този вечен мост...
3458. Във списъците няма кръв и писъци...
3459. От злост държавата ни боледува...

3460. Аз знам на картата едно место...
3461. На древността разцъфналият ум...
3462. От Каин почна страшният процес...
3463. За да си син на Партията свята...
3464. Когато някой благ милиардер...
3465. Диктаторът едва ли е глупак...
3466. Пропадне ли свободолюбец днес...
3467. Смъртта не е ли шарена мозайка...
3468. Народ, познал удобството на робството...
3469. Умствеността навред е в отстъпление...
3470. Без образ и без плът е идеалът...
3471. Науката със своите закони...
3472. Чрез всеки поотделно те сломиха...
3473. Сред историческата безначалност...
3474. Многопартийните политикани...
3475. Навън играят весело дечицата...
3476. Допълва се нерядко с разкаяние...
3477. Узрява благодатно обществото...
3478. Безвредна сатирата е, но нея...
3479. Голям и мощен е Орангутана...
3480. Измъчвам се от мисълта тревожна...
3481. Една единствена година стига...
3482. Със вик „Държавата, това съм аз!“
3483. Взаимопомощта е заместител...
3484. Първоначално бе един от нас...
3485. Ограбван безпощадно с векове...
3486. Опитвал съм да водя спор със хора...
3487. Крадец, бандит, ДеСе-агент...
3488. В онази точка, точно означена...
3489. Изкуството на полуталантливия
3490. Убийството по белег за “народност” ...

3491. Спокойствие и Свобода...
3492. Народовластието е мечта...
3493. Комунистически милионери!
3494. Историята няма микроскоп...
3495. Расти, расти, детенце мое мило...
3496. Уви, машина човекоподобна...
3497. О, мъртвите души! – Навред са те!
3498. В лъжата тънат всички политици...
3499. Правата на мъжете – забранени!
3500. „Чрез образа на Свръхчовека”, рече тя...
3501. Животът ни – искрица мимолетна...
3502. Ако внезапно някога решим...
3503. Познавам стихотворци, при които...
3504. Той не ги познаваше по име...
3505. Прекланям се пред мрачното геройство...
3506. Бледнее вече в нас човечността...
3507. Поезия, наречена мълчание...
3508. Диви ме пълното единидушие...
3509. Човек е надарен с възможността...
3510. Една страна не може без класици...
3511. Как хубави са бързите промени...
3512. Познавах говедарче даровито...
3513. Двубоят е безмилостно безплоден...
3514. Убийството в нощта преди мира...
3515. Под „усреднена подлост” в обществото...
3516. Днес всеки с достъп е към добротата...
3517. Водачът без съмнение обича...
3518. Отнехте на селяците мотиката...
3519. За серийни убийства във войната...
3520. При ескимосите сто имена...
3521. Нима правата върху божествата...

3522. Една мечта е всъщност „На прощаване” ...
3523. Живеем в обстановка историческа...
3524. Внушителен научен резултат!
3525. Узрее ли земята за предателство...
3526. Със трийсет книги стихотворна плява...
3527. Желая да си сменям политиците...
3528. От тези зад червените кулиси...
3529. Притиснати сме в неизбежни клещи...
3530. Прилагателни със съществителни...
3531. Марат откри „приятел на народа” ...
3532. Сър Артър Харис, виден баронет...
3533. Словата се строят във редици...
3534. Земята ни измина дълъг път...
3535. Червеното нашествие приключи...
3536. Икономическата себестойност...
3537. Имате ли съдени роднини...
3538. Аз имах млад другар. Добър другар...
3539. Незрящият, когато води куция...
3540. Отдавна всички корупционери...
3541. Да, комунистката все път намира...
3542. Заеме ли Поета шефски пост...
3543. Народът да мизерства в мирно време...
3544. Не случихме с царе и премиери...
3545. Диктаторът използва всички средства...
3546. Не е ли във сърцето той по-страшен...
3547. Бе Партията в поетична нужда...
3548. Върху пазарната ламя израстна...
3549. Щом Глупостта и Неграмотността...
3550. Да имаш доларови милиони...
3551. Глупакът-вожд за по-голям глупак...
3552. Природа, Еволюция и Бог...

3553. Агата с феса и таксидиота...
3554. Велика Революция тържествено...
3555. Безумно ли бе във престъпността си...
3556. Единият от тях е цар на римите...
3557. Аз знам, че който харчи съвестта... си
3558. Не бе ли стопроцентната подкрепа...
3559. Науката ни изнамери средство...
3560. Макар че бяха неодоушевени...
3561. Какъв товар от глупост безвъзмездна...
3562. Погледнато критически и строго...
3563. За червеите Двайсти век бе време...
3564. За престъпленията във ГУЛАГ...
3565. Във Варна имаше красив хотел...
3566. В концлагера сред лято и сред зима...
3567. Не е ли самотата свобода...
3568. Разчитаха на Бога всемогъщ...
3569. Народът си избира депутатите...
3570. Поминък (и не лош!) е политиката...
3571. За бъдещето светло и прекрасно...
3572. Харесвам елегантната неистина...
3573. Във този най-добър възможен свят...
3574. Какви забележителни нелепости...
3575. И Революция, и Диктатура...
3576. Навремето невзрачен фотограф...
3577. Дантон, Сент Жюст, Кутон, Робеспьер...
3578. През историческите периоди...
3579. Не е ли чуден тъжният стремеж...
3580. Царете са лишени от приятели...
3581. Успявам да надникна някой път...
3582. Червените гъсеници у нас...
3583. Откакто краткият космичен миг...

3584. Общочовешките ни добрини...
3585. „Пари-насилие-пари”, това е...
3586. Еднакво е непоклатим невежата...
3587. Нещастиято чуждо е магнит...
3588. За мързеливци откъде ли не...
3589. На Вожда бъднините му са кратки...
3590. В живота нямах печеливши залози...
3591. Не бе успешно първото ми членство...
3592. Живееше сред всекидневна гадост...
3593. Как Справедливостта и Свободата...
3594. Не милионите, милионерите...
3595. Да се натрупва бавно във душата...
3596. Диктаторската воля е стена...
3597. За мощните юмруци и крака...
3598. Изглежда, че отвлечени понятия...
3599. Трагична сбирка от дегенерати...
3600. В простори необятни проехтява...
3601. Милан* нападна дръзко, вероломно...
3602. Познавам интересен екземпляр...
3603. Осигурява Библията свята...
3604. Чета прочувствените оправдания...
3605. Умниците са вечно победени...
3606. Превръщане на учен в заседател...
3607. Търговци погнаха Христос от храма...
3608. Лъжи за празник и лъжи за делник...
3609. Вилнеят ядно летните горещници...
3610. Как лесно се създава светло минало...
3611. Войната води се между противници...
3612. Любѝ твореца, но от разстояние...
3613. По правило, дошло от древността...
3614. Омразата бе на идейна почва...

3615. Тиранът похищава чужд живот...
3616. За футбол Маркс и Енгелс не говорят...
3617. Кръв триста милиона килограми...
3618. По силата на съдбоносен знак...
3619. Дали обратна някаква зависимост...
3620. Обвзет от сладострастно унижение...
3621. Бе Златен век на нашето незнание...
3622. Благообразният брадат старчок...
3623. Позорът вече става препитание...
3624. За всичките световни безобразия...
3625. Издигането над причинността...
3626. Във приказките властва справедливост...
3627. Исус Христос успя да избере...
3628. Опитвам се да видя общество...
3629. Смъртта на Хитлер (с жертвоприношение...
3630. На видния палач изповедта...
3631. Нараства правото на възмущение...
3632. С въпросите „Какво и как“, „Защо“...
3633. Познавам кокошкари в занаята...
3634. За сто и трийсет хиляди чиновници...
3635. Среброто по консрвната кутия...
3636. Нахалството ти е надежден щит...
3637. Народът е затънал в безпаричие...
3638. Необясним салют от лесна слава...
3639. За хилядите без закон избити...
3640. Тълпи събира ученият в чест...
3641. Чета „Евангелие от Матей“...
3642. От вярата наивна и прекрасна...
3643. Почтеността е като Атлантида...
3644. Щом обвиняват с ярост дългобойна...
3645. Във царството на вечната любов...

3646. Отдавна чака се преодоляване...
3647. Ако по спешност искате бандитите...
3648. Не е приятно да го проумеем...
3649. Каква огромна численост от люде...
3650. Нормалността уеднаквява хората...
3651. Изпитвах към царете уважение...
3652. Народът - благодатна торна почва...
3653. Бе време на всеобщо послушание...
3654. Калинката разкри пред буболечките...
3655. Изгряват думи с кърви напоени...
3656. За разлика от другите държави...
3657. Народността ни – мамеща окръжност...
3658. Чрез бедността се укрепяват здраво...
3659. Когато безпросветният народ...
3660. Изкуството да можеш да немееш...
3661. Артисти с политици си приличат...
3662. От комунизма, който е разказан...
3663. Шуми призивно пролетният вятър...
3664. Класикът писа всичко на ръка...
3665. От кръв преляла е река Йордан...
3666. При зверовете справедливостта...
3667. Законите с безсилна пожелателност...
3668. От беззаконие и от разкош...
3669. Диктатори, царе и демократи...
3670. Със електромагнитната бързивост...
3671. Величието мерим чрез смъртта...
3672. Самотна гарга се чернее...
3673. Страхувам се от онзи мрачен ден...
3674. Навред коремоглавите мислители...
3675. Диктаторът, запътен към величие...
3676. Според въведен във страната ред...

3677. Височество, сиятелство, величество...
3678. Ако полезен коефициент...
3679. Замислям се за живият класик...
3680. Чрез хората, които искат нещо...
3681. Мъдрецът Фройд пропусна да опише...
3682. „За цар и за отечество”... или...
3683. Нещастieto в този свят е правило...
3684. От българин във българопитек...
3685. Човекът, не решил да изостави...
3686. Все още има хора – млади, стари...
3687. В надеждата от първия ни ден...
3688. Хайдук, разбойник или кърсердар...
3689. Канализация, водоснабдяване...
3690. Поезия и проза търпеливо...
3691. Неточно ги „негодници” наричат...
3692. Нормален учен срещу комунист...
3693. Простащина и шуробадженащина...
3694. Не се съмнявам никак във водачите...
3695. О, думите не са ли пепелянка...
3696. Един „Съюз за родно беззаконие”...
3697. Народът им по нечий знак изчезна...
3698. Държавата ако ти стане враг...
3699. Сам без лице, лице съм на страната...
3700. „Направих Гьоте Ваймарски министър” ...
3701. Под нокътя на болната Вселена...
3702. Желаяш да се учиш за ласкател...
3703. Вампирите на младостта вилнеят...
3704. Живеем в паузите между войните...
3705. Как бодро Вазов казваше „Умора” ...
3706. За личен бог Човекът си мечтае...
3707. Задавам си въпроса безответен...

3708. Нима не ви се струва възхитително...
3709. Къде е днес безброят на палачите...
3710. Втечнена подлост ни отвред облива...
3711. Земя като една човешка длан...
3712. Ще съумея ли да възприема...
3713. Щом няма нищо повече за крадене...
3714. Народната любов? – Къде е тя?
3715. Видът на стадото се промени...
3716. Със светло бъдеще и славно минало...
3717. Щастливо върху селското гумно...
3718. На милиони лични правди сумата...
3719. Дебилните осемдесет процента...
3720. Грабителството, щом е по закон...
3721. Оспорвам разликата нискостепенна...
3722. За погребение на важен шеф...
3723. Единна същност на светата двойца...
3724. О, докога ли този странен брак...
3725. От безсъзнателната добродетел...
3726. И Бог, и Дяволът, са обожаеми...
3727. Обвзети от напрегнато мълчание...
3728. Какво ли не се в точката съдържа!
3729. Каква не мъдрост блика от романите...
3730. За бебетата - „врагове народни” ...
3731. В готовността за „споделена скръб” ...
3732. Предателството, а и подлостта...
3733. В поклона пред корона върху трона...
3734. Дори треторазрядните писатели...
3735. Страна на гълъбите и гугутките...
3736. Без вход е лабиринтът на поета...
3737. Какъв товар от самозаблуждение...
3738. Монархията – тежко заболяване...

3739. Безбройни робски тънкости съставят...
3740. Комунистическите ни правителства...
3741. Проклинам любовта си към Родината...
3742. Немеят боговете пред промените...
3743. Имам странен съетажник...
3744. Със твърде много смърт е предплатено...
3745. Да страдаш мълком без да си отчаян...
3746. На бедния внушават изначално...
3747. Да, колективен ум е нещо спорно...
3748. Между водачи и гробокопачи...
3749. Над нас е славно управление...
3750. Литературоведи-лешояди...
3751. Твърдят, че на парите по принуда...
3752. Властта, властта! Над всичко е властта!
3753. Милиардер говори пред народа...
3754. Изгнаници бедни в нащастна родина...
3755. Не броди вече призрак из Европа...
3756. Макар да вложих искрено старание...
3757. Ще отрече ли някой, че Лъжата...
3758. Робията е нещо удивително!
3759. Да възприема безнадеждността...
3760. След ужасите все пак идва краят...
3761. Той бе поет със свой особен свят...
3762. Какво е „концентрационен лагер“?
3763. За Глупостта без никакви съмнения...
3764. Да влезеш в оръжейния завод...
3765. Великото проклятие – война...
3766. Да заповядваш над себеподобните...
3767. Кралете всички щом без изключение...
3768. В безмислието търсят красотата...
3769. Народът всеки ден осведомен е...

3770. Човекът – еволюционна грешк...а
3771. В космичната изложба на Вселената...
3772. Убитите по време на война...
3773. Компютърът създава стихове...
3774. За тях на първо място е кръвта...
3775. Подкупност, подлост, кражби и измама...
3776. Възторжените стихове за вожда...
3777. Помежду Манделщам и Пастернак...
3778. Не смейте да обиждате смъртта...
3779. За тях предателството бе пари...
3780. „Ти ли бе, гадна гнидо, си виновника...
3781. Дали ще стигнем до преодоляване...
3782. Под заслона на закона...
3783. След искреното разочарование...
3784. Да търсиш щастие е твое право...
3785. Животът в своята противоположност...
3786. Боко първо бе овчарче...
3787. На всеки деветнайсти февруари...
3788. Според геологическата ска̀ла...
3789. Да се жертваш за какво да е...
3790. Най-често смяната на поробителя...
3791. Наследниците в цялата страна...
3792. Очакват липсващ в календара ден...
3793. Гордеем се с убитите герои...
3794. От власт свалени, те са пак на власт...
3795. Повториха клането от Батак...
3796. Нима страненето от политиката...
3797. Със топла бира и кафе-цикория...
3798. С какво великолепно вдъхновение...
3799. За право на убийство е войната...
3800. На БКП, като на скъп покойник...

3801. Писатели от най-добрия сой...
3802. Във този пълен с бедни хора свят...
3803. „Полезни идиоти” от Европа...
3804. Навред вещественото производство...
3805. Злоупотребата със оптимизма...
3806. Зачетох траурните съобщения...
3807. Съюз международен на мръсниците...
3808. Чрез правото да бъде без права...
3809. Изпълнена със свърхнесправедливост...
3810. С престорена ненавист са се сборили...
3811. Над участта на Ламартин, Стендал...
3812. Вид *Homo spectatorius** живее...
3813. Каква умишлена криволинейност...
3814. Човек не вярва на жестокостта...
3815. Исус е бог на справедливостта...
3816. Негодникът негодници подбира...
3817. Убийството на спомените води...
3818. Когато простият е и нахален...
3819. С преобразувано образование...
3820. Историята ни е картотека...
3821. Безмислие отвсякъде напират...
3822. Възпявам бодро предвидливостта...
3823. Аз знам, че сред човешките права...
3824. За преводача се твърди, че щял...
3825. Компютърната ученост е чествана...
3826. Човечеството бързо почернява...
3827. Най-предани лакеи на властта...
3828. Предателите имат собствен бог...
3829. „Негодност срещу вяроност” е в България...
3830. Държава на ченгета и доносници...
3831. Безмълвието на един народ...

3832. Талантът е понявга обтекаем...
3833. За шут или какво да е занятие...
3834. Със очевидна незабележимост...
3835. В боричканията между писатели...
3836. Неволята е вечният придатък...
3837. Твърдят, че търговията и кражбата...
3838. Не рядко търсим изход и спасение...
3839. За славата на посредствеността...
3840. На бедния, да става все по-беден...
3841. Между лекаря и лешояда...
3842. По силата на мрачно просветление...
3843. Край лагерите в Ловеч и Скравена...
3844. Отричат коленопреклонността...
3845. Аз никоя съм, но съм все пак аз...
3846. За да се види кой е роб в България...
3847. Проектът „Навигация на Времето” ...
3848. Отдавна вече няма що да кажа...
3849. За творческия неуспех е нужен...
3850. Едно от многобройните говеда...
3851. Бе за цигулков виртуоз призван...
3852. Каква велика гледка е Вселената...
3853. Как е възникнал Разумът се спори...
3854. Едни и същи хора обявяват...
3855. Не срещам вече думата „разврат” ...
3856. В Историята няма извинения...
3857. Човечеството експериментира...
3858. Законът за всеобщото отблъскване...
3859. Той многообещаващ си остана...
3860. Какво не се национализира...
3861. Страната бе тържествено събрание...
3862. Свободен стих, ти бързо бе заробен...

3863. Утеха е за босите нещастници...
3864. На правилната ни партийна линия...
3865. Какви ли не безумни врагове...
3866. Той бе забележителен бандит...
3867. Природата създава красота...
3868. Човекът се от звяра отдели...
3869. Героите от верската война...
3870. Поръчки за безсмъртие приемат...
3871. Понякога замислям се след ядене...
3872. Международно ни е вече робството...
3873. Кого заплашва днес Невинността?
3874. Бях роб преди да седна зад волана...
3875. Не съществува в рая бюро „Жалби” ...
3876. Летял „печалният демон, дух изгнания” ...
3877. Съдебните убийства имат име...
3878. Щом обявят убийството за грешка...
3879. Десетилетия на класов съд...
3880. Учудва ме старателният напън...
3881. Доскоро беше робството съдба...
3882. Не милиони, милиарди са...
3883. Приятни са библейските сказания...
3884. Страхът е благодат за всяка власт...
3885. Европа на великите безсрамници...
3886. Най-съвестен е кроткият палач...
3887. Щом силите в страната ни са свършени...
3888. Докато всеки политик се бори...
3889. На Левски гробът храни много хора...
3890. Народ, от комунизма обработен...
3891. Дали е с рима или е без рима...
3892. Съвместна подлост пази съвестта...
3893. Природата понявга се повтаря...

3894. Със право на законно възхищение...
3895. Строители не се намират лесно...
3896. С куршуми пазеха се думите...
3897. За най-чудовищното престъпление...
3898. Във този съвършен до болка свят...
3899. Бог е снабдил Глупака с малко разум...
3900. Артистката го чакаше в леглото...
3901. Хрантутници на глутници...
3902. Очаквам жадно времето, когато...
3903. Голям поет е той с призната слава...
3904. Мистификацията „демокрация” ...
3905. Нивото на душевни угризения...
3906. Покварата как слива се с властта?
3907. Светената вода е чудотворна...
3908. Диктатор с титлата генералисимус...
3909. Естествено възникнали са класите...
3910. Случайността работи без отчет...
3911. Познавам думи с много мощ...
3912. Безспорно вярата е страшна сила...
3913. Борбата ни със злото продължава...
3914. Опитомяване на идеала...
3915. Със по-добри убийци победи...
3916. Във този век на шеметен напредък...
3917. Десетки милиони са избитите...
3918. С каква любов си спомнят хора днес...
3919. Какви ли страсти са необходими...
3920. Статистиката няма убеждения...
3921. Да чакаш, свит пред ада на затвора...
3922. Шпионите на чуждите държави...
3923. Между „народен” и „международен” ...
3924. „Капитализмът ражда комунизъм” ...

3925. Властта обогатява интелекта...
3926. Да слушам за общественото благо...
3927. Поддържаше ни живи подлостта...
3928. Партийци с безпартийни край морето...
3929. Харесвам суетливата наивност...
3930. Човечецът, изпълнен с мрачна злоба...
3931. Злина, законна или незаконна...
3932. На ясно ли сте що е децимация?
3933. Защо човечеството разрешава...
3934. Растат червените метаморфози...
3935. С чудесна политическа пластичност...
3936. По форма всички власти са различни...
3937. В чуждоезичните слова Простака...
3938. Разглеждам снимки на покойни птици...
3939. Чрез чудните научни постижения...
3940. Щом родолюбие и сребролюбие...
3941. Когато властваш над безброй души...
3942. Безумието ще е избавление...
3943. За ЦК истината бе процес...
3944. Безспирно ме тревожи мисълта...
3945. На Времето по прашните пътеки...
3946. За Справедливостта – покойница...
3947. Всестранната обездка на Човека...
3948. Чрез разоряване купуват здраве...
3949. Стремежът към неравенство е вечен...
3950. Печално е да гледаш как в престъпник...
3951. Любов, мечти, очакване, доверие...
3952. Сред същества, които методичн...
3953. Премного векове след Марк Аврелий...
3954. Поредицата от велики люде...
3955. Оръжията вече остаряват...

3956. Не е потребно никакво усилие...
3957. Отнемат ли врага на комуниста...
3958. Не съществуват вечност и безкрайност...
3959. Защо ли откогато слънце свети...
3960. От победителя в противоборството...
3961. Река от кръв! – това за съжаление...
3962. Да минеш на живота през злините...
3963. Купът на непочетените книги...
3964. Адам в началото сам всичко правел...
3965. Във ново агрегатно състояние...
3966. Не е ли важно свойство на числата...
3967. За благоденствието на народа...
3968. Борбата ни против жестокостта...
3969. Предлагат ми безплатна консултация...
3970. „Народните съдии” заседаваха...
3971. Той искаше партийно да пребъде...
3972. Дебелоочие и остроумие...
3973. Идеологиите се провалят...
3974. Съюзът на големите джуджета...
3975. В марксизма има словосъчетания...
3976. Враждаебна е околната среда...
3977. Герои и предатели не могат...
3978. Отколе генът на продажността...
3979. В обществената говорилня...
3980. Какво е вярата, че Бог го има...
3981. Реши да подражава. На кого?
3982. Езикът даде право на Човека...
3983. Опитах се веднъж да си представя...
3984. От престъпление към наказание...
3985. Когато кърлежът е със корона...
3986. С реални хора идеални цели...

3987. Зората, птичките, снега, цветята...
3988. Безлична дума, „неблагонадежден” ...
3989. Във нашата обичана земя...
3990. Милионер съм от известно време...
3991. От хиляди столетия умът...
3992. Пред песните на властващи сирени...
3993. Планира се да бъдем все по-зле...
3994. Готови са с нозете си нечисти...
3995. С измама бе получил доктората...
3996. Водачът за най-древния човек...
3997. Крадях безспир с години, с петилетки...
3998. Идеите са неунищожими...
3999. Законно беше Фюрерът избран...
4000. Христос направи от водата вино...
4001. Полека гаснехме и се ослушвахме...
4002. Наследството от миналото тегне...
4003. Човекът ненавижда гнет и власт...
4004. Тираните дарени са със свойства...
4005. Безброй горчиви спомени превзеха...
4006. Властта променя всеки прост човек...
4007. При случай всеки става за слуга...
4008. Способността да имаш неприятели...
4009. Привикнахме да сме с по два езика...
4010. Привиждат ми се зрителни измами...
4011. За участта ни неправдоподобна...
4012. Негодници с безродници без срам...
4013. Опитвам се да бъда безпристастен...
4014. Незнайници-случайници отвред...
4015. В „разсъдъчност” да обвиниш поета...
4016. На ряпата сложете надпис „нар” ...
4017. Смъртта ни е по-дълга от живота...

4018. Бе син на президент, но и баща...
4019. То вечно е в единствено число...
4020. Парламентарни търтеи почиват...
4021. Професори растат за наша слава...
4022. Мирът на олигарха всекидневно...
4023. Отхвърли на баща си занаята...
4024. Когато бях страдалец първобитен...
4025. Творбите им по форма са различни...
4026. Когато опозиция и власт...
4027. Страна, която може с днешна дата...
4028. Каква ли изключителна наслада...
4029. На този свят живеят доста хора...
4030. Шест милиона са! Съветски пленици...
4031. Изтича Времето, но често спира...
4032. Понявга думичка на „prima vista” ...
4033. Копнея нещо ценно да възпея...
4034. За съвършения глупак живота...
4035. Познавам чувства, остихотворени...
4036. Във нашата литературна морга...
4037. В началото противници намираха...
4038. Видях ръката турска с ятагана...
4039. Семейна фирма от особен вид...
4040. Не ме теши вековната заблуда...
4041. Могъществото на словата кой...
4042. Защо пропуснал е мъдрецът дъвен...
4043. Не всички ненормални са велики...
4044. От Свобода и Истина Исус...
4045. Народът, този възел от съдби...
4046. Свободният пазар свободен вот...
4047. За комунизма беше страшна грешка...
4048. Човекът – гънка в тъканта на Времето...

4049. Той бе компютър умен и прилежен...
4050. Способността добре да се убива...
4051. Цветът на най-голямата посредственост...
4052. Човеколюбието на грабителя...
4053. Обичам пестеливия писател...
4054. Живеем на планетата под наем...
4055. Дали на мен единствен ми се струва...
4056. Невинните? – Не са ли те запас...
4057. Чрез дарбата на самозаблуждаване...
4058. Вълнувам се от чуждото нещастие...
4059. На кръстословица, че е подобна...
4060. Каквото ценно и да са откривали...
4061. Партийността бе само предпоставка...
4062. Глави за своите артистични цели...
4063. Защо ли наумих си да сравня...
4064. Причина-следствие, причина-следствие...
4065. Страната ни бе кораб безпилотен...
4066. Историята, ясно, не ни учи...
4067. В съюз със политически диктатори...
4068. Червена Партия, животът сивкав...
4069. Смирение сърцето ми опложда...
4070. Отдавна Свободата е в ярем...
4071. Държавна мъдрост, лично прецедена...
4072. „Мироопазване”, красиво слово...
4073. Забравата почиства паметта ни...
4074. Той, документът, влезе на шега...
4075. На „малък” и „голям” фашист фашистите...
4076. Тя може, но не иска да е друга...
4077. Аз зная Правило, чието спазване...
4078. Преображение комунистическо...
4079. На историческия битпазар...

4080. Намирам любопитна аналогия...
4081. Запяват на бездарията химна...
4082. Различни степени на бедност има...
4083. „Отдавна вече няма бял човек
4084. Човешкият напредък е неспиращ...
4085. Учебници по всякакви предмети...
4086. Водачи в настоящия момент...
4087. „Кому да вярвам?“ Този вик се носи...
4088. Във свой труд Аристотел мъдро пише...
4089. Потребност от задгробна справедливост...
4090. Със своята дейност противонародна тя...
4091. На Времето в дебелия тефтер...
4092. За нас правата бяха задължителни...
4093. Да бъде роб на своето пълновластие...
4094. Наричахме я „наша родна Партия“ ...
4095. Историята пази всеки ден...
4096. Самоубийството на цял народ...
4097. Преминахме през страшен ален ад...
4098. Във доноси животът му премина...
4099. Напредъкът какво ли не променя!
4100. Властта обичаше на всеки свой...
4101. Крадец и цар се ясно различават...
4102. На три деля се нашето отчаяние...
4103. В кое да е вероизповедание...
4104. Във телефонните ни времена...
4105. В Съюза за съвременно безсмъртие...
4106. Капитализъм по комунистически...
4107. Страданията на един народ...
4108. За себе си те взеха настоящето...
4109. Отдавна той добре обезличен е...
4110. Нормалното е вече ненормално...

4111. Тиранът мъртъв. Жертвите погребани...
4112. Корупцията наша всенародна...
4113. Съюзник предан на кого да е...
4114. Възпявам всичките гробари знайни...
4115. Растат страданията на Човека...
4116. Все пак, какво остава след тираните?
4117. Войната ли? Страната ни загуби я...
4118. Трагична е съдбата на листата...
4119. Кого възпява музата История?
4120. За да получи на Ромео ролята...
4121. Поредното човешко озверяване...
4122. Редуват се във нашия всемир...
4123. Следя възхода им античовешки...
4124. Той съвестта си често пренастройваше...
4125. Лети с несбъднатите си желания...
4126. След много „вчера” „утре” не остана...
4127. В държавата – огромно предприятие...
4128. Използваха се чувствата най-святи...
4129. Негодността им е за всички ясна...
4130. Със „Есть приказ!”* владяха всички нас...
4131. Количеството в качество премина...
4132. „Финансова поезия” се рее...
4133. От газената лампа до сел-фона...
4134. Чрез най-модерни електронни средства...
4135. Какво е всекидневното величие?
4136. Гнети ме откровеното безсрамие...
4137. Организирането бе отлично...
4138. Лъжи гъмжат сред много занаяти...
4139. Разтваря се в невероятността си...
4140. Ако не е преследвана жестоко...
4141. Мечтата на лиричния герой...

4142. Нима в тоталитарната държава...
4143. Във милата ни слънчева Родина...
4144. Умирането почваше отрано...
4145. Съединението прави силата...
4146. Това, което бавно се изгражда...
4147. “Издигнат за особени заслуги” ...
4148. Какво неимоверно облекчение...
4149. Охолството твори непослушание...
4150. Защо множат се хората-акули...
4151. Жреци те бяха на една лъжа...
4152. Със чист възторг, безбрежен и стихиен...
4153. Когато след победната война...
4154. За мъртвия смъртта е всекидневие...
4155. Със Оксфорд и със Кембридж се гордеят...
4156. Войната? Е ли неизбежно зло?
4157. Платените женици-оплаквачки...
4158. Всемиловичиви, Всемогъщи Боже...
4159. Защо ли Вечността е неделима?
4160. При всяка сеч лъжи множат измамата...
4161. Докато други пеят за любов...
4162. Самоубийството на цял народ...
4163. На гара „Комунизъм” влакът спря...
4164. Безспорно Бог е бил велик химик...
4165. Години зли и всички високосни...
4166. Аз мисля, че ако не бе досадата...
4167. Да се развъждат богове е трудно...
4168. Фамилията им властта изсели я...
4169. Бе нещо като средно малък град...
4170. Свидетел бях как няколко поета...
4171. Посягам към любимите романи...
4172. Не е ли странно? Храмът се руши...

4173. Сред тържището на законността...
4174. Та кой ли не говори за душата...
4175. Терорът беше важна предпоставка...
4176. Известно е, властта че развращава...
4177. Блажени са поетите, които...
4178. Според влятелните наши вестници...
4179. Човеконулата в човекоединица...
4180. Поробените са пределно скромни...
4181. Властта е доста строга към поета...
4182. С несправедливостта се мери силата...
4183. В писмата си роднини и приятели...
4184. Син Божи се мефистофелизира...
4185. Мрат враговете ми. Осиротях.
4186. Злокобна, безподобна, но удобна...
4187. Правото на безпощадност бавно...
4188. Противници подкрепят се съвместно...
4189. През дългата верига от случайности...
4190. Придвижва се светът. Върви напред.
4191. В слънчевата тиквена държава...
4192. Оказва се, че тъмната материя...
4193. Две линии са ясно очертани...
4194. Несъществуващият бог, когото...
4195. Изкуството в съюз със диктатурата...
4196. Българио, плачи, за своето село!
4197. Народовластието – блян чудесен...
4198. Когато историкът пророкува...
4199. За ранцевия огнемет се знае...
4200. Към робствата в науката кога ли...
4201. Дори след най-голямото изтребване...
4202. Астероидът, гръмнал динозаврите...
4203. Фашизмът с комунизма по роднински...

4204. У нас приключва изборният ден...
4205. Столо-клатурата в номенклатурата...
4206. При всяка атака Простака не чака...
4207. Не знаеше душицата му клета...
4208. Едно стомашночревно съществуване...
4209. Защо несправедливостта нараства...
4210. Повтаряно от всичките военни е...
4211. Предавах само себе си единствено...
4212. Със Бог ни свързва „образ и подобие” ...
4213. Обилна справедливост вредом пръска...
4214. След безпощадно дълго размишление...
4215. Завоевателите на величие...
4216. Приятелство и разочарование...
4217. Бе време разделно, когато ченгета...
4218. Бе старата библейска преизподня...
4219. Увличат ме словата на Белински...
4220. Във изречения до смърт заплетени...
4221. Невинни плащат за невинността си...
4222. Защо ли Истината не престава...
4223. Къде, кога и как е Свободата...
4224. О, как блести с космична светлина...
4225. За стихове на лудите поети...
4226. „Как лесно е да осмъртя човек!”
4227. Захвърлен в бъдещето ни далечно...
4228. Те двама бяха две врати на ада...
4229. Чрез любовта натрапват ни религии...
4230. Хилядолетието си изниза...
4231. Обвеяна от светлата съвременност...
4232. Поетът е изпратен на Земята...
4233. Защо ли, свързани с най-тежки грешки...
4234. За църквата ни няма безизходица...

4235. Каквото друго и да ми говорите...
4236. Патриотизмът ярък на царете...
4237. Един подлец умря скоропостижно...
4238. На тайния съдебен битпазар...
4239. Безделието – хубав занаят...
4240. Преименуване на съвестта!
4241. „Голям партиец” беше заклинание...
4242. За втората подред жена на краля...
4243. Изпълнен с безпощадни разсъждения...
4244. Всевишният е запознат отдавна...
4245. Човекът, който пълни своя век...
4246. С надежда в бъдното отправям взор...
4247. След присвояването на звездите...
4248. Да защитаваш стихове чрез проза...
4249. Очакването на освободител...
4250. Щом военнопръстъпници се сблъскат...
4251. Провалът на огромните империи...
4252. Как комунизмът във капитализъм...
4253. От притчите за равенство и братство...
4254. Дали с прослава или със падение...
4255. На тържището интелектуално...
4256. В двореца на поредното сиятелство...
4257. Гордеем се навек със богомилите...
4258. Подвластници, обединени с властници...
4259. Във този свиден, ненагледен свят...
4260. На мъртвите кой може да отнеме...
4261. Тираните изискват кръвна жертва...
4262. Слепецът Омир забелязва пръв...
4263. Дали светът ни нявга ще се срути...
4264. Ако човечеството се лиши...
4265. Профилактичното обезглавяване...

4266. Поезията, славна за да бъде...
4267. Когато в Киностудия „Бояна” ...
4268. Разцъфват невъзможности навред...
4269. За музите – езичници развратни...
4270. Между лиричното и истеричното...
4271. Три хиляди години се възпява...
4272. От седемте безсмъртни смъртни гряха...
4273. За средните писатели е трудно...
4274. Махни на демокрацията грима...
4275. Задружна кашлица тресе Земята...
4276. Одеждата на светлата надежда...
4277. Открих покъртен, зъл и удивен...
4278. По време на всеобщото мълчание...
4279. Човек от залъка си щом отделя...
4280. Аз съм паве по булевард централен...
4281. Отдавна има общности човешки...
4282. С протестите в „Хоро” или в „Палачите”
4283. Омразата и любовта в сърцето...
4284. Неблагодарността към Бог и цар...
4285. Измъчва ме въпрос необясним...
4286. Народът като млекодайна крава...
4287. Другарят Сталин вече бе избил...
4288. Товарите на справедливостта...
4289. Кварталът с име „Докторска градина”...
4290. Началничета – всички бивши роби...
4291. Мирът е блян. Войната е реалност...
4292. Човек привиква на какво ли не...
4293. Бе очевидно, царят че е тъп...
4294. Изпитвали сме липса на поети...
4295. Награбил си се ти със много власт...
4296. Спасителя кого ли е спасил?

4297. Министри важни и продажни...
4298. Слуги строят света на господарите...
4299. Известен бе. Не питайте с какво.
4300. Изглеждаше, че пише нова песен...
4301. Нима „ДС” е само учреждение...
4302. Роди се във уста с лъжица златна...
4303. На Времето с праволинейността...
4304. От страстен порив към прослава движени...
4305. Когато търсим Истината, голата...
4306. Лекарствата със стойност безполезна...
4307. На Девата-светица Гавраил...
4308. На ръст той беше съща запетайка...
4309. В словаря на врабчето няма „ние” ...
4310. Обичам да се вирам в хитрините...
4311. На най-великите творци творбите...
4312. Човек се ражда със стремеж към щастие...
4313. Безмислен като празна катедрала...
4314. Припомням си прикритата жестокост...
4315. Чрез своята душа международна...
4316. Човек на Свободата посвещава...
4317. С какво ли занимават се поетите...
4318. „Превръщай в злато чуждото страдание!”
4319. Все търсена, но ненамерена...
4320. Последният проблясък на живота...
4321. Да хвалиш робството в **свободен** стих...
4322. Сърдита на народа е властта...
4323. Расте омайващото подлизурство...
4324. Животът бе безмислен и красив...
4325. Владимир Илич твърдо бил уверен...
4326. Във свят, във който слава се въздава...
4327. От прелестните стихове узнах...

4328. Съдбата е която разпределя...
4329. Живеем радостни във дни прекрасни...
4330. „Магията на словото е странна...
4331. Човек от детството расте в лъжи...
4332. Един въпрос изгаря ми душата...
4333. Обезкръвяване, обезкостяване...
4334. Корупция и подкуп Прокурора...
4335. Измира честно честният човек...
4336. Пред Бюст на Александър Цезар плаче...
4337. Бе време на религиозен страх...
4338. Лъжа и истина са заменими...
4339. Младежи, свежи и невежи...
4340. За робството човек се обучава...
4341. От хората без съвест се страхуват...
4342. От робска кървава ръжда разяждани...
4343. Живеем сред вълшебна нищета...
4344. Харесвам притчата за трите власти...
4345. Не е ли всеки мавзолей завод...
4346. Опитвам някакси да подредя...
4347. Могъл ли би човек да не приветства...
4348. „Кой е евреин, определям аз!”
4349. В моментите на непосилна скръб...
4350. От детството ни още са ни учили...
4351. Човек, създавайки си боговете...
4352. Диктаторът съзира враг навред...
4353. Бе клетвата „За царя и Родината!”
4354. Словата на поета са за хора...
4355. На боговете клетвата се сбъдна...
4356. Как в множеството чезне личността!
4357. Със Демокрацията Свободата...
4358. Проклинаше за своята посредственост...

4359. Защо ли боговете се износват...
4360. Подписан беше мир и от геройство...
4361. Жестокостта понявга се засмива...
4362. „Отнета ми е на властта юздата” ...
4363. Поетът днес какво ли не възпява!
4364. Оглеждам с умиление децата...
4365. Как странно е царисти с комунисти...
4366. Затворът дава всекиму подслон...
4367. Приветствам ви революционери!
4368. Какви ли не чудовища Земята...
4369. Със спомена за своите предци...
4370. Народът ни като овчица хрисим е...
4371. Какво ли младежта далеч прогони я...
4372. Не е ли чудно, че животът наш...
4373. Кого ли е спасила красотата?!
4374. Разхожда се добрият комунист...
4375. Когато заобиколен от роби е...
4376. Вълшебствата, родени от незнание...
4377. Противно на човешкото рождение...
4378. Крале, диктатори, крадци, бандити...
4379. “Тулуп”, „бандит”, „крадец” и „мутри” ...
4380. Диктаторът умираше нещастен...
4381. На пирамидите сред силуетите...
4382. Христос не е едничък Божи син...
4383. Към съвестта му, странно обтекаема
4384. Засели Бог с негодници Земята...
4385. Негодна власт, фалшива Свобода...
4386. Народът, като цял и неделим...
4387. Линеем сред лъжлива демокрация...
4388. Във фабрика за пчелно млечице...
4389. Възможност трета също съществува...

4390. Засмяна, също като за реклама...
4391. България се дави в благодарности...
4392. Характеристика от комунисти...
4393. Когато болницата произвежда...
4394. България бе цялата блокирана...
4395. Какво ни даде всъщност Комунизма...
4396. Изпитвам непреставащо вълнение...
4397. Тази жена, като лъч светлина...
4398. Прокълнати сме, от кого не зная...
4399. По силата на навик много стар...
4400. Според нарежданията поредни
4401. Със въдворяването на словата
4402. Сред подсъзнанието на Човека 44
4403. Балонът на властта те носи плавно
4404. Убийството е страшно престъпление,
4405. От малък уважавах верността
4406. Поезията се дисциплинира
4407. Бездарникът, по образ и подобие
4408. Във дърводелството Христос бе слаб
4409. Деца, които дружно славят Вожда
4410. Съд, по бунтовнически незаконен
4411. В съгласие с всеобщовъзприетата 4412. Един живот дели ни от
4413. Смъртта изглеждаше най-жизнерадостна
4414. На рая благодатен от балкона
4415. Закратко лъч проблесна пред очите ни
4416. Представям си го, също като жив 4417. Ако човеци много по ко
4418. Различни хора със различни нрави
4419. Да си нормален на деветдесет
4420. Душата на човека докога ли
4421. За белия негър е тесен светът
4422. Величието на една държава

4423. Щом Ева майка бе на всички хора 4424. Стремежът на полуинте
4425. Със якостта на родния си корен
4426. Човекът наш е гражданин отличен
4427. Отечеството с бедствия е бременно
4428. Гладът по принцип не обезглавява 4429. Пречистващата сила на
4430. На стиховете модни красотата
4431. Подобно повелително послание
4432. О, колко много кръв се разпилява 4433. Убиеца си всъщност н
4434. Към подлещите, още неродени
4435. Към вожда, най-обичан от народа ни
4436. Следя от моята камбанария
4437. Под този петолъчен небосклон
4438. Безсмъртие понявга дебне
4439. Сред чуждофилите и чуждофобите 4440. Народният герой е не
4441. Робовладелческият свят създаде
4442. Съдбата с тайни свои цели
4443. Във връзка със архивния напредък 4444. След повсеместни мес
4445. Знаем, алчността при тях е ненаситна 4446. У нас успехът трудно
4447. Громеше Тангра с българския меч 4448. Министрите са ученоли
4449. Препятствано от грозни престъпления
4450. Могъщи Боже, който и да си
4451. Една ли бе, че две, че три години...
4452. Нещастieto често ни спохожда
4453. „Кремиковци“, (завод – мечта!) възпят си
4454. В невзрачните и кротки хора
4455. Понякога с подкупваща тържественост
4456. Дори във дни на шеметни страдания
4457. Той бе не само принц, а пръв наследник
4458. Те двеста и четирсет са на брой
4459. Гнети ни миналото със размера си
4460. Нерон като артист, какъв е бил?

4461. Гилотинизмът в много остър вид 4462. Отдавна се шири жесток
4463. Властта ме е притиснала отвред
4464. Изкуството, хазартът и моралът
4465. Направена е твърде важна крачка 4466. Човекът в своя лик не с
4467. Невидима, могъща центрофуга
4468. От Харвард внесоха се мъдреци
4469. Възможно е да идвам във съня ти
4470. Пиянстват хората със постоянство 4471. В „Народе мой!“ на ви
4472. О, племе древно, буйно и нещастно
4473. Страдалци на великата Родина!
4474. Да премълчим, достойни сънародници
4475. Щом за предателя настане време 4476. Сред първенците по бъл
4477. Те, всички въобщественици*, щели
4478. Все още помня онзи звезден миг
4479. „Поправяне на Злото, а не мъст!“ 4480. В сраженията българите
4481. Родина и държава са роднини
4482. С очовечаването на приматите
4483. Да проживееш век без справедливост 4484. Ако приемем Бисма
4485. Аз бях доносник не по своя воля
4486. Народът с чудеса от подчинение
4487. С „Грабете краденото!“ се постави
4488. Подобно на усещане за срам
4489. Бе доста неизвестен във чужбина 4490. Ораторството дреме в д
4491. Във политическите парници
4492. Историята се фалшифицира
4493. Прекрасен пример вижда младежта 4494. На равенство и правда
4495. Не всеки сред артистите е вожд
4496. Честта ми от живота е по-ценна
4497. Създадохме най-кървавия век
4498. Обилна радост често ме обвзема

4499. Представителна беше Свободата 4500. Порастна вече! Възраст и преди да се родиш
4502. Военачалници и адвокати
4503. Към светло бъдеще, не настояще 4504. Щастлива бедност своите
4505. До градската близка сладкарница 4506. През летен ден е бил ро
4507. Убийците отдавна по число
4508. Щом гордите величия се свършат 4509. Отрича я и не един чове
4510. Познавам хора от особен вид
4511. Убийци - примери за подражание 4512. В чертите на колхозния
4513. Терора рано опознах отвред
4514. Освен самия себе си, кого ли
4515. В началото на всички начала
4516. Постига ли се мъдростта чрез знания?
4517. Във времена на нравствена оскъдност
4518. Надничам в офиса на Господ-Бог 4519. От смях сълзите и сълзи
4520. Човекът бе досадна изненада
4521. Сред хаоса на днешното безвремие 4522. Да бъде пряк, но непо
4523. Ден Втори е съдбовен за властта
4524. Злоупотребата със светска власт
4525. Кога ли първобитният подлец
4526. Престъпници за износ произвеждаме
4527. Обчам силно нашата управа
4528. Чрез избори, от край до край фалшиви
4529. Полека сънен полумрак отне
4530. Учудвах се, че препоръчват лов
4531. Щастливецът, когото не отвличат 4532. Подлецът, щом говори
4533. Човекът от тълпата има щит
4534. Благоговеем непрестанно, чинно 4535. На императорите за про
4536. Във древен Рим всестранното развитие
4537. На светлото ни бъдеще творците 4538. Велик е футболът! Да! Н
4539. Деветосптемврийски мрачен ден

4540. Тям комунизмът щедро завеща
4541. В небето взор отправяме, където
4542. От комунистозаврите едва ли
4543. Дали ще разберем, о майко мила
4544. Чета на Годор Живков мемоарите
4545. Във нашите управници се вирам
4546. Разпродажбата на политици
4547. В измисления идеален свят
4548. Невинни вождове стоят начело
4549. От безпредметни думи като „гняв“
4550. В Закона расне правото на слабите
4551. Печален факт – сред знатните величия
4552. Мечтая да възпея прокурорите
4553. О, чудеса! По ведрото лице
4554. На думи „анти-паметници“ няма
4555. За малко на Ломброзо да повярвам
4556. Да, няма спор! Умираща надежда
4557. Княз Бѳрис ги уби. Не ги пожали,
4558. Ти си, което аз не съм – човека
4559. Когато робство робството смени
4560. Боклукът от държавната софра
4561. Народ да бъде лъган е по-лесно
4562. На боговете храмове строим
4563. Съветваше ни старият Сократ
4564. Безмислие, но опoетизирано
4565. Борбата със Изкуството е трудна
4566. Властта у нас отдавна е превзета
4567. Безпримерното опрофесоряване
4568. Прелиствам утопичните видения
4569. Страната се задъхва от беди
4570. Столетник съм. До днес съм преживял

4571. Днес второкачествените поети
4572. Истини, разискрени, пречистени
4573. Приближава се денят, когато
4574. Полиандрия* и полигамия**
4575. Във напъните към властта отдавна
4576. Живея във страна на чудесата
4577. Животът ми е истински сонет
4578. Човек откакто цялата планета
4579. Разбрах на вестниците ни матрицата
4580. “Страната на убитите поети“
4581. Запази се блажената традиция
4582. Каква е тази весела гълчава?
4583. „Управляващ“, но и „управляван“
4584. Опитват с напъните верноподани
4585. Не е ли черна дупка Вечността?
4586. Ако погледнем на света химически
4587. Да се надскочи битието в групата
4588. Смутител ли е Разума в природата?
4589. Навред ги срещам, уж неразличими
4590. Участвал съм в какви ли не борби
4591. Най-важна дата чезне в древността
4592. Презапасен със сляпо безпристрастие
4593. Ограмотиха пещерните хора
4594. Откакто станах политик велик
4595. Със своята свещена безполезност
4596. Към благинките аз умело крача
4597. Два прзирака започаха борбата
4598. Със теб не се заема никой съд
4599. Чрез агентурните ДеСе-архиви
4600. Отдавна са приспани вековете
4601. Поръчаната към властта любов

4602. Откакто мравка, чавка, кукумявка
4603. Държавата е на командно дишане
4604. Човекът е непропорционален
4605. Живеем в невъзможни времена
4606. Когато в украинския простор
4607. Народът чака странното явление
4608. Клио в Историята бе богиня
4609. Подготвят вождовете ни грижливо
4610. Две мнозинства сега са във агония
4611. В пустинята на име „Политика“
4612. Когато комунизмът взе властта
4613. Неумолим е медийният шум
4614. С възторженост аз слушвам премиера
4615. На минало и бъдеще ритниците
4616. Любов и злоба по различен път
4617. Разправят сладкодумни дипломати
4618. Загина нечовешкият режим
4619. Широко ползваме полупроводници
4620. Лезбийка и пасивен педераст
4621. Старее щастието ни, старее
4622. Заглеждам се в човешкия геном
4623. Човек не се износва от възпяване
4624. Отдавна пълни се с какво ли не
4625. Вървя в огромен пренаселен град
4626. Моторите им шумни вече чува
4627. Чрез жеста с Нобеловата награда
4628. Такива бяхме някога. Такива
4629. Лъжа най-едра беше комунизмът
4630. Като отроче на народен враг
4631. Бе слънчев летен ден на зной и пек
4632. Джуджето Путин обявиха

4633. Осведомеността ни по обем
4634. Закона с волята на едного
4635. Ти си герой за пример във страната
4636. Предмет на преговори и на спор са
4637. Привържениците на Свободата
4638. Морета, планини, реки, гори
4639. На думите сред буйния поток
4640. За бъдещето отговаря Бог
4641. На Хитлер задължена е войната
4642. Убит бе авторът на този вопъл
4643. Величието? Как си го представя
4644. Щом мисълта командват отстрани
4645. Търпимст към несправедливостта
4646. Сред невъзможен свят да се живее
4647. Деветдесет и осем са войните
4648. Украинци четирсет милиона
4649. Когато във разгара на войната
4650. От Украйна вятър топъл
4651. На новата любов след неуспеха
4652. Били сме под властта на генерали
4653. За благочестието се приема
4654. Науката – за учените хора
4655. За Свободата неосъществима
4656. Бе отмъщението симетрично
4657. С появата на пещерните хора
4658. Науката разделя всички хора
4659. Посред джуджетата той бе висок
4660. Човек въведе смъртните присъди
4661. Да скрие своята обикновеност
4662. Поетите-революционери
4663. Роден сред адски сатанински спазми

4664. Да надживееш своя собствен свят
4665. Не е ли смяната на боговете
4666. Бъдещето трябва да приижда
4667. Към Ненко Терзийски от Балдево аз
4668. Когато малкият човек умре
4669. Загадъчна е действителността
4670. Самоограничаваща се власт
4671. Защо ли нявга Бог е наредил
4672. Иванчо Хаджипенчович и Левски
4673. Полуграмотни кадри на РАБФАК
4674. За бъдещето вождът не говори
4675. Отдавна оптимизмът не е вече
4676. Живеем, а живота не ценим...
4677. В удобни мавзолеи се пранасят
4678. С омекването в бой на колената
4679. Щастливи спомени от мойто детство
4680. Обезчовечването на света
4681. По-едра е неблагодаростта
4682. Иванчо бях. Сега ми викат Жан
4683. . Смъртта не я дари със възкресение
4684. Властта, че произвежда престъпления
4685. Обичам, като историк-любител
4686. Не „съществително“, а „прилагателно“
4687. Окриляни от тиха безнадеждност
4688. Превръщането на човек във властник
4689. Човекът, който ще взриви Земята
4690. Във ненагледната ни татковина
4691. Там хората се хранеха с трева
4692. Притиска ме съмнение тревожно
4693. Как хубаво било би ако Бог
4694. Все чакам с примирено безпристрастие

4695. Опитвам се понявга да мечтая
4696. Усещам, че не ми идържат нервите
4697. Не иде реч за шайги със домати
4698. Величието днес се наследява
4699. Приемат мафията за съюз
4700. Човек по план изтребва своите братя
4701. С каквито имена и да наричате
4702. Враждебен Космос ни отвред огражда
4703. Братоубийствени войни се стичат
4704. Ахил е властвал над хиляда души
4705. Водач прочут властта да те направи
4706. Лъжи огромни и превдоподобни
4707. Не беше родолюбие то стока
4708. Народното събрание копнее
4709. Откак фашизмът, после комунизмът
4710. Опитвал се е нявга дьо Мюсе
4711. Отдавна свръхчовекът се рахожда
4712. Живеем сред порой от новини!
4713. Отдавна в ООН-ето заседават
4714. Мъглата в политиката е странна
4715. За Христос не питам. Той е бял.
4716. Успяла е да свикне съвестта
4717. В Родината си аз съм малцинство
4718. На него цял магарешки товар
4719. Годините ми – лодки-скороходки
4720. „Истината – на командно дишане”
4721. В страна далечна, свърхцивилизована
4722. Палача, който ѝ уби сина
4723. За чиста съвест никой не мечтае
3724. Навирил нос управникът дерзае
4725. Нарастват гърбиците на годините

4726. Родина на герои и предатели
4727. Тук най-известна сграда е затворът
4728. Художествено, за да се вживееш
4729. Сред умъртвени сибирски полета
4730. За нявгашния български език
4731. В родилното - сто бебета любими!
4732. В Австралия. в Америка, в Евразия
4733. Убиха комунизма комунистите
4734. На власт когато дойдат лешояди
4735. Роден съм, за да бъда завистлив
4736. Жените мрат не по-зле от мъжете
4737. Замества ли се с хитрост при простака
4738. Стоят сред молекули неродени
4739. Тълпата зла е. Нивга не прощава тя
4740. Владетелят се пази предвидливо
4741. С единствен ключ се влиза при Смъртта
4742. Във този хубав свят от бряг до бряг
4743. Молитвите защо не са надежда
4744. Защо ли досега не сме се сетили
4745. В дълбока шахта е укрит Водача
4746. Войната действа вечно без отсрочка
4747. Войните стават все по-справедливи
4748. Да се господства над себеподобния
4749. Наука и религия се сляха
4750. Тревожи ме един проблем нелек
4751. От равномерна некадърност страда
4752. Умът е сам на себе произведен
4753. Защо победата на Идеала
4754. Бог от всички други Рени
4755. Щом шеф - бивш продавач на дамски дрехи
4756. При комунизма няма неутралност

4757. На мрачния ноември в ден десети
4758. По силата на някаква прокоба
4759. Как хубаво изглежда, че Читателя
4760. Безспир не ви ли стряскат безподобните
4761. Щом половината ни население
4762. От любовта животът блика
4763. Във този свят прекрасен честността
4764. На политическия бит-пазар
4765. Какви ли не поети тук се трупат
4766. Омайващо големи са размерите
4767. Щастливи сме всички с души оцветени
4768. От Бог е робството благословено
4769. Приспивни хапчета за съвестта
4770. Аз жертвите поставям най-отпред
4771. За Нищото е свята цялостта
4772. Успяхме в много битки със стихииите
4773. Чрез филмите човек съпреживява
4774. Чиновници, а не мореплаватели
4775. Огромната машина на тирана
4776. Навред добре уплашените хора
4777. Освен с омразата към Свободата
4778. Почти е невъзможно да не срещна
4779. Да търсиш с подкуп своите права
4780. Пари – за нас са концентрат от щастие
4781. Поскъпна оптимизмът много рязко
4782. Потребностите от жестокост бяха
4783. *In international* стихотворения
4784. Товарите от робски теглила
4785. Актьорско майсторство е задължително
4786. Изследвам заразените от власт
4787. Изпитвам страх от „олицетворение”

4788. Чрез неправоподобната реалност
4789. Да се зарадвам не умея вече
4790. Човек, когато сменя своя бог
4791. Стремяхме се към правото на глас
4792. Той с два паспорта е вместо с Родина
4793. При комунизма нямаше приятелства
4794. От своята старателност затрупани
4795. Успешно оплаквателната книга
4796. Когато Ловеч, Куциян и Белене
4797. Възторгва ме редът във трибунала
4798. За отказа от лична свобода
4799. Представата за Царството небесно
4800. Дидро, Русо, Декарт и Даламбер
4801. Аз лесно губя своите приятели
4802. От гроба си ни гледа стара врачка
4803. Във странната страна на чудесата
4804. Престъпното ни братство е в тревога!
4805. За „сериен убиец” на Земята
4806. Чернобил е земя обезчовечена
4807. В България „борци срещу фашизма”
4808. За пръв път, щом бе увенчан с „велик”
4809. Моралът, също като глупостта
4810. Остана жива седем робски века
4811. Човечеството се множи по брой
4812. С безсмъртието се привиква лесно
4813. Обсебен е човек от две неща
4814. Човек за разлика от зверовете
4815. Въвлечена във будно безсъзнание
4816. Доверие в страната ни отсъства
4817. Страхът ни бе червен и повсеместен
4818. Да, мафията дълго бе безименна

4819. България, великата неволница
4820. Омразата от първи поглед плаши
4821. Човешкото нелепо състояние
4822. „Ще те пребия като куче!” вече
4823. Народът български е нещо странно
4824. След танци, утвърждаващи красивото
4825. Умееше добре да се венчава
4826. Кобургът се обграждаше със хора
4827. Бе пълен Министерският съвет
4828. Живях сред безподобни общества
4829. Щпм бронзовите лъвове надминат
4830. Безмислието, щедро превъзнасяно
4831. Не зная по-големи престъпления
4832. Оръжие, което меси хляб
4833. Той двайсе и пет афганци бил убил
4834. Днес сутринта е Путин пак пречист
4835. Убийството най-често е разделно
4836. Идеите търчаха пред парите
4837. Познавах го. Той беше портиер
4838. „Ето мой Гимлер” каза гордо Сталин
4839. Как странна е душицата човешка!
4840. Навярно и сами ще се досетите
4841. Усещам с гняв огромното количество
4842. Разглеждам стари карти на света
4843. На границата между двата свята
4844. През дните робски на живота свой
4845. Аллах, Исус Христос и Саваот
4846. На Вега във Космичната комисия
4847. Да бъдеш кралско знаменито бебе
4848. Оглеждам се. Зад мен е само смърт
4849. Прелюбодейци, крадли, педераста

4850. Че Конституцията ни е мост
4851. Безименни те бяха и безименни
4852. На подлостта водата е незрима
4853. Във случай, че съдбата на мнозина
4854. Обзети от от самоубийствен бяс
4855. Във битките извън и в обществото
4856. Безинтересно е каквото пишат
4857. Цели роти идиоти
4858. Отблизо гледам образа му мил
4859. От време оно одата с лъжата
4860. В деня, във който дървеното рало
4861. Преди години скромен немски учен
4862. Бе родолюбие то разрешено
4863. Когато комунизмът сам се срина
4864. Между избраници и избиратели
4865. Лиричният герой се приземи
4866. Дебеловрати с тъмни очила...
4867. Училището наше мило, родно
4868. Бе време на съдбовни равносметки
4869. При революции е обичайно
4870. Веднага след като превзе Тулон
4871. Понякога убиеца наказват
4872. Не виждам някой да цени войната
4873. Прекрасното космическо творение
4874. Не вярваше на мъдреците Сталин
4875. Ако при избора на депутати
4876. Четейки нявга родната История
4877. Невинните желаят съкровено
4878. Властта приличаше на всемогъща
4879. Подложени на санитарна сеч
4880. Добре си спомням минали години

4881. Сто века аз прелиствам век след век
4882. Бездарието е природен щит
4883. За Айнщайн библията е наивна
4884. „Човек е мислещото същество”
4885. Крале не вършат мръсните дела
4886. Египетските древни пирамиди
4887. Да почнем със почтено разбирателство
4888. За разлика от други стадни твари
4889. За индексация на тиранията
4890. При комунизма всеки бе следен
4891. Диктаторът се ражда постепенно
4892. Правдата е силен обвинител
4893. Познавам доста днешни депутати
4894. Възвърнаха им нявгашните нивици
4895. От името на ред нормални хора
4896. Една загадка все още се бистри
4897. Деветдесетгодишните мрат лесно
4898. Страната изобилства от предатели
4899. За Путин знам, че е отвред описан
4900. На Нищото не гледаме с презрение
4901. Във черни дупки зъзнат вековете
4902. Защитници на чужди интереси
4903. Опорите, които ни крепят
4904. За „предумишлено убийство” зная
4905. Роднинството с хайдутин и комита
4906. Професори са ДеСе-псета
4907. Животът във техническата ера
4908. Нещастен е родът на политиците
4909. На криминалните милионери
4910. За трите власти много се говори
4911. Едва станáх петнадесетгодишен

4912. Мечта за многократна употреба
4913. Със взрив от глупости периодично
4914. Да чакаш, че злината ще се случи
4915. България отдавна е продадена
4916. Дерзаят славните ни генерали
4917. На битката предизборна машините
4918. Войната сътвори сакати хора
4919. Мълчи статистиката за молитвите
4920. Натрапва ми се постоянно сходството
4921. Наемното убийство като грях
4922. Вълни от първобитно християнство
4923. Заводи, ниви, футболни отбори
4924. Живеем. Раждат ни и раждаме
4925. Бе длъжността „Заместник Командир
4926. Във същност Homo Sapiens възпря
4927. На дълж и шир очакват по Земята
4928. Кола – хибрид. Растение – хибрид
4929. Ентузиазмът се подправя лесно
4930. Склоних съдбата да се преразгледа
4931. „В началото бе словото”... Научно
4932. За всичките дела криволинейни
4933. Дали въоръженото безумие
4934. Тя - от двигател, верен на прогреса
4935. Превръща се в омраза любовта
4936. Менят се постоянно времената
4937. Разглеждам естеството на лъжата
4938. Септември, Ден Девети, не проспа
4939. Децата се въвличат в родолюбие
4940. Изкуственият интелект споходи
4941. Чета на Тодор Живков мемоарите
4942. Лица, напуснати от съвестта

4943. С имоти бе животът му богат
4944. Край мощи от последната война
4945. Припомням си, когато бяхме млади
4946. Бях нощен страж пред входа на двореца
4947. Настава времето да забележите
4948. „Наръчникът на младия подлец”
4949. Безмислието – търсено, намерено
4950. Човечеството все пак го дочака
4951. В какво ли агрегатно състояние
4952. От просветителските ни кръжоци
4953. Във търсене на неизвестността
4954. Докато другите смутени бяха
4955. След революцията нови сили
4956. Човекосбирка на почтеността
4957. Бездънни небеса добре прикриват
4958. Светът тирани древни е познал
4959. Служителите служат...Кой го казва?
4960. Човекът – господарят на природата
4961. Със обезчовечаващия глад
4962. Там гдето се източват хилядарките
4963. Потъвам във онези времена
4964. Светлинни петилетки ги делят
4965. Закономерност непосредствена
4966. След като дълго бе войските шибал
4967. Почервеняването на децата
4968. Комунистическата диктатура
4969. Наричахме ги просто „кадровици
4970. Душата ми – на спомените склад
4971. Гласувахме за тях във залите
4972. Чрез преданост достойна историците

4973. Не стигаха продукти и готвачките
4974. Увеличиха броя на глупците
4975. Тревожи ме неясното роднинство
4976. Със „битка до последна капка кръв”
4977. Ще съберем ли сили да признаем
4978. Когато жертви тачим за герои
4979. Повит мирът бе след като бе срутен
4980. Защо Русия се ленинизира
4981. Величието се обезценява,
4982. Със географията беше ясно
4983. Осиротя светът, осиротя
4984. Непримирими днес са враговете
4985. Навярно ще привикнем и с това
4986. Приемственост зловеща ме гнети
4987. Рушвет да даваш и рушвет да взимаш
4988. Подвластни днес сме на безлична сган
4989. Простаци дълго време ни владяха
4990. По „антиполитическа измама”
4991. Щом всички борят се с престъпността
4992. Природосъобразно е живял
4993. „Живачен препарат е „Салварсана”
4994. Идеите и действителността
4995. Властта събужда звяра във човека
4996. Осигури задъго комунизмът
4997. С едно невзрачно хапче си герой
4998. Обичам да следя по навик стар
4999. Подробностите може да не помня
5000. Когато посетих за пръв път рая
5001. Писател, обигран във занаята
5002. В тиквариума борбеност кипи
5003. Народецът ни е разединен

5004. Навред нищожествата триумфират
5005. Мойсеевият повик „Не убивай!”
5006. С разнежена жестокост непрестанна
5007. Ахмед ага Барутънлията
5008. По време на Баташкото клане
5009. Жестокост, с подлост комбинирана
5010. Отдавна е известно на планетата
5011. На страшното клане сред произвола
5012. Намериха се хора да завидят
5013. Самодоволни и самодостатъчни
5014. Умре ли някой, него го оплакват
5015. Напълно убеден съм вече аз
5016. Ако се съди само по рекламите
5017. Обезверяване и озверяване
5018. От Сталин в социалната хирургия
5019. Лавина от продажни политици
5020. Бандитовластието се оказа
5021. На твоя Ден Рожден изпитвам завист
5022. Щом истините са във мрак залутани
5023. От много време вече не е тайна
5024. Две безнадеждности ни управляват
5025. Пред нас неизчерпаеми простаци
5026. Провалът ни до превъзходна степен
5027. Игривост, предвидливост, находчивост,
5028. Невинни мряха и преди Христа
5029. Природата отне ни всичко ценно
5030. Законът бавно крета след бандитите
5031. Властта палачи и гробокопачи
5032. Дечица бяхме двадесет и седем
5033. Заблудата всеобща на войната
5034. Обичам словото „известен учен”

5035. Хитлер не започна страшната война
5036. Припомням си за славния маршал
5037. Затворът – наша родна академия
5038. Живеем сред бандити ненаказани
5039. Бленувахме сред родна демокрация
5040. Трупът ѝ кладенецът възприе
5041. За *някого* си пазехме омразата
5042. Защо ли днес мошеници-негодници
5043. Във стадото най-важен е водачът
5044. С целенасочено до смърт безумие
5045. Опитвам се да разбера страната
5046. Бе Македония огромна рана
5047. Държава и Родина бяха слети
5048. Усещаме я ако е отнета
5049. Народът-собственик в народ-слуга
5050. Явление „самоомаскаряване”
5051. Народът ни понася и не мрази я
5052. Че овчедушието е заразно
5053. Ще сме нещастни, докато не схванем
5054. През трите робства и две свободи
5055. Отдавна не достигат донкихотите
5056. Как бързо свикнахме със гнусотата
5057. Защо със Свободата свиквам лесно
5058. Да оцелея някак при червените
5059. Преди Христос със титла „Божи Син”
5060. Войникът униформен марширува
5061. Със имена на хиляди покойници
5062. В родината на Кирил и Методи
5063. Ти раят си за властващи нищожества
5064. Защо човека свежда до тръстиката
5065. В този пълен с изненади свят

5066. Достигнат е критичния предел!
5067. Високи, ниски, здрави и сакати
5068. В една виенска кръчма уж случайно
5069. Узаконената неправда на властта
5070. Законно тук творят се безобразия
5071. Започва да се свива мирогледът
5072. Отдавна подкупът е фактор явен
5073. След края на червения кошмар
5074. Човек с любов приема този свят
5075. Народът се нуждае от години
5076. В Русия, откъдето и да минеш
5077. Когато двама наши политици
5078. Способност ценна за ръководителя
5079. Живеят безкомпромисните кратко
5080. Планетата, където долетяхме
5081. Не зная беше ли той много умен
5082. Отдавна теб те няма Маларме
5083. За женско население във рая
5084. От мой довереник, на служба в рая
5085. Застанал пред вратата на Отвъднотою
5086. Светата Дева майка е пресвята
5087. Против самодържавния мъчител
5088. Мечтата в бъдещето се разхожда
5089. В живота беше с най-различни роли
5090. Щом видя, че идейни врагове
5091. Запълнена е празнина печална
5092. В панелния строеж на мисълта
5093. Устойчива посредственост цари
5094. Какво се случи със народа мил?
5095. Кога патриотизмът стана стока
5096. Поетът „не живее, а гори”

5097. От „Престъпление и наказание”
5098. Опитвам без успех да подреда
5099. В картината си „Тайната вечеря”
5100. Хитрецът Живков надхитри народа
5101. Един добре известен мафиот
5102. Когато власт се дава на простака
5103. От много време липсва ѝ посока
5103. Комунистическата диктатура
5104. Навред при плановите безобразия
5105. За смъртната присъда на Болейн
5106. Дали във този век жесток и смутен
5107. Войска, начело с млади офицери
5108. Творим теорията на Доброто
5109. От стадната природа на човека
5110. Във своя свят, обвеян с дим барутен
5111. За примирилия се песимист
5112. Бе луд, но без да бъде заплашителен
5113. За спящ народ потребни са будители
5114. Уви! Българщината се изсели
5115. Приемаха, че аз съм ерудиран
5116. Безбрежна самота обхванала света е
5117. На антикомунизъм за проява
5118. Душата нявга бе многоетажна...
5119. Хан Телериг побягва във Византия
5120. Във времена на силно напрежение
5122. Залежи от природна тъпота
5123. Бе нещо средно между стар кентавър
5124. Братоубийството е смъртен грях
5125. Познахме истината за терора
5126. Ведно със вековете се изменят
5127. Ведно със вековете се изменят

5128. На неодушевено същество
5129. Понякога се питам безответно
5130. Провалът на войнишкия живот
5131. На камъка безсмъртието бавно
5132. В езика ни придойде ново слово
5133. Във този свят, отровен от ненавист
5134. Непрежалими хора лягат в гроба
5135. Известно ми е, но защо не зная
5136. Умът у нас живее под прикритие
5137. Отделни личности и колективи
5138. Напълно изразходвах си сълзите
5139. В съдбовен за държавата момент
5140. С дванайсет души фирмен персонал
5141. Пулсират границите на България
5142. Семинарист той беше още млад
5143. Свидетел съм на тихото безумие
5144. Отдавна управляващи бандити
5145. Любов продава се и се купува
5146. В началото те бяха изключение
5147. Поети са избивани навред
5148. Роди се Свобода, наглед нищожна
5149. Докато се разгаря смъртен бой
5150. Гео Милав, Яворов и Радевски
5151. Чрез хора като Айнщайн и Бокаса
5152. За чудото, наречено България
5153. Мъртвило страшно се е възцарило
5154. Боклукологията трупа сили
5155. На педераста-българоубиец
5156. Бандитите се облагородиха
5157. Умът, озлочестен ридае в храстите
5158. Човекът има безпощаден враг

5159. Цивилизацията сполетя
5160. Водачът с правда ни дари и знание
5161. Вулкан от колективна тъпота
5162. До твоя Имен Ден роден съм аз
5163. Голямата надежда сътворява
5164. С нечаканото свое появяване
5165. „Дано умра с усмивка на уста!”
5166. Зловещо недочакано очакване
5167. Предателството свойство е изглежда
5168. Болезнена любов понявга свързва
5169. На вярата във Бога по етапите
5170. У хората си зверското начало
5171. Развихрят се кланета първокласни
5172. Собствеността ни надари с крадците
5173. Балонът със баласт на паметта ми
5174. България – петно неизтриваемо
5175. Чета Историята наша славна
5176. Пристигнаха от неизвестността,,
5177. Лъжец” и „политик” са заменим
5178. Човек е пълен с противоречивост
5179. Бе мутризацията образцова
5180. Във славната поема „Илиада”
5181. От човекоподобни зверове
5182. Че човекоподобните прасета
5183. Шараните отказват да четат
5184. Пушачите – отряд самоубийци
5185. С възможното сразихме невъзможното
5186. Дали в народните възпоминания
5187. Несправедливостта цени невинните
5188. За мириса е нужен нос
5189. Добре залостени между кориците

- 5190. Един закон, когато не се спазва
- 5191. Между човек и австралопитек
- 5192. Умрелите са повече от живите
- 5193. В Политбюро разгледоха творбите
- 5194. Изкуственият интелект приижда
- 5195. Предателството му като отнеха
- 5196. Най-после във обществения замък
- 5197. Не ме смущава, че рояк мръсници
- 5198. При комунизма опознахме себе си
- 5199. Министрите работят с много хора